

[Mr. Speaker]

[29th April 1960]

## VI—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

## DEMAND XXXIII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

MR. SPEAKER: To-day, we will be taking up Demand XXXIII—Community Development Projects, etc. I want to bring to the notice of the House that to-day is the last day for discussion of Demands for Grants. I would like to draw the attention of hon. Members to rule 155 (3) of the Assembly Rules which reads as follows:—‘At the expiry of the time allotted under sub-rule (1) for the discussion of any Demand, the Speaker shall put every question necessary for the disposal of that Demand, and at 1 p.m. on the last day of the days allotted for the voting of Demands for Grants, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connexion with the Demands for Grants, including the motion for reducing of a Grant, if any, then under discussion. I only want to state that at 1 p.m., even if the Hon. Minister is in the middle of his speech, I will have to apply the guillotine.’

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.”

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the allotment of Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது இதை யொட்டி எந்த விதமான உரையும் நிகழ்த்துவதாக இல்லை. அங்கத்தினர் இதுபற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதை கேட்டுவிட்டு, பதில் சொல்லுகிற முறையில் பின்னால் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ‘கம்யூனிடிப்ராஜக்ட்ஸ், நாஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸர்வீஸ், லோகல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸ்’ ஆகியவைகளைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எல்லா விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் இரண்டு விஷயங்கள் முக்கியமானவை. ஒன்று, இப்பொழுது அந்த வேலைகள் நடந்துவரக் கூடிய முறை. இரண்டாவது, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள்

29th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

வந்ததற்கு பிற்பாடு எந்த முறையில் இந்த அபிவிருத்தி வேலைகள் நடத்தப்படும் என்பது பற்றி ஒரு குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுசில்களை அமுலுக்கு கொண்டுவருகிற பொழுது எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளின் விவரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அனுசரித்து அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய யோசனைகளைக் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

**MR. SPEAKER :** கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** 45 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

**MR. SPEAKER :** ஸ்ரீ ஏ. மாரிமுத்து இப்பொழுது பேசுவார். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இப்பொழுது 10 நிமிஷங்கள் பேசலாம். பின்னால் போகப்போக ஜாஸ்தி அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்றால், நிமிஷத்தைக் குறைக்கவேண்டிவரும்.

**SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** பேசும் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக அதிகமாக கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நேரத்தை குறைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சபையினுடைய பூரா அதிகாரமும் தங்களுடைய கையில் இருக்கிறது. தாங்கள் பார்த்து விவாதம் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவு உதவியாக காலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

**MR. SPEAKER :** வேறு என்ன வழி இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். ஒரு மான்யத்திற்கு 4 மணி நேரம் என்று ஒதுக்கி வைத்து, இத்தனை அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொன்னால், கணக்குப்போட்டு, 10, 15 நிமிஷம் ஒரு அங்கத்தினர் பேசலாம் என்று சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினால், அதற்கு என்ன வழி இருக்கிறது என்று தாங்களே தெரிவிக்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

**SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** சகல பொறுப்பும், அதிகாரமும் தங்கள் கையில் இருக்கிறது. 200 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்புவதாக தங்கள் மேஜைக்கு காகிதம் வந்தால், தலைக்கு அரை நிமிஷம், ஒரு நிமிஷம் பேசவேண்டும் என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்குமா?

**MR. SPEAKER :** இந்தச் சபை எத்தனை நாட்களுக்கு கூட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. சபாநாயகரிடம் இல்லை. அப்படி சபை கூடும் பொழுது இந்தச் சபையில் 'பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில்' ஒவ்வொரு மான்யக் கோரிக்கைக்கும் எவ்வளவு மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்திற்கு சபை வேலை செய்கிறது. அதில் தங்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டால் தங்கள் தலைவர் மூலமாக 'பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின்' கவனத்திற்கு அந்த விஷயத்தைக் கொண்டு வந்து, நேரம் போதாது, அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்



[Mr. Speaker]

[29th April 1960]

கொள்ளலாம். ஆகவே, இப்பொழுது இது சபாநாயகரின் பொறுப்பு, ஜாஸ்தி நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருத்தமில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

**SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :** காலம் குறிக்கும்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாக காலம் ஒதுக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியினர்தான் பட்ஜெட் தயாரிக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நிறைய அங்கத்தினர்கள் பேசினால், எங்களுக்கு பேசுவதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

**MR. SPEAKER :** இதில் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் 151 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சியினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கணக்குப்படி 3 காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசினபிறகு ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். ஆனால் நான் இப்பொழுது கொடுக்கிற சலுகை என்னவென்றால், இரண்டு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசியபிறகு ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினரைப் பேச அனுமதிக்கிறேன். அதுதான் சலுகை. அதற்குமேல் எப்படிச் சலுகை கொடுப்பது? எதிர்க்கட்சியில் எவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ, அதற்குச் சரியாக அவர்களுக்கு நேரம் கொடுக்கிறேன்.

**SRI M. KALYANASUNDARAM :** அமைச்சர்கள் பேசுகிற நேரத்தையும் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்குக் கொடுக்கும் நேரத்தோடு தான் சேர்க்கவேண்டும். அமைச்சர்கள் சாதாரணமாக இப்பொழுது ஒவ்வொரு மான்யத்திலும் 45 நிமிஷங்கள் பேசுகிறார்கள். இப்பொழுது அந்த நேரம் வரவர கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டுவருகிறது. ஆகவே, மந்திரிகள் பேசும் நேரத்தைக் குறைத்தாவது அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பார்த்து மந்திரிகள் 5 நிமிஷங்கள் பேசினால் போதும், அதிகம் பேசவேண்டாம் என்று விரும்பினால், ஏதோ 5 நிமிஷங்களில் சொல்லுவதை சொல்லிவிட்டு, நாங்கள் உட்கார்ந்துவிடுகிறோம். ஐந்து நிமிஷங்களில் பேசி முடித்துக்கொள்ளுவதற்கு எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை.

**MR. SPEAKER :** மந்திரியவர்கள் பதில் சொல்லமாட்டேன் என்று சொல்வதும் சரியில்லை.

9-30  
a.m.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அவர்கள் எவ்வளவு நிமிஷம் கொடுக்கிறார்களோ, அதற்குள்ளாக முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

**SRI. M. KALYANASUNDARAM :** அரை மணி நேரம் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** சரி, அரை மணி நேரம் போதும்.

29th April 1960]

[Mr. Speaker]

MR. SPEAKER: நேற்று கனம் ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் முக்கால் மணி போதும் என்ருர்கள்; ஆனால், அங்கத்தினர்கள் விஸ்டு வளர வளர, ஒரு மணி நேரம் பேசினார்கள். இன்றைய தினம் மந்திரியவர்கள் அரை மணி நேரம் பேசுவார்கள்.

SRI A. R. MARIMUTHU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின்பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் தேசத்தில் இன்னும் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கொண்டு வரப்படவில்லை. அது ஒரு புறம் இருக்க, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலாகி நடக்கும் இடங்களில் நிலை என்ன என்றால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்மூலம், அதிகாரிகள், கிராம சேவகர்கள், மக்களிடத்திலே நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பிரசாரம் செய்வதால், பொதுக்காரியங்களில் மக்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இருந்தாலும், கிராம மக்களிடத்திலே, இப்படியெல்லாம் உற்சாகத்தைக் கிளப்பி விட்டுவிட்டு, பல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமற் போகும்போது, மக்கள் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில், மக்கள் அதையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் மின்சார மந்திரியவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது, அதைத்தான் நேரில் கண்டார்கள். திட்டத்தின் ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகையைக்கொண்டு, எல்லா கிராமங்களுக்கும் வேண்டிய காரியங்களை ஓரளவாவது செய்து கொடுக்க போதியதாக இல்லை. ஆகவே மக்களிடத்திலே கொள்ளை காரியங்களைச் செய்ய மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணரவேண்டும். உதாரணமாக, ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு கல்விக்கு ரூ. 80,000 ஒதுக்கியிருந்தால், அது 4, 5, பள்ளிக் கூடத்திற்கே செலவழிந்து போகிறது. பாக்கி அவசியம் இருக்கும் இடங்களிலேகூட, செய்ய முடிவதில்லை. அதேபோல், போக்கு வரத்து வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஓரளவுதான் செய்ய முடிகிறது. எங்கே, ஏதேது தேவையோ, அந்த வேலைகளுக்கு, அதிகப்படியான தொகையை அபிவிருத்தி நிதியிலிருந்து கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாய உற்பத்திக்கு தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்மூலம் வேண்டிய உற்சாகமும், ஊக்கமும், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உற்சாகத்துடன் மக்கள் என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு, பெரும்பாலான மக்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. கடனை எடுத்துக்கொண்டால், கடன்கள் பெரும்பாலான மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ரசாயன உரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஓரளவுக்குத்தான் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடிகிறது. பெரும் அளவில் பிரசாரம்செய்து, உற்சாகத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டு, அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வாவிட்டால், நிர்மாணத் திட்டத்திலே தவறிவர்கள் ஆவோம்.



[Sri A. R. Marimuthu]

[29th April 1960]

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளிலேயே விவசாயத் திற்குத் தேவையான கருவிகளைத் தயாரிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். எங்கோ இந்தக் கருவிகள் மொத்தமாகச் செய்யப்பட்டு, அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இல்லாமல், அங்கங்கே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட அதிகாரிகள் பெரும் பாலோர் எல்லோரையும் குறைகூற முடியாது—ஒரு சிலர், காங்கிரஸ்காரர்களாகவே ஆகிவிட்டார்கள். அது என்ன உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்களா? மற்ற கட்சிக்காரர்களோடு நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்தால், தங்கள் அதிகாரத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தினால் அப்படிச் செய்கிறார்களோ என்று தான் தோன்றுகிறது. அப்படியில்லையென்றால், ஒரு சில அதிகாரிகள், என்னோடு நெருங்கிப்பழகவே, நான் எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்றதினாலோ என்னவோ, அச்சப்படுகிறார்கள். அந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கத் தரப்பில் அம்மாதிரி வற்புறுத்தப் படுகிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு இருக்கும் அச்சம் போக்கப்படவேண்டும். தேச நிர்மாணப்பணியில், கட்சிப்பாகுபாடு இல்லாமல் பணியாற்ற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலாக்கப்படாத இடங்களிலே, தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை, காலாகாலத்தில் செலவழிக்க வகை செய்யப்படுவதில்லை. சென்ற ஆண்டில், ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, அதேகமாகப் பெரும் பகுதி, சரண்டர் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. காலத்தில், அதிகாரிகளுக்கு, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை பற்றி அறிவிப்பு கொடுக்கப்படாததால், வருட இறுதிக்குள் நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. இப்பொழுது தொகை ஒதுக்கினால், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உடனே தகவல் தெரிவித்தால், திட்டங்களை வருட இறுதிக்குள் உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியும். அந்த முறையில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்திலே எத்தனையோ செய்யலாம் என்று எண்ணினாலும், சில அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை சரியில்லாத காரணத்தினால்—அவர்களுக்கு தேசத்தைப்பற்றிக் கவலை கிடையாது, அவர்களுக்கு வந்திருக்கும் பேப்பர்களிலே என்ன குற்றங்குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே காலமெல்லாம் செலவாகிவிடுகிறது. அதற்கான தக்க உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்து அவர்களைச் செயலாற்றச் செய்யவேண்டும். ஒரு சில அதிகாரிகள் அப்படியிருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டு மூன்று வருடமாக ஒரு அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, இந்த ஆண்டிலாவது ஸ்தல அபிவிருத்திப்படி

29th April 1960]

[Sri A. R. Marimuthu]

முடிக்கவேண்டும் என்று பிரயத்தனம் செய்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இந்த வருடம் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்று அது போய்விட்டது. என்ன காரணம் என்றால், ஒரு சிறு காரணத்திற்காக திட்டத்தின்கீழ் கட்டடம் கட்டவேண்டிய இடத்திற்குப் பக்கத்தில் கொஞ்சம் புறம்போக்கு நிலத்தில் ஒரு கிராமச் சாவடி இடிந்த நிலையில் இருக்கிறது. அதையும் கொடுத்தால்தான் டிஸ் பென்சரிக்குத் தக்கதாக இருக்கும் என்று ஜில்லா வைத்திய அதிகாரி கூறினார்கள்; ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்து விடலாம் என்கிறார்கள்; தாசில்தார் கொடுத்துவிடலாம் என்று எழுதினார்கள்; ஆர். டி. ஓ. கொடுத்துவிடலாம் என்று எழுதினார்கள். ஆனால், ஜில்லா கலெக்டர் ஆபிசில் கலெக்டரே நேரில் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும் என்று எழுதி விட்டார்கள். அந்தச் சின்னக் காரணத்திற்காக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட அந்தத் தொகை சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காலத்தோடு சாங்ஷன் செய்திருந்தால், இந்த வருடமே வேலை முடிக்கப்பட்டிருக்கும். பணம் சரண்டர் ஆனால், தேசத்தில்தான் இருக்கிறது, விரயம் ஆகிவிடவில்லை என்று கூறலாம். ஆனாலும் அந்தந்த ஆண்டுத் தொகை அவ்வப்பொழுது செலவழிக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களில் ஒற்றுமை ஏற்படுவது என்பது கொஞ்சம் கஷ்டமான காரியம். அவர்களிடம் ஏற்படும் ஒற்றுமையும் நீண்ட காலம் உறுதியாக இருக்காது. உற்சாகமாக செயல்பட்டாட்டார்கள். இது விஷயம் நேரில் கண்டார்கள் மின்சார மந்திரியவர்கள். மேலும் என்போன்ற பொது நல ஊழியர்கள் மக்களைக் கெஞ்சி, அவர்களிடத்தில் வற்புறுத்தி ஒன்று சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்றொரு பக்கத்தில், அதிகாரிகளைக் கெஞ்சிக் கூத்தாடிச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பிற்பாடும் காரியம் முடியவில்லையென்றால், வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். அற்ப காரணத்திற்காக அந்த மாதிரியான காரியங்கள் தடைபடக் கூடாது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல ஃபுல் பைனான்சிங் ஸ்கீம் ஒவ்வொரு ப்ளாக்குகளில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அது இன்னும் ப்ளாக்குகளில் நடைமுறைக்குக்கொண்டு வரவில்லை. ஃபுல் பைனான்சிங் ஸ்கீம் என்பது ஒரு நல்ல முறை. அவை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் அனுமதிக்கும் முறையில் கொண்டுவருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் என்போன்ற பிற்போக்கான பகுதி மக்களுக்கு ரொம்பவும் புனிதமான திட்டம் என்பதினால் இதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இதில் சில மாறுதல்களைச் செய்து கொடுத்தால் நாம் முன்னேற்றமடைவதற்கு அறிகுறியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1956-ல்தான் எங்கள் தொகுதியில் ப்ளாக்



[Sri S. Ramakrishna Thevar] [29th April 1960]

வேலை ஆரம்பித்தார்கள். அதாவது திருவாடாணை, தேவகோட்டை என்ற இரண்டு பள்ளாக்குகள். சாதாரணமாக ஆறு லட்சம் ஜனத் தொகைக்கு ஒரு பள்ளாக்கு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவாடாணை பள்ளாக்கில் 79,360-ம், தேவகோட்டை பள்ளாக்கில் 80,275 பேர்களும் இருக்கிறார்கள். இம் மாதிரி அதிகப்படியான ஜனத்தொகை அங்கே இருக்கிறது. பொதுவாக அந்தத் தொகுதி 548 சதுர மைல்கள் இருக்கிறது. இந்த 548 சதுர மைலில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் ஜனங்கள், 284 க்ரூப்புகள், 954 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏரியாவில் இரண்டு பள்ளாக்குகள் வைத்திருப்பதால் அங்கே அதிகப்படியான தகவலை சேகரிப்பதற்கோ, ஜனங்களை அணுகி காரியங்களைச் செய்வதற்கோ, காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கோ ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது நான்கு பள்ளாக்குகளாக இருந்தால் காரியங்களை எல்லாம் நன்றாகச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கேயிருந்து அப்படிப்பட்ட ஒரு பர-போசலை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன்படி அந்தத் தாலுக்காவில் நான்கு பள்ளாக்குகள் இயங்கினால் அங்கங்கே மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கமுடியும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அங்கே விவசாயத்தைத் தவிர வேறு தொழில் கிடையாது. அங்கே விவசாயம் செய்வதும் மீன் பிடிப்பதும் தான் தொழில். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள்தான் அங்கே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ட்ராக்டர்கள், பம்பு செட்டுகள், விதைகள், உர டெப்போக்கள், கொழு, மண்வெட்டி, வண்டிப்பட்டை முதலியவைகள் கிடைக்காமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தாலுக்காவில் எந்த இடத்திலும் நிச்சயமாகக் கிடையாது. ஏதாவது ஒரு இடத்தில் கிடைக்கிறது என்று இருந்தாலும் அங்கு சென்று வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். அதைப் போலவே மீனவர்களுக்கும் வேண்டிய கருவிகள் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவைகள் கிடைக்கும் அளவில் எந்த இடத்தில் வகை செய்து கொடுத்தாலும் அங்கு சென்று அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக அந்தத் தொகுதில் ரோடு வசதிகள் கிடையாது. எங்கு சென்றாலும் ரோடு வசதி கிடையாது. அங்கு ரோடுகள் போடவேண்டுமென்றால் கிராம மக்கள் பாதிப் பணமும், டெவலப்மெண்ட் பாதிப் பணமும் கொடுத்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அங்கு ரோடு போடுவதென்றால் அவர்களால் போட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த விதத்தில் கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் ரூபாய் கிராம மக்கள் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவில் அங்கு எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சர்க்கார் ரூ. 32,500-ம் கிராம மக்கள் 32,500 ரூபாயும் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தக் காரியம் நடைபெறுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய

29th April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

தொகுதி முத்துப்பேட்டை பக்கத்தில் தேவகோட்டையிலிருந்து சுமார் 2½ அல்லது 3 மைல்களுக்கு ரோடு போட வேண்டும் என்று லட்ச ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் வந்திருக்கிறது. அந்த அளவில் கிராம மக்கள் 50 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் ரொம்பவும் பின் தங்கியவர்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குச் சென்று கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களால் எப்படி 50 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க முடியும் என்பதை கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஆகவே சர்க்காரே முன் வந்து அவர்களுக்கு ரோடு போட்டுக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவண்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் நீர்ப்பாசன வேலைகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன. வேலைகளும் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன. இருந்தாலும் சில வேலைகளை நாங்கள் நீண்ட காலமாக எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அவைகள் எல்லாம் முடிவடையாவிட்டால் அவைகளை நாங்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கும் போல் இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தாலுக்கா எவ்வளவோ பிற்பட்டதாக இருக்கிறது என்று மந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் அடிக்கடி வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் கிராமங்களை கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டரும் ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய உதவி மறக்கக்கூடியது அல்ல. அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த தாலுகாவைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் அங்கேயிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் திருவாடானை தாலுகாவில், இன்னும் மற்றொரு பகுதியிலும் பயிர்கள் செய்து சாவியாகப் போய் விட்டன.

(Srimathi Kamalambujammal in the Chair.)

தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களில் வரி வஜா செய்திருப்பதாக இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாகப் பார்த்தேன். சாதாரணமாக நாலு அணுவுக்கு மட்டமாக விவசாயம் இருந்தால் அதற்கு வரி வஜா கொடுக்கப் படும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்களாகவே அப்படி இருந்தால் கொடுத்து விடலாம். மற்றும் கடன் தொகையை வசூலிக்க தவணையை ஒத்திப்போடுவதும் வழக்கமாக இருக்கிறது.



[Sri S. Ramakrishna Thevar] [29th April 1960]

ஆகவே எங்கள் தாலுக்காவில் நாலணவிற்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சர்க்காரே முன் வந்து வரி வஜா செய்திருக்க வேண்டியது. அப்படி இன்னும் செய்யவில்லை. எங்கள் புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டாவது அங்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு பகுதிக்கு வரி வஜா செய்து விட்டு மற்ற பகுதிகளுக்கு இல்லை என்றால் அவர்கள் பேப்பரை பார்த்து விட்டு வருத்தப் படுவார்கள். அவர்களுடைய மனது புண்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு எங்கள் பகுதிக்கு வரி வஜா கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மராமத்து வேலை நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. டெவலப்மெண்ட் வேலைகளும் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். எங்கள் பகுதி ரொம்பவும் சீர்கேடான பகுதி. அதனால் அங்கு நல்ல முறையில் மராமத்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது வைகையிலிருந்து ராஜசிங்கமங்கல வாய்க்காலைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அங்கு கால்வாய் வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அந்த வேலை இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. கிட்டத் தட்ட வருஷத்திற்கு முன்னால் அந்தத் திட்டம் தயாராகி இப்பொழுதுதான் வேலை ஆரம்பித்திருப்பதாக தெரிகிறது. அதை ஒரு சிறிய திட்டமாக எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அதை ஒரு பெரிய திட்டமாக எடுத்து ஆரம்பித்து நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அதை நல்ல முறையில் புனராலோசனை செய்து நல்ல முறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே என்னுடைய தொகுதியில் நான்கு பள்ளக்குகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆரம்பித்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் இன்னும் சுபீட்சமாக இருந்து நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்துவார்கள். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு வசதி தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அதிகாரிகளுடனும் மற்றவர்களுடனும் அணுகுவதற்கும் நேரடி தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அதிகப்படியான பள்ளக்குகளை அங்கே அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாற்று நாற்பத்தி எட்டு சதுர மைல்களுக்கு இரண்டு பள்ளக்குகள்தான் இருக்கின்றன. அதையே தெற்கு வடக்கு என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் விவசாயிகளுக்கும் மீனவர்களுக்கும் வேண்டிய கருவிகளையும் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் கருவிகளை எல்லா இடங்களிலும் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்யா விட்டாலும் அந்தத் தொகுதியில் ஏதாவது ஒரு இடத்திலாவது கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

29th April 1960]

[Sri S. Ramakrishna Thevar]

எங்கள் பகுதியில் இரும்பே கிடைக்க வில்லை. ஒரு துண்டு இரும்புகூட கிடைக்கவில்லை. கொழுவுக்கு வேண்டிய இரும்புத் துண்டுகூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அது கிடைப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றும் விவசாயக் கருவிகள் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், அதாவது உரம், விதை, கருவிகள் முதலியவைகள் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த வருஷத்தை எடுத்துக் கொண்டால் என்னைப் பொறுத்த அளவில் நான் தேவக்கோட்டையில் வாங்கிய உரத்தை என்னுடைய ஊருக்கு தலைச்சமையாக பத்து மூட்டைகள் வரைக்கும் தான் கொண்டுபோக முடிந்தது. பாக்கி உள்ள மூட்டைகளைக் கொண்டுபோக முடியாமல் நின்று போய் விட்டதால் எனக்கு விவசாயத்தில் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது. எனவே இதையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள் என்றாலும் துரிதமாக ஆங்காங்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை கவனித்து நல்ல முறையிலே செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு, என்ன ராமகிருஷ்ணதேவர் அடிக்கடி இப்படி சொல்லுகிறாரே என்று நினைக்காமல் கவனிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

\* SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவி அவர்களே, நான் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது ராஜ்யம் இப்பொழுது 360 பிளாக்குகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இருக்கின்றார்கள். இதில் இந்த வருஷம் 1960-61-ல் அநேகமாக 241 பிளாக்குகள் வந்து விடும். இன்னும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய 120 பிளாக்குகள் அடுத்த வருஷத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு இடத்துக்கு இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் வந்த உடனே பக்கத்திலே உள்ள மக்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் வரவேண்டுமென்று ஆவல் கொள்கிறார்கள். காரணம் இந்தத் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் நன்றாக வேலை நடப்பதால் நமக்கு நல்ல வேலை கிடைக்கும் என்று விரும்புகிறார்கள். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தினுடைய வெற்றி மக்களுடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதில் தாங்களே முன் வந்து உதவிகளை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் என்பதை நினைப்பதில்லை. மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் இந்தத் திட்டம் ஒரு அனுசரணையாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் வந்த உடனே பிளாக் அதிகாரிகள் அங்கே சென்று வேலைகள் செய்வதோடு மக்களும் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அவர்களே உண்டுபண்ணக் கூடிய நிலைமைகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஒரு ஆர்வத்தை உண்டுபண்ண வேண்டிய முதல் கடமை. ஆனால் மக்களுடைய



[Sri R. Subramaniam]

[29th April 1960]

ஆர்வம் அதிகமாக இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே பிளாக் அதிகாரிகள் மக்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்ட வேண்டியது முதல் கடமையாகும்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் 120 பிளாக்குகள் வரவேண்டி இருக்கின்றன. இந்த பிளாக்கைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சில விதிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டும், ஒரு கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி இருக்க வேண்டும் என்பன போன்ற பல விதிகள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி ஒரு அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்த இடங்களுக்குத் தான் முதலாவது சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த விதியை ஓர் அளவுக்கு மாற்றி பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு சலுகை கொடுத்து அந்த இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வருவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஓர் அளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்த இடங்களே மேலும் மேலும் முன்னேற்றம் அடைகிறது, பிற்பட்ட இடங்களுக்கு முன்னேற முடியவில்லை என்ற எண்ணம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. எனவே கலெக்டர் அவர்கள் ஒரு லிஸ்டை தயார் செய்து அனுப்பினாலும் சர்க்கார் பிற்பட்ட இடங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு இப்பொழுது முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. கம்யூனிகேஷனை எடுத்துக் கொண்டால் ஓர் அளவுக்கு பணத்தை ஒதுக்குகிறார்கள். மக்களிடத்தில் சாதாரணமாக உற்சாகம் உண்டாவது மிகவும் கஷ்டம். அப்படி உற்சாகம் ஏற்பட்டு அவர்கள் ஓர் அளவுக்கு வேலை செய்தாலும் அந்த வேலையை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது நம்முடைய இத்திட்டத்தின் ஒரு அம்சமாக இருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக ரோடு போடுவதை எடுத்துக் கொண்டால் ரோடு போடுவதற்கு மக்கள் 'எர்த் ஓர்க்கை' செய்ய வேண்டும். கப்பியைப் போடுவது இத்திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும். ஆனால் ரோடு போட்டு பல வருஷங்கள் ஆகியும் அதற்கு கப்பி போடாமலிருந்தால் போட்ட ரோடு மழையினால் அழிக்கப்படுகிறது. அதை மறுபடியும் போடுவதற்கு மக்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுவது சிரமமாக இருக்கிறது. எனவே உற்சாகம் குறையாமல் இருப்பதற்காக அவர்கள் ஏற்கனவே போட்ட ரோடை நாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அத்துடன் கூட கம்யூனி கேஷனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்குகிறார்கள். அப்பொழுது அங்கே உள்ள அதிகாரி என்ன செய்கின்றார் என்றால் அந்த பணத்தை எப்படியாவது செலவழிக்கவேண்டுமென்று இரண்டு பெரிய ரோடுகள், இரண்டு பெரிய பாலங்கள் கட்டிவிட்டால் போதுமென்று நினைக்கிறார். மற்ற ஊர்களுக்கு அங்கப் பணத்தை செலவழிக்க வசதி இல்லாமல் போய் விடுகிறது. எனவே இந்த மாதிரி பாலங்கள் போடுவதையோ

29th April 1960]

[Sri R. Subramaniam]

ரோடுகள் போடுவதையோ ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் போனால் பி.டபள்யூ.டி. ( P.W.D. ) டிபார்ட்மெண்ட்டோ ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டோ எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கீழே, ஆயிரம் ரூபாய்க்கோ, இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கோ கீழே இருந்தால்தான் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழே செய்ய வேண்டும், என்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருவது குடிமராமத்து. பஞ்சாயத்து யூனியன் அடுத்த வருஷம் அக்டோபர் 2-ம் தேதி ஏற்படுமென்று தெரிகிறது. ஆனால் இதற்குள் இரண்டு விவசாய வருஷம் ஓடி விடுகின்றது. எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் அமுலுக்கு வந்தால் கூட குடிமராமத்தை எடுத்து செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆகும். அமுலுக்கு வந்து மேலும் மூன்று வருடங்களாகும், அதை நல்ல முறையிலே செய்ய. எனவே இந்த ஐந்து வருடங்களுக்குள் இந்த குடிமராமத்தை செய்ய வேண்டுமானால் கிஸ்தியோடு சேர்த்து அதை வசூலித்து செய்து கொண்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தாழ்மை யுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கம்போஸ்ட் உரம். இப்பொழுது பெர்டிலைசர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே கம்போஸ்ட் உரத்தை தயார் செய்வதற்கு ஓர் அளவுக்கு பெரிய விவசாயிகளுக்கு 200 ரூபாய் வரையில் கடனோ சப்ஸிட்யோ கொடுத்து கம்போஸ்ட் குழிகள் வெட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் சிறிய விவசாயிகள், ஒரு ஏரை வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் இதைப் பிரயோஜனப் படுத்தமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கம்போஸ்ட் உரம் தயார் பண்ணுவதற்கு வண்டி ஒன்றுக்கு எட்டு அணை சப்ஸிடி கொடுக்கப் பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அந்த சப்ஸிடி முறை நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்த சப்ஸிடி முறையை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் இரண்டு மாடுகள் வைத்திருக்கக் கூடிய ஏழை விவசாயிக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட்டு அதிக உரம் தயார் பண்ணுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இப்போது கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுக்கு சாதாரணமாக, 6, 7 மாதங்களுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது. பாக்கி 3, 4 மாதங்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது. பாக்கி ஜில்லாக்களில் 7, 8 மாதங்களுக்குக் கூட வேலையில்லாமல் இருக்கலாம். இந்த 4, 5 மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வழியில்லை. Khadi Extension Scheme பிரகாரம், ராட் டையைக் கொடுத்து நூல் நூற்கச் சொல்லி, வேலை கொடுத்து வந்தோம். இப்போது நூல் ஏராளமாக உற்பத்தி ஆகிவிட்டது என்ற காரணத்தால் நூல் உற்பத்தியை தடை செய்து வைத்திருப்பதாக, இந்த ரிப்போர்ட்டில் பார்த்தேன். உடனடியாக தேங்கி நிற்கிற நூலை வினியோகிக்க ஏதாவது வழி கண்டுபிடித்து, நூல்



[Sri R. Subramaniam]

[29th April 1960]

உற்பத்தியை நிறுத்தி வைக்காமல் **Khadi Extension Scheme** பிரகாரம் 4, 5 மாதங்களுக்கு வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஓரளவிற்கு வருவாய் உண்டு பண்ண வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து **Local Development Works** -ஐ பொறுத்த வரையில் 120 பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. இந்த **Local Development Works** க்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையோ மிகக் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. அனேக இடங்களில் **Local Development Works** க்கு உற்சாகம் இருப்பதை நீங்கள் காணலாம். **Block Development** வந்ததற்குப் பிறகு இருக்கக்கூடிய உற்சாகத்தை விட, வருவதற்கு முன்னால் உற்சாகம் அதிகமாக இருக்கும். **Block Development** இல்லாத இடங்களில் அதிக உற்சாகம் இருக்கிறது. அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு **Extension** ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அதற்கு வகை செய்து தருவதற்கு அவர்களுக்கு பண உதவி கொடுக்கிறார்கள். இந்த முறையை பயன்படுத்திக்கொண்டு, அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, நான் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**\*SRI D. S. AUTHIMOOLAM :**

சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கை குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்ட இனத்திற்கு 3,30,00,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் குறைவு என்று நான் கருதுகிறேன். இதைப் பகிர்ந்தால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் 30 லட்ச ரூபாய் கிடைக்கும் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது இருக்கக்கூடிய விலைவாசி உயர்வில், இந்த 30 லட்ச ரூபாயைக் கொண்டு போதுமான வேலைகள் நடத்த முடியாது. பொதுவாக, பழைய காலத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் மூலமாகவும், மற்ற இலாக்காக்கள் மூலம், பல ரூபங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த **Grant** ஐ-தான் இப்போது புதுப்பெயரில், புது நிர்வாக அமைப்பைக்கொண்டு ஒதுக்கி, நாம் வேலை நடத்துகிறோம். ஆகவே இந்தத் தொகை இரட்டிப்பாக இருந்தால்தான் ஜனங்களுக்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்யமுடியும். இப்போது மொழி சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு) நிர்வாகச் செலவைப்பற்றி சொல்லுவதற்காக சொல்லுகிறேன். வார்த்தைகளை இதை விட அகாழக எனக்குப் பேசத் தெரியாது, அதனால் நீங்கள் தவறாக நினைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வாகச் செலவுதான் ஏராளமாக ஆகிறது. நான் பேசும்போது நமது கனம் முதலமைச்சர் இருந்து கேட்பது, அது எனக்கு பெரிய பாக்கியம்தான். நிர்வாகச் செலவுக்கு 30 சதவிகிதம் போய்விடுகிறது என்று கருதுகிறேன். அதை குறைத்துக் கொள்ள வழிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே குறைத்துக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் ஒதுக்கியுள்ள தொகையை மூன்று கோடி

29th April 1960] [Sri D. S. Authimoolam]

முப்பது லக்ஷத்திலிருந்து ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக்கினால், நிர்வாகச் செலவு குறைந்த percentage-க்கு வந்துவிடும். அடுத்து, இந்த டிபார்ட்மெண்டின்கீழ் Social Welfare Worker, Khadi Extension Officer, Social Education Organiser for Men and women என்று பல அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் உருப்படியான வேலைகள், கிராம மக்களுக்கு சரியான சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, இந்திய சர்க்கார் இந்த திட்டங்களை வகுத்திருப்பது நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த வேலைகள் எல்லாம் இன்னும் 15 வருஷம் கழித்துதான் நமது தேசத்திற்கு பிரயோஜனமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் இந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் வேலையில்லாமல், சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு அநேகம் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகளில் பல பேரை கட்சி பிரசாரத்திற்காக போட்டு வைத்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. ஏதோ சில தியாகிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அனுதாபத்தோடு, இந்த உத்தியோகங்களில் சிலவற்றை அவர்களுக்கு போட்டுக் கொடுத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்த உத்தியோகங்களில் இருக்கும் அதிகாரிகள் வேலையில்லாமல், சம்பளம் யிருந்து சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உருப்படியான வேலை ஏதும் இவர்களுக்கு இல்லை என்றே தெரிகிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு இப்போது பணம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவர்களுக்கு எல்லாம், சர்க்கார் பணத்திலிருந்து தண்டச் சம்பளம் கொடுக்காமல், காங்கிரஸ் கமிட்டியே லிஸ்டு போட்டு, தங்கள் பணத்திலிருந்து சம்பளம் கொடுத்து உதவி செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தாலும் ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் போன்றவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல சூழ்நிலை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு நாட்டில் இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் அந்த மாநிலியான லிஸ்டைப் போட்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்யலாம்.

இந்த டிபார்ட்மெண்டில் அநேக இனங்களில் சிக்கனத்தை கையாளலாம். அப்படிச் செய்வதால்தான், அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்யலாம். இப்போது நாட்டில் முக்கியமான பிரச்சனை வீட்டுத் தேவை. வீட்டுத் தேவையை special ஆக நமது மந்திரி சபை கவனிக்க வேண்டும். அரிசனங்களுக்கு சமமான பிற்பட்ட working class சமூகங்களும் நமது நாட்டில் நிறைய இருக்கின்றன. சாதி ஹிந்துக்கள் வசதியாக இருக்கிறார்களே தவிர, மற்ற Backward classes என்று சொல்லக்கூடிய சமூகங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சமூகங்களில் தகுதியானவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர, Housing Colony ஏற்படுத்த வேண்டும், அதற்கு தகுந்த திட்டத்தை நீங்கள் யோசனை செய்து வகுத்து, ஒவ்வொரு Block-யிலும் சில வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் நாட்டில் ஒரு எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. அதாவது அரிசனங்களுக்குத்தான் சலுகைகள் தருகிறார்களே தவிர, மற்ற சமூகங்களிலுள்ள ஏழைகளுக்கு எந்த



[Sri D. S. Authimoolam] [29th April 1960]

விதமான சலுகையும், வசதியும் செய்து தருவதில்லை — என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடுகள் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கே பார்த்தாலும் நமது ராஜ்யத்தில்தான் பஞ்சாயத்து அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தியாவிலே நமது இராஜ்யத்தில்தான் பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் மிக நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. 2,000, 3,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்கள்தான் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றன. அந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கு உள்ள Area-ஐ பார்த்தால் 3 அல்லது 5 மைல் சுற்றளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த பஞ்சாயத்துக்களில் ரோடு போட வேண்டுமானால், அதற்கு ஆகிற செலவுத் தொகையில் 35 சதவிகிதம் பஞ்சாயத்து போர்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படியிருக்குமேயானால் அவர்களால் ரோடு போட முடியாது. ஆகவே ரூபாய் 5,000-ம் 5,000-க்கு குறைவாகவும் வருமானமுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு, Panchayat Board-ஐ contribution கேட்காமல் வேலைகள் நடத்திக் கொடுக்கும் யோசனையை, நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான், பரந்த ஏரியாக்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்துக்களில் ரோடு வசதி ஏற்பட முடியும்.

கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி பல வருஷங்களாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். Dearth of Doctors and Medical Practitioners என்ற காரணத்தைக் காட்டி வைத்திய வசதி கிராமங்களுக்குச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். Block-களை எடுத்துக் கொண்டால், 150 பிராக்குகளில் 107 பிராக்குகளுக்கு Primary Health Centre இரண்டு இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இவற்றில் எவ்வளவு Primary Health Centre-கள் சரியாக வேலை செய்கிறதோ நமக்குத் தெரியாது. Function பண்ணுவதாக ரிகார்டுகளில் இருக்கும், ஆனால் டாக்டர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். இவைகளை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு வைத்திய படிப்பு படித்து பட்டம் பெற்றவர்களை, நீங்கள் கட்டாயம் கிராமத்தில் இவ்வளவு நாள் வேலை செய்தால்தான் உங்களுடைய டிப்ளோமா செல்லும் என்ற அளவுக்கு யோசனை செய்து தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். டாக்டர் படிப்பு முடிந்தவுடன், சென்னை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில்தான் Practice வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் பெரிய மனப்பான்மை ஏற்படுவதால்தான் நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதி தடைப்படுகிறது. ஆகவே 'அதற்கு வேண்டிய ஒரு முறையை நீங்கள் கையாளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வைத்திய வசதியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஸ்டேஜ் 2 ப்ளாக்குகள், ஸ்டேஜ் 1 ப்ளாக்குகள் என்று இருப்பதில் ஸ்டேஜ் 2 ப்ளாக்குகளுக்கு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் கிடையாது என்று திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது சரியா? (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம்:— எல்லா ப்ளாக்குகளுக்கும் உண்டு.) எல்லா ப்ளாக்குகளுக்கும் உண்டு என்ற முறையில்தான் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

29th April 1960] [Sri D. S. Authimoolam]

இன்னொன்று ஆரம்பப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு—புதிதாகக் கட்டுவதற்குக் கிடையாது பண உதவி; ரிப்பேர் செய்வதாக இருந்தால், எக்ஸ்டென்ஷன் கட்டுவதாக இருந்தால்தான் உண்டு என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் எங்கு எங்கு இருக்கிறதோ அவற்றை எல்லாம் ஒரு லிஸ்டு (List) தயார் செய்து இதுவரையிலும் கட்டிடம் இல்லாமலே இருப்பதற்கு ஒரு பிரையாரிடி கொடுத்து எல்லாவற்றுக்கும் நல்ல கட்டிடம் ஏற்படுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் தான் இந்த தேசத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கிற பலனை இந்த கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம் மூலமாகக் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான கருத்து, புதிதாக திருநெல்வேலி ஜில்லா பாப்பாக்குடி ப்ளாக்கில் இருந்து ஒன்பது கிராமங்களைப் பிரித்து கடையம் ப்ளாக்கோடு நிர்வாக சௌகரியத்திற்காகச் சேர்த்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கடையம் ப்ளாக் 1 ஸ்டேஜைச் சேர்ந்தது. பாப்பாக்குடி ப்ளாக் 2 ஸ்டேஜைச் சேர்ந்தது. இப்போது கடையம் ப்ளாக்கைச் சேர்ந்த 9 கிராமங்களை 2-வது ஸ்டேஜ் பாப்பாக்குடி ப்ளாக்கோடு சேர்த்துவிட்டதினால் முதல் ஸ்டேஜ் ப்ளாக்குகளுக்கு என்ன என்ன அனுகூலங்கள் கிடைக்குமோ அவை எல்லாவற்றையும் இந்த 9 கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\*SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : சபாநாயகி அவர்களே, சமுதாய நலத் துறைத் திட்டத்தின் கீழே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உள்ள கிராமங்கள் எவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி குறிப்பாக நியாய உணர்வோடு நாம் பார்த்தோமானால் நாம் எல்லோரும் மிகமிக சந்தோஷம் அடையவேண்டியிருக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற போது “சபாநாயகி” அவர்களே என்று அழைத்தார்கள். சபாநாயகர்தான். அப்படிச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமா?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL) : தலைமை ஸ்தானத்தில் ஒரு பெண் அங்கத்தினர் உட்கார்ந்திருந்த காரணத்தினால் அவர் அப்படி அழைத்தார் என்று நினைக்கிறேன். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கிராமப் பகுதிகள் எல்லாம் நல்லபடியாக முன்னேறி இருக்கின்றன. அநேகமாக காலை நேரங்களிலும், மாலை நேரங்களிலும் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ரேடியோ நிலையங்களில் இருந்து இன்னிசை தவிழ்ந்து வருகிறது. நகரங்களில் சிறிது வெளியே செல்லும்போது ஒரு கட்டையில் இருந்தும் இன்னொரு கட்டையில்



[Sri R. Krishnasami Naidu] [29th April 1960]

இருந்தும் எப்படி ரேடியோக்கள் இருவர் பாடுவது போல இரண்டு ஒலிகள் கேட்குமோ அப்படி இன்றைய தினம் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திற்கும் இடையில் நின்று கேட்டால் இரண்டு பிடில்கள் வாசிப்பது போல, இரண்டு பேர்கள் பாடுவது போல கேட்டு அதுபவிக்கக்கூடிய நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. எத்தனையோ கிராமங்களில் புதிய கட்டிடங்கள், பொது அரங்குகள் எழும்பி கிராமங்களையே அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தின் வாயிலாக என்பதையும் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இன்னொன்று. இத்திட்டத்தில் பொது மக்களுடைய ஆர்வம் குறைவாகவே இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் இத்தனை நலங்களையும் கிராமத்தார்களுடைய உதவி சிறிதும் இன்றியே செய்து கொடுக்க முன்வருவார்களானால் எல்லோரும் மிக மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள். அது இயலாத காரியம். பொதுமக்களிடம் இருந்து இத்திட்டங்களுக்கு ஒரு பங்கு உதவி வேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அங்கங்கே சிறிது உற்சாகக் குறைவு இருப்பதுபோலத் தோற்ற லாம். பொதுமக்களுக்கும் இதில் ஆரவரம், அக்கறையும் ஓரள வேனும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நமது சட்டமன்ற உறுப் பினர்களும், நமது சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் இத்திட்டங் களை சர்க்கார் இரு பங்கு, பொதுமக்கள் ஒரு பங்காகப்போட்டு நிறைவேற்றவேண்டும் என்று வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் பொதுமக்கள் இதில் எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு, ஈடுபட்டு, தங்கள் பங்கையும் செலுத்திக்கொண்டு நன்மை பெறவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது.

இன்னும் இந்தத் திட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு அதிகாரிகள் அவசியமா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி பல வகையாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள். சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா மன்றங்களையும் இணைத்து சென்னையில் ப்ரிசிடென்சி காலேஜில் இப்போது ஒரு செமினார் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த அந்த இலாகா அதிகாரி கள், பொதுமக்கள், மற்றவர்கள் இவர்கள் யாவருடைய கருத்தையு ம் ஒன்றாகச் சேர்த்து இணைப்பதற்கும்—இப்போது பஞ்சாயத்து ஆக்ட் வந்துவிட்டது, யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எதிர்காலத்தில் அவற்றின் பொறுப்புகளை எவ்வாறு நிர்வகிக்க வேண்டும் என்கிற அதுபவத்தை எல்லாம் கேட்டு, எல்லோருடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்டு திறம்பட அந்த அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்க வழியேற்பட உதவியாக இருக்கும் இந்த செமினார். இந்தக் கருத்து அரங்கம் ஒருநாள் இரண்டுநாள் அல்ல, 6 தினங்கள் நடத்துகிறார்கள். இதில் எல்லோரும் பங்கு கொண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தக் கருத்து அரங்கத்தில் பரஸ்பரம்

29th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

எல்லோரும் கலந்து பேசுவது கிராமப் பகுதிகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் வளம் பெறும் படியாகச் செய்வதற்கு மிகமிக முக்கியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. விவசாயத்துறையில் அதிக வளர்ச்சி உண்டாவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பு அமைந்திருக்கிறது. விவசாயம் லேவாதேவி போன்று விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு துறைகளிலும் பணி செய்யக்கூடிய இத்தனைப் பொறுப்புக்களும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், கிராமங்களிலே அமையும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும், அதிகாரங்கள் விரிவாக தரும் நல்ல வாய்ப்புகள் எதிர்காலத்தில் அமைகின்றன என்று நம்முடைய மனதிலே ஒவ்வொருவருக்கும் கவலை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்கள் எவ்வளவு விரிவாக விரிந்திருக்கும்போது அவை நல்ல வகையிலே செயல்பட்டு அதன் பலனை சரிவர கிராம மக்கள் அனுபவிக்கும்படி செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்வது, அங்கே இந்தக் காரியங்களை ஏற்று செயல்படக் கூடியவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்று நமது கண்களும் இதயங்களும் தேடிக்கொண்டுதான் நபர்களை ஆராயும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தக் கவலை மனதிலே இருக்கிறது. இத்தகைய பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுவதற்கான சூழ்நிலை கிராமப் பகுதிகளில் உண்டுபண்ணவேண்டிய பொறுப்பு நம்மைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் அல்ல, இலாக்காக்களில் உள்ள எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் மட்டும் அல்ல, பொதுமக்களைச் சேர்ந்து உள்ள பிரதிநிதிகளாகிய நமக்குத்தான் அதிக பொறுப்பும் கவலையும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தக் கருத்தரங்கிலே கலந்துகொள்வதொருகூட எதிர்காலத்தில் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த அதிகாரங்கள் சரிவர செயல்படுவதற்கு நாம் எல்லாம் இசைவாக இருந்து இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு எதிர்காலத்தில் வருமான மூலங்களுக்கு பலவகைகளிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தம்கூட, எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமான வருவாய்களை பஞ்சாயத்துக் களுக்கு வரத்தக்க காரியங்களையும் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய இலாக்கா சம்பந்தப்பட்டவரை இப்போது ஒரு பிளாக்கிலே செயல்பட்டு வரக்கூடிய பீல்ட்மேன், மேஸ்திரிகள் அவர்களை எடுத்துவிட்டு, அவர்கள் செய்துவந்த வேலைகளை கிராம சேவக்குகளுக்கு கொடுத்து விடலாமா என்ற யோசனை ஆலோசனையில் இருப்பதாக கொஞ்சம் நான் கேள்விப்பட்டேன், இது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முடிவிற்கு சீக்கிரம் வந்துவிடமாட்டார்கள் என்று நானும் நினைக்கிறேன். கிராம சேவக்குகளுக்கு வேறு பல பணிகள் கொடுக்கலாம். அதிகமாக அவர்கள் இருந்தால் ஒரு பிளாக்குக்கு ஐவர் வீதம் வைத்துக்கொள்ளலாம். மத்திய சர்க்கார் திட்டம், இதை நாம் மாற்றுவதற்கு இல்லை என்று நாம் அடிக்கடி கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய அனுபவத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கூறவேண்டும். 10 கிராம சேவக்குகள்



[Sri R. Krishnasami Naidu] [29th April 1960]

இருந்த ஒரு பிளாக்கிலே ஐவர் செயல்பட்டால் போதும் என்ற ஆதார பூர்வமான அனுபவத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கூற வேண்டும். அவர்களின் காதுகளில் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய அளவு கொஞ்சம் முரண்டிப் பார்த்தால்கூட நல்லதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தப்படியாக இது மத்திய சர்க்கார் வகுத்துள்ள திட்டம் என்றாலும், வேறு கசப்பு மருந்து கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் தொகையை உபயோகமாகச் செலவிடத்தான் சொல்லச் சொல்கிறோம். அதிகமாக கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. 10 பேர்கள் வேலையை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 5 பேர்களைக் கொண்டு வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேறு வகையிலும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று நாம் சொல்லவேண்டும். இத்தகைய வகையிலே இருக்கும் கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இது ஒரு பெரிய கஷ்டம் அல்ல. இதை எல்லாம் சீர்திருத்திக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கிராமங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாக எதிர்காலங்களிலே எந்த ஒரு சிறிய ஊருக்கும் வண்டிகள் நன்றாக ஊருக்கு உள்ளே போய்வர நல்ல ரோட்டுகள் அவசியம் அமைத்து முடித்து விடவேண்டும். இது முக்கியமான வேலை என்பதை வற்புறுத்திக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

\* SRI V. K. KRISHNAMOORTHY : தலைவி அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட மானியக் கோரிக்கையை மனம் மிகமகிழ்ந்து பாராட்டி ஆதரிக்கின்றேன்.

இனம் கடந்து, மொழி கடந்து, நிறம் கடந்து, கட்சி கடந்து சமுதாயம் பல்லாற்றானும் முன்னேற்றமடைய அடிசோலும் அரிய திட்டம் இது. அரசாங்கம் வேறு, சமுதாயம் வேறு என்ற பிரிவினையை அகற்றி, அரசாங்கமும் சமுதாயமும் ஒன்று என்ற நிலையைத் தோற்றுவித்து “சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் கடனே” என்ற அறக் கொள்கைக்கு அழைத்தேகும் நல்ல திட்டம். ஜில்லா போர்டில் குவிந்துள்ள அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி கிராமங்களுக்கு அளித்து பஞ்சாயத்து அமைத்து ஜனநாயக முறையில் குறைகளைந்து கிராமம் நலமுற அரசு செய்யும் அறமுறை கொண்டதே இத்திட்டம். கிராம நலத்துக்குரிய நல்ல திட்டங்கள் தீட்டி அதை நிறைவேற்ற முழு அதிகாரம் பஞ்சாயத்துக்குள்ளது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்தும், வட்டார வளர்ச்சி மன்றமும் பின்னிப் பிணைந்து இலங்குகிறது.

உணவுப் பெருக்கம்—உணவு உற்பத்திதான் இத்திட்டத்தின் அடிப்படை. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் நிறைவேற்ற வட்டார வளர்ச்சி மன்றமும் அதிக உதவி செய்யவேண்டும். ஏரிகளை ஆழப்படுத்தல், குளங்களை ஆழப்படுத்தல், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல், ஒவ்வொரு ஏரிக்கும் உள்ள கசங்களைச் செப்பணிடுதல், இவைகளை முதற் பணியாகக் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும். இப்பணிக்குத் தொடர்புடைய மற்ற அலுவலகங்கள் காலங் கடத்தாது விரைந்தோடிவந்து உதவினாலொழிய பலன் தராது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

29th April 1960] [Sri V. K. Krishnamoorthy]

கல்வி வளர்ச்சிக்குரிய நல்ல பணிகள் நடைபெறுகின்றன; பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன; மனமகிழ் மன்றங்கள் கட்டப்படுகின்றன. 'லோகல் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்ஸ்' வாயிலாக சில நல்ல பணிகள் நடைபெற்றன. ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார்கள் சில கிராமங்களில் கல்வி மன்றங்கள் கட்ட ஊக்கமளித்தனர். கிராம மக்கள் இவர்கள் வார்த்தைகளை நம்பி கட்டடம் கட்டினார்கள். பிறகு ஜில்லா ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரி, பணமில்லை என்று கூறினார். முன்பணம் போட்டு லோகல் டெவலப்மென்ட் உதவியை நம்பிக் கட்டடம் கட்டிய பிறகு பணம் இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

வேலூர் தாலுக்கா எடையன்சாத்து கிராமத்தில் உயர் ஆரம்பப்பள்ளி மத்திய அரசாங்க உதவி, மக்கள் உதவி ஆகிய இவைகளால் கட்டி முடிந்தது. ஆனால், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு உதவி கிடைக்கவில்லை. கட்டி முடிந்த வேலைக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உதவி கட்டாயமாகக் கொடுக்குமாறு நியாயமான உதவி புரியுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"நீரின்றிமையாது உலகம்" என்ற அறவுரைக்கேற்ப ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். ஆறு இருந்தும் நீரில்லை வடாற்காடு மாவட்டத்தில் என்றாலும், உணவு உற்பத்தியில் தமிழ் மாநிலத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் தஞ்சைக்கு அடுத்து விளங்குகிறது என்று பெருமைபடக் கூறுகின்றேன். மக்கள் உழைப்பு மிகுந்திருக்கும் காரணத்தினால் தஞ்சைக்குடுத்து விளங்கும் சிறப்பெய்தி இருக்கிறது. இருக்கவேண்டிய வசதிகள் இருக்குமானால் நல்ல நிலை நிலவும்.

பாலாறு பேசின் என்ற சட்டம் இடர்ப்படுத்துகிறது. ஆறு ஓடியும் தண்ணீர் இல்லை. ஆற்றங்களையோரத்தில் மின்சார பம்பு செட் பயன்படுத்த உரிமையிಲ್ಲ. இதனால் திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, வடசேரி, ஆம்பூர், பள்ளிக்கொண்டை, விரிஞ்சி புரம் இப்பகுதிகளெல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஏற்கனவே செல்வ வளம் பெற்றவர்கள், செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் மின்சார பம்பு செட் அமைத்து நன்மை அடைகிறார்கள். அவர்களைப்போல் மற்றவர்களும் அனுபவிக்க சரிநிகர் உரிமையைத் தேடித்தர வேண்டுகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுடைய மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்ய கலெக்டருக்கு உரிமையுண்டு; கலெக்டராலும் உதவ முடிய வில்லை. ஆதலால், அமைச்சர்கள் ஒருங்கே கூடி, வட ஆற்காட்டை வளமாக்க கடந்த காலத்தில் தட்டிக் கழித்ததைப்போலல்லாமல் உடனடியாக ஆற்றங்களையோரம் பம்பு செட் அமைக்க பாலாறு பேசின் சட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்குமாறு மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாய வளர்ச்சி, உணவுப் பெருக்கம், ஜப்பான் முறை என்றெல்லாம் பேசி இவைகளுக்கு நிரம்பச் செலவு செய்துகொண்டிருக்கையில் வட ஆற்காடு விவசாயிகள் செய்த தீவினை என்ன?

ஆற்றங்களையோரத்தே இந்த அலலம். வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதிகளுக்கிடையே இதைவிடப் பெருந்தொல்லை. உணவு உற்பத்தியை முன்னிறுத்திய வட்டார வளர்ச்சிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டன. கிணறு வெட்ட, கிணறு ஆழப்படுத்த, மாடு வாங்க,



[Sri V. K. Krishnamoorthy] [29th April 1960]

பணவுதவி உண்டு; ஆனால், மின்சார பம்பு செட் அமைக்க முடியவில்லை. தனியார்களிடம் மின்சார கார்ப்பரேஷன் இருப்பதால் அவர்கள் வட்டி, வாடகை, லாபம் இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பரப்பி வருகிறார்கள். கழிந்தன மூன்று ஆண்டுகள். அதே நிலையின்றி வேறல்ல. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய தலையிடவேண்டும். இல்லையானால் இந்தப் பகுதிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தவேண்டும். எந்த நல்ல நோக்கத்திற்காக வளர்ச்சி அமைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் அடிபட்டொழிந்து வருகிறது. நடந்தது நடக்க, மேற்கொண்டு உதவ அமைச்சர்களை வேண்டுகிறேன்.

வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியில் பல இடங்களில் பாதை இல்லை. மக்கள் தொகை கோரப்படுகிறது; பள்ளிக்கூடம் கட்ட மக்கள் தொகை; மனமகிழ் மன்றம் கட்ட மக்கள் தொகை; பூங்கா அமைக்க மக்கள் தொகை; குறைந்த நீளமுள்ள பாதை அமைக்க மக்கள் தொகை; நெடிய பாதையமைக்க ஏழை மக்களால் முடிய வில்லை; வறுமை, பஞ்சம், பட்டினி, இன்னபிற தொல்லையிலும் இயன்ற அளவு தள்ளாடி, திண்டாடி, தொண்டாகவும், தொகையாகவும் அளித்தாங்கூட எஞ்சியுள்ள பெரிய, நெடிய பாதை அமைக்க அரசாங்கமே அதிகத் தொகை அளித்துதுவாறு கோருகின்றேன். மக்கள் போக்குவரத்துக்கு, தானியங்களை வண்டியில் ஏற்றிச் செல்வதற்குப் பாதை அவசியம். இதில் கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியில் இயங்கினாலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தாலும் அங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வழங்கப்படுவதில்லை.

அக்ராபானியம் பிரிக்காவில் வேதாஜிபுரத்தில் கூட்டுறவு சங்கம் இருப்பினும் அங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வழங்க வில்லை. ஆண்டுகள் இரண்டாயின. பலன் இல்லை. ஒத்தாரும், உயர்ந்தாரும், தாழ்ந்தாரும், ஒருமையுள்ளாகி நாடு நலம்பெற சமுதாயம் சீர்பெறத் துவங்கும். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் திகழ்க—ஓங்குக.

10-30  
a.m.

**SRI C. NATARAJAN:** அவைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத்திட்டக் கோரிக்கையின்மேல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் ரோடுகள் போடுவதற்காக மக்கள் நிதி கொடுத்தால்தான் போடப்படுமென்ற திட்டமிருக்கிறது. அதை, என் தொகுதி போன்ற பிற்பட்ட தொகுதியில் உள்ள மக்கள் அப்படிக் கொடுப்பதற்கு முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே கள்ளக்குறிச்சி போன்ற பகுதிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில் மீட்டிங்கில் சிபார்சு செய்யப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அடுத்து, குடிதண்ணீர் கேவை என்று ஹரிஜன மக்கள் விண்ணப்பித்தால் உடனடியாக இனமாக வெட்டித் தரப்படுகிறது. ஆனால் பின்தங்கிய வகுப்பினர், அவர்களைவிட வசதிக் குறைவாக இருப்பவர்களிட

29th April 1960] [Sri C. Natarajan]

மிருந்து விண்ணப்பம் வந்தால் அவர்களிடம் நிதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, இவர்களுக்கும் சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற வசதிகள் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், லோன் வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் காலம் கடத்தித்தான் லோன் தரப்படுகிறது. விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்காக விவசாய மக்கள் லோன் கேட்கிறார்கள். ஆனால் லோன் கொடுக்கிறபோது, லோன் பணம் கொடுக்கப்படும்போது மாஞ்செடி, தென்னஞ்செடி, எலுமிச்சம் செடி, கதர் வாங்குவது இதுபோன்றவைகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை கழித்துக் கொண்டு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிடம் மாஞ்செடி வளர்ப்பதற்குரிய நிலம் வேண்டாமா? அது இருக்கிறதா? எலுமிச்சம் செடி வளர்க்க வேண்டுமென்றால் மணல் பாங்கான இடமாக இருந்தால் முடியுமா? இதன் யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டாமா? ஆகவே, இலையுழையெல்லாம் கவனித்து, வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும். பின்னர், ஒவ்வொரு பள்ளத்திலும் ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைசர்ஸ், கிராம சேவகஸ் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைசர்களை அணுகி, கையெழுத்து போடு என்று சொன்னால், கையெழுத்துக்கூடப் போடத் தெரியாதவர்களை சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் வேலைக்கு அமர்த்தினால், அத்திட்டம் எந்த முறையில் அபிவிருத்தி அடையும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். தியாகிகளையும், அவர்கள் வாரிசுகளையும் போடுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த வட்டாரத்தில் பிறந்தார்களோ, அவர்கள் எங்கு வளர்ந்தார்களோ, எங்கு அவர்கள் தியாகிகள் என்று சொல்லப்படுகிறார்களோ அவர்களை அங்கு பிரசாரத்திற்காக போடுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து எந்தெந்த ரெயிலை கவிழ்ப்பது, எந்தெந்த தந்திக் கம்பிகளை அறுப்பது என்பதை நினைத்து வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் எப்படி சமுதாய நலத்திட்டத்தை வளர்ப்பார்கள் என்று யோசியுங்கள். தியாகிகள் என்ற பேரில் ஏதாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் வேறு ஏதாவது இடத்தில் அவர்களைப் போட்டு இந்த சமுதாய நலத்திட்டத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், காங்கிரஸ் காரர்கள் என்ற பெயரில் அதிகாரிகளை அணுகி அவர்களை விரட்டுகிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதைப் போல் நீங்கள் கேட்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உங்களை இங்கிருந்து மாற்றி விடுவோம் என்று சொல்வது எனக்குத் தெரியும். கள்ளக்குறிச்சிப் பள்ளத்தில் செல்வராஜ் என்ற பி.டி.ஓ. இருந்தார். அவர் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவர் அல்ல. அவர் அங்கிருந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றியவர். அவரை மாற்றி விட்டார்கள் திடீரென்று. காரணம் என்ன? வேறு இடத்திற்கு போனால் அங்கு நன்கு வேலை செய்வார் என்று கூறுகிறார்கள். அவர் அங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துகள் தீர்மானித்து அரசாங்கத்தை அணுகியும் அரசாங்கம் கேட்கவில்லை. முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மக்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அதைத்தான் செய்யவேண்டும், அந்த முறையில்தான் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டும். அடுத்தாற்போல், சமுதாய நலக்



[Sri C. Natarajan]

[29th April 1960]

கூட்டங்களில் பல புள்ளிவிவரங்கள் காட்டப்படுகிறது. அவை மிகவும் விநோதமாகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கின்றன. வனமஹோற்சவம் கொண்டாடப்பட்டது, கால்நடை விழா கொண்டாடப்பட்டது, கதர் வார விழா கொண்டாடப்பட்டது, கைத்தறி விழா கொண்டாடப்பட்டது என்று இப்படியெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்படி, வீண் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் சமுதாய நலத்திட்டத்தை பயன்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, கிராம சேவகிகள், சோஷியல் ஆர்கனைசேர்ஸ் என்று நியமிக்கப்படுகிறார்கள். காலேஜில் படித்து விட்டு வரும் இளம் மாணவிகளை அங்கு நியமிக்கிறார்கள். இவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று எப்படி மக்களின் குறைகளை அறிந்து அவைகளை நீக்கி பணியாற்ற முடியும். அவர்கள் தைலான் சாரியும், சிலக் சாரியும், ஆர்கண்டி வாலிலும் அணிந்து கொண்டு வருபவர்கள் எப்படி கிராம மக்களின் மனோபாவத்தை அறிந்து பணியாற்ற முடியும்? பரிதாபத்திற்குரிய ஏழை ஆசிரியர்கள் பலர் ரிட்டயராகி இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்த வேலைகளுக்கு போட்டால் அவர்களால் நல்லமுறையில் பணியாற்றமுடியுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராம சேவக் என்ற வார்த்தையே ஹிந்தி வார்த்தையாகும். அவர்கள்கூட அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அனுப்பியிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன், இதை மாற்றி விட்டு வேறு ஒரு நல்ல வார்த்தையைப் போட வேண்டுமென்று, கேட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்களாம், இந்தப் பெயர் நன்றாகயில்லை என்று. அடுத்தபடியாக, பீ.டீ.ஓ-க்களுக்கும் இவர்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை இல்லை. அதாவது இவர்கள் சொல்வதை அவர்கள் கேட்பதில்லை, வேறு விதமாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பின்னர் பீ.டீ.ஓ-க்களுக்கு சில தகுதிகள் இருக்க வேண்டும். கலெக்டர் என்றால் அவருக்கு சில தகுதிகள் இருக்க வேண்டும், தாசில்தார் என்றால் அவருக்கு சில தகுதிகள் இருக்க வேண்டும். இப்படியிருக்க, இந்த பீ.டீ.ஓ-க்களை மட்டும், அவர்களை நியமித்த பிற்பாடுதான் அவர்களுக்கு ட்ரெயினிங், பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படியிருந்தால் சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகள் எப்படி நல்ல முறையில் நடக்கமுடியும்? ஆகவே நல்ல முறையில் தகுதியுள்ளவர்களை, தேர்ச்சி பெற்றவர்களை பீ.டீ.ஓ-வாகப் போட்டால் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதோடு, இந்த சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகளும் நன்கு நடைபெற வழியிருக்கும். அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் சமுதாய நலத்திட்ட வேலை நல்ல முறையில் நடக்கிறது, நீங்கள் வந்து பார்க்க வேண்டும், எங்களுக்கு ஒரு தேதி கொடுங்கள் என்று அமைச்சர்களை வேண்டிக் கொள்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். உடனே அமைச்சர்களும், அப்படி நல்ல முறையில் பணியாற்றி யிருப்பதை நாம் கண்டு களிக்க வேண்டுமென்று இன்ன தேதியன்று வருகிறோம் என்று ஒரு தேதி தருகிறார்கள். அப்படி வரும் தேதியை அதிகாரிகளுக்கு முன்னதாகவே தெரிவிப்பதில்லை. உடனே காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரிகளிடம் கலெக்டர், தாசில்தாரிடம் சென்று அமைச்சர் 20-ந் தேதி வருவதாக

29th April 1960] [Sri C. Natarajan]

இருந்தால் 15-ந் தேதி சென்று அமைச்சர் வரப் போகிறார், ஆகவே கட்டாத கட்டிடங்களைக் கட்டவேண்டும், வெள்ளையடிக்காத இடங்களை வெள்ளையடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதோடு ஏதாவது இரண்டு ப்ரோக்ராம் கொடுங்கள் என்றும் அதிகாரிகளை தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அவர்கள் உடனே சுண்ணாம்பு அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது, அதை அமைச்சர் அவர்கள் திறக்க வந்தவுடனேயே அந்த ஈரம் அவர்கள் மேல் ஓட்டிக் கொள்கிறது. ஒரு பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்கு திறப்பு விழா நடத்துங்கள் இல்லை அது ஏற்கனவே திறக்கப்பட்டிருந்தால் மாணவர்களை அதில் தலைவதற்கு ஒரு விழா வைப்புகள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். சமுதாய நலத்திட்டம் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சமுதாய நலத்திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சமுதாய நலத்திட்டம் தேவை என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். ஆனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைய வேண்டும். சங்கராபுரம் பிரிக்கா என்று ஒரு பிரக்கா இருக்கிறது. அது மிகவும் பின் தங்கிய ஏரியா. கக்கன் அவர்கள் அங்கு வந்து பாத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பே அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதை சமுதாய நலத்திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தும்கூட ஏதோ காரணத்தினால் அதைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஆகவே, சமுதாய நலத்திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்பவன் அல்ல நான். ஆனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகள் களையப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். ஆகவே, அதிலுள்ள குறைபாடுகள் களையப்பட்டு அது நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

**SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** அவை தாங்கும் சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத்திட்டம் நமது நாட்டுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம். காந்திஜி சொன்ன ராமராஜ்யம் என்றோ அதை விரும்பாதவர்கள் கிராமராஜ்யம் என்றோ சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை அறியாதவர்கள் இங்கு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். பொதுவாக நகரங்களில் நடந்திருக்கின்ற முன்னேற்றங்கள் கிராமப்புறங்களில் நடக்கவில்லை. அதற்கான அக்கறை காட்டப்படவில்லை என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதை இதற்குள் மறந்து விடுவதற்கில்லை. பொதுவாக இங்கு நாம் அனைவருமே அடிக்கடி கிராமப் புறங்களை எல்லாம் அதிகமான அளவில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படுகின்ற வேலைகளைப் பார்த்தால், மிக முக்கியமாக கிராமங்களுக்கு, குடிதண்ணீர் வசதி, ரஸ்தா வசதி, பள்ளிக்கூடம், கட்டிடங்கள், கம்ப்யூனிட்டி ஹால், ரேடியோ நிலையங்கள், பிரசவ விடுதிகள், மருத்துவ மனை, ஆடுமாடுகளுக்கு ஆஸ்பத்திரி வசதி, விவசாயக் கடன் வசதி, விவசாயக் கருவிகள், இப்படிச் சொல்ல வேண்டுமானால் எத்தனையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம், இன்னும் பார்க்கப்போனால், உர விநியோகம், நீர்பாசன வசதி, தபால் தந்தி வசதி, பஞ்சாயத்தின் கீழ் ரோடுகள்



[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th April 1960]

போடுவது போன்ற வசதிகள், கிராமங்களில் பாங்குகள் அமைப்பது, கிராமங்களில் சிறு கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்துதல், இவ்வாறு எத்தனையோ திட்டங்களை கிராமங்களை முன்னேற்றுவதற்கு, நம் புத்திக்கும், அறிவுக்கும் எவ்வளவு எட்டுமோ அந்த வகையில் எல்லாம் கிராமங்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கடந்த நூலைந்து வருடங்களாக சுமார் 209 பிளாக்குகளை ஏற்படுத்தி வேலைகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது கிராமங்களுக்கு இன்னும் என்ன செய்யச் சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. ஆனால் இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் சிலர், இந்தத் திட்டங்களை எதிர்க்கவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, பல காரியங்களைச் செய்து முடிக்கவில்லை என்று குறை கூறினார்கள், இந்தத் திட்டம் எங்களுக்கும் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த அளவில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். இருப்பினும் இதன்கீழ் நடக்கின்ற வேலைகள் எல்லாம் செம்மையாக நடக்கின்றது என்று சொல்ல முடியாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அதோடு பலவிதமான ஆலோசனைகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆலோசனைகளை ஒவ்வொருவரும் சொல்லவேண்டியது தான். ஆனால், ஆலோசனை சொல்வதோடு நின்று விடாமல் திட்டங்களை எல்லாம் நினைவேற்றுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் முழு மனத்தோடு ஒத்துழைப்பதாக இருந்தால் அது மிகவும் வர வேற்கத்தக்கதாய் இருக்கும். அப்படியில்லாமல், சர்க்கார் செய்கின்ற காரியங்கள் வெற்றியாக நடக்கின்றதோ மற்ற நாட்டில் எங்குமில்லாத அளவில், இந்த நாட்டில் மட்டும் இம்மாதிரியான திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதைப் பார்த்து மற்ற நாட்டிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் நம் நாட்டைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதோடு, இந்தச் சர்க்காரையும் பாராட்டுகிறார்கள். இதைக் கண்டு நாட்டிலுள்ள மக்கள் சர்க்கார் பக்கம் சாய்ந்துவிட்டால், நமக்கு ஆபத்து ஆகி விடுமே, அதற்கு என்ன செய்வது என்று எண்ணித்தான், நமது திட்டங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தரவில்லையோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக கதர்த் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதாகத் தெரியவில்லை. அதோடு, சமுதாய நலத்திட்டங்களில் எல்லாம் தியாகிகளுக்குத்தான் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதமெல்லாம் குறைகளைச் சொல்லிவிட்டு, இந்தத் திட்டம் எங்களுக்கும் வேண்டியது தான் என்று சொல்லுவதைப் பார்த்தால், உயிர் இல்லாத சக்கையை ஏற்றுக்கொள்வது போல்தான் இருக்கிறது. கதர்த் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது, திரு கோவிந்தசாமி அவர்கள், “நான் கூட பல வருடங்களாக கதரை கட்டியிருக்கிறேன்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் என்றாலும் கூட, கதரை ஆதரிக்கிறேன் என்று இன்னும் சொல்லவில்லை. அந்த நாள் சமீபத்தில் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதன் பின்னால் பேசிய நடராஜன் அவர்கள் காங்கிரஸில் முன்னால் தந்திக்கம்பியை எடுத்தவர்கள் இன்னும் இது போன்ற ஹானியை செய்தவர்கள்தான் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் அதிகமாக பணியாற்றி வருகிறார்கள், அவர்கள்தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். அப்போது

29th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

அந்நியரின் கீழ் அடிமை வாழ்வு வாழ்வதை விட, அதை எதிர்த்து போராடும் போது அதில் எந்த விதத்திலாவது மடிந்தாலும் மேல் என்று அன்று மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்ன போது, அன்று காங்கிரஸில் இருந்தவர்கள் அப்படி, இப்படி என்று எதெல்லாமோ செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடும் செய்யவில்லை, தங்கள் நாடு சுதந்திரம் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் செய்தார்கள், அந்த நேரத்திலும் சுயராஜ்யம் என்பது வரவே செய்யாது என்று நினைத்து அதற்காகப் பாடுபடாதவர்கள் இப்படித்தான் பேச முடியும். இந்த நிலையில் இப்போது 360 பிளாக்குகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது முக்கியமாக 60 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிற இடத்திற்கு ஒரு பிளாக் வீதம் அமைத்து வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு காரியத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், இன்றைக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் இங்கே இருக்கின்றார்கள், ஆகையால் காரியங்களை எல்லாம் நன்றாகக் கவனிப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது எல்லா அமைச்சர்களையும் இங்கே காணவில்லை. நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் இங்கே இருக்கிறார்கள். அதோடு சில முக்கியமான அதிகாரிகளும் இங்கே என்னுக்குப்பலப்பலவில்லை, அவர்களுக்கு என்ன சந்தர்ப்பக் குறைவோ தெரியவில்லை. பிளாக்குகள் அமைக்கின்ற விஷயத்தில், முக்கியமாக இப்போது அமைத்திருக்கிற பிளாக்குகள் அதிகமாக இருந்தாலும் கிராமப்புறங்கள் எல்லாம் அதிகமாக முன்னேறவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். இந்த சமுதாய நல அமைப்பு முன்னேற்றங்களைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு பயிற்சி முசௌரியில் இருக்கும் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் இன்ஸ்டிடியூட்டில் நடைபெறுகிறது. நான் அங்கு சென்றிருந்தேன், இப்போது கனம் லாசர் அவர்கள் போய்க்கிறார்கள். அங்கு செமினார் நடக்கின்றது, அதில் சமுதாய நலத்திட்டங்களைப்பற்றி பல விஷயங்கள் பேசப்படுகின்றன. இவ்விதமெல்லாம் இருந்தும் கூட, சமுதாய நலத்திட்டங்களின் மூலம் சரியான பலன் கிடைத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இதற்கு முக்கியமாக பிளாக்குகளை அமைப்பதில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன, இதைச் சரியான விதத்தில் அமைக்கவேண்டும். எங்கள் சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், 33 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள ஒரு ஜில்லா சேலம் ஜில்லா, 150 மைல்கள் வடக்கும் தெற்கும் விஸ்திரணம் உள்ளதாய் இருக்கிறது. இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பிளாக்குகளில் வடக்குப் பகுதியில் மூன்று பிளாக்குகளும், தெற்குப் பகுதியில் 16 பிளாக்குகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது 60 ஆயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஒரு பிளாக் என்ற வீதத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் 17 லட்சம் ரூபாய் என்று பார்க்கும்போது அனேக லட்சம் ரூபாய் திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம் பகுதிகளில் எல்லாம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அமைப்புப்படிப் பார்த்தால் ஓசூர், அரூர் பகுதியில் பிளாக்குகள்



[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th April 1960]

அமைத்திருப்பதைப்பார்த்தால் மிகவும் குறைவானது என்றே சொல்ல வேண்டும். திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம் பகுதியில் மூன்று பிளாக்குகள் என்றால், ஊத்தங்கரை பகுதியில் ஒரு பிளாக்தான் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றாலேயே அந்த இடம் நன்றாக முன்னேறியிருக்கிறது என்று அர்த்தம், அதுவே முன்னேற்றத்தின் அறிகுறியாக. பின்னடைந்த பகுதிகள்தான் ஜனத்தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கும். ஆகவே ஜனத்தொகையைக் கணக்கு எடுக்காமல் விஸ்தீரணத்தை (ஏரியா) கணக்காக்கி பிளாக்குகளை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சலுகை காட்டினால்தான் முன்னேற்றமடையாத பகுதிகள் எல்லாம் முன்னேற முடியும். இந்த முறையில் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும், இல்லையென்றால் இப்போது அமைத்திருப்பது போல் மொத்தத்தில் அரை ஜில்லா அளவில் இருக்கக்கூடிய எங்கள் பகுதிக்கு கிடைத்திருப்பது மிகக் குறைவு என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே ஜனத்தொகை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் முன்னேற்றமடையாத பகுதி என்ற இடங்களின் விஸ்தீரணத்தையும் கணக்கெடுத்து பிளாக்குகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பி.டி.ஓக்களையும், மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளையும் நியமிக்கும்போது கொஞ்சம் தாமதமானவர்களாக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால், இவர்களின் கீழ் டிகிரி படித்தவர்கள் எல்லாம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் இவர்களை மேற்பார்வை செய்வதற்கு பி.டி.ஓக்கள் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஏன் போன்றவர்கள் அடிக்கடி பிளாக்குகளில் நடைபெறும் வேலைகளை பார்க்கும்போது இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது தவிர பிளாக்குகளில் நடைபெறும் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காக கலெக்டர்கள், டெப்யூடி கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் சில சமயங்களில் கலெக்டர்கள் பஞ்சாயத்துக் கூட்டங்களில் வந்து கலந்து கொள்வதைப்பார்த்தால் அரை மணி நேரம் கால் மணி நேரம் இப்படி இருந்து கூட்டத்தை முடித்து விட்டுப் போக வேண்டும் என்று துரிதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒரு கூட்டத்திற்கு வந்த போது சீக்கிரமாகப் போக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், பின்னால் பிடிவாதமாக அவர்களை இருக்கச் செய்து அஜண்டா தயாரித்து பின்னால் மீட்டிங்கை நடத்திவிட்டு போனார். இவ்வளவு அவசரமாக மீட்டிங் எல்லாம் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜனங்களுடன் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வந்து பழக வேண்டும். அவர்களில் நல்லவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சில கலெக்டர்கள் மக்களுடன் பேசுவதே பெரிய தவறு என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருணை, கடைபிடிக்க வேண்டிய தான் மக்களுக்கு ஏதாவது குறைகளை அவர்களிடம் சொல்ல முடியும். நான் இதை ஏதோ பெரிய குற்றமாக சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். இந்நிலையில் சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமான மகாநாடுகள் அடிக்கடி நடக்கின்றன. சமீபத்தில் திருவண்ணாமலையில் ஒரு மகாநாடு நடந்தது. சேலத்தில் ஒரு மகாநாடு நடந்தது. அதில் எல்லாம் கேட்கப்படுகிற

29th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரியான மகாநாடுகள் எல்லாம் அடிக்கடி நடக்கவேண்டும். இதே போன்று தான் இந்தியா முழுவதிற்கும் நடக்கும் ரிசர்ச் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் இன்ஸ்டிடியூட் கூட்டத்தில் பலர் வருகிறார்கள். 25 பேர்கள் அதிகாரிகள் வருகிறார்கள், அதிகாரிகளல்லாதார் 15 பேர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரியான கூட்டம் இந்தியாவின் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நடத்த வேண்டும். அதல்லாமல் இமயமலையின் பக்கத்தில் கொண்டு போய் நடத்தினால் நம் போன்றவர்களின் உடல்நிலைக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தியாவின் மத்தியில் இருக்கின்ற இடத்தில், வார்த்தாவில் வேண்டுமானால், நடத்தலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல மாநில லெவலிலும் ஜில்லா லெவலிலும் 'நான்-அபிஷியல்லை' இதில் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம், ஏதோ நடக்கிறதே தவிர நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. சர்க்கார் இலாக்காக்கள் கட்டிடம் கட்டுவது போன்ற வேலைகளை மார்ச் மாதம் முடிவடைவதற்குள், டார்கெட் டேட் முடிவடைவதற்குள், எப்படியோ செய்வதுபோலத்தான் கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாமும் நடத்தப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தில் ஜில்லாக்களிலும் மாநிலத்திலும் சிலரைப் பொறுக்கியெடுத்து அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும், சில முக்கியமான திட்டங்களைப் பற்றி ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலோ ப்ளானிங் போர்டிலோ சொன்னால், சில கலெக்டர்கள் "நீங்கள் தான் சட்ட சபையில் இருக்கிறீர்களே. அங்கே சொல்லுங்கள்" என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் சட்டசபையில் அவைகளைப் பற்றிச் சொல்லலாம் என்றாலும், ஜில்லாவில் மற்றவர்கள் அவைகளை ஆமோதிக்கிறார்கள் என்றால், அவைகளுக்கு நல்ல ஆதரவு இருக்கும். அவைகளைப் பற்றி ஜில்லாக்களில் நடக்கும் அந்த கூட்டங்களில் நாங்கள் பேசுவதைச் சில கலெக்டர்கள் விரும்புவதில்லை. அத்திட்டங்கள் பற்றி அக்கூட்டங்களில் நாங்கள் பேசுவதை அனுமதிப்பதற்கு சில கலெக்டர்கள் முன்வருவதில்லை, அவர்கள் பின்வாங்குகிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை; ஒரு வேளை அவர்கள் அவ்வாறு பின்வாங்காமல் இருந்தால் அவர்கள் பதவிக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்னமோ அல்லது வேறு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. சில முன்னேற்றங்கள் இம்மாதிரியெல்லாம் தடைப்படுகின்றன என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்.

பல அதிகாரிகள் அடிக்கடி பிளாக்குகளுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. பிளாக்குகளுக்கு வந்துபோவதிலேயே அவர்கள் காலமெல்லாம் செலவாகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப்பற்றி விளம்பரம் கிடையாது. கமிட்டியிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கே அவர்கள் எதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய ட்யூடீஸ் என்ன, பவர்ஸ் என்ன என்று—அட்வைஸரி நேசராக இருந்தாலும்—தெரியாது. பல புஸ்தகங்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படு



[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th April 1960]

கின்றன. அவைகளைத் தமிழில் வெளியிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு பி.டி.ஓ-வுக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். எவ்வளவோ பணம் செலவிடுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பி.டி.ஓ-விற்கு, சில பாம்ப்லெட்டுகள் வெளியிட ஏன் அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடாது? பி.டி.ஓ-க்களுக்கு அதற்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும். பி.டி.ஓ-க்கள் தவறு செய்தால் அதைக் கவனிக்கக் கூடிய கமிட்டி அதைக் கவனிக்கலாம். அதற்கு கமிட்டி இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தவறே செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. எம்.எல்.ஏ-க்களே தவறு செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). ஒரு பக்கத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, தாராளமாகச் செலவழித்தால்தான் முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்லி விடுகிறேன். ஸ்ரீ. நாயுடு அவர்கள் சொன்னதுபோல வேண்டுமானால் கிராம சேவக்குகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கலாம்; ஆனால் பீல்ட் மேஸ்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL) :  
Let the hon. Member please resume his seat.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM :

மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவி அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களுக்காகப் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்தும் வெட்டுப் பிரேரேனையை எதிர்த்தும் சில வார்த்தைகள் பேச விழைகிறேன். நமது நாட்டில் சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு, கிராம மக்களின் நலன்களெல்லாம் பாதுக்காக்கப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அப்போது அவற்றில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. நாம் சுதந்திரமடைந்த பிறகுதான், கிராம மக்களுக்கு அதிகமான வசதிகள் செய்துதர வேண்டும், அங்கு வசிக்கும் மக்களின் வாழ்வு எல்லா விதத்திலும் உயருவதற்கான வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகிய திட்டங்களை யெல்லாம் நம் சர்க்கார் வகுத்து நிறைவேற்றி வருகின்றது. இந்தத் திட்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பு, கிராமங்களுக்குச் சென்று கிராம மக்களுடன் நேரிடையாகப் பழகி அவர்களுடைய தேவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு யாரும் இருந்ததில்லை. அந்தக் காலத்தில் தாசில்தாரும் அவரே கிராமங்களுக்கு நேரிடையாகச் சென்று அவைகளைக் கவனிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார். ஏனென்றால் அவர் ஜில்லாத் தலைநகரிலோ, தாலுக்காத் தலைநகரிலோ தன் ஆபிசுக்குள் உட்கார்ந்திருப்பார். தங்களுக்குத் தேவைப்பட்டதை வேண்டி அவரிடம் வருபவர்களைத்தான் அவர் கவனிக்க முடிந்தது. ஆனால் தற்போது பி.டி.ஓ. என்னும் அதிகாரி கிராமங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா நலன்களையும் கவனிப்பதற்காகவே இருக்கிறார். கிராம சேவக்குகள் கிராம மக்களிடம் நேரிடையாகச் சென்று அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் தேவைகளை

29th April 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

யும் பொறுக்கு விதைத் தேவைகளையும், உரத் தேவைகளையும் அறிந்து, அவைகளை பி.டி.ஓ-க்களுக்குத் தெரிவித்து கிராம மக்களுக்கு அவைகள் விநியோகிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களில் நாம் காணும் முக்கியமான நன்மை இதுதான். இந்தத் திட்டங்களில் பல குறைகள் இருப்பதாகப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். இதில் குற்றங் குறைகள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. எதிலும் குற்றங் குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களிலுள்ள குற்றங்குறைகளைக் களைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்தால் இந்தத் திட்டங்களால் மிகவும் நன்மைகள் ஏற்படும் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. முன்பெல்லாம், விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய விதைகளைத் தாங்களே தயாரித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்களுக்குச் சர்க்கார் பொறுக்குவிதைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். பொறுக்கு விதைகளை உபயோகித்தால் நல்ல தரமான தானியம் விளைகிறது; மேலும் உற்பத்தி பெருகுவதால் நாம் மக்களுக்குப் போதிய உணவுப் பொருள்கள் கொடுக்கவும் முடிகிறது. இப்படி இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் கிராமங்கள் பல நன்மைகளை அடைந்து வருகின்றன. நகரங்கள் அனேக விதத்தில் முன்னேறி வருகின்றன என்று கூறினாலும், இப்போது கிராமங்களிலேயே எல்லாவிதமான முன்னேற்றங்களும் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் காணப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம்.

பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ரோடு போடும் திட்டம் விஷயமாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டும் போதும், கிணறுகள் வெட்டும்போதும் அவைகளுக்குரிய செலவில் 50 சதவீதத்தை கிராம மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. நம் கிராம மக்களும் அத்திட்டங்களுக்கு மனமிரங்கி பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் நம் திட்டங்களும் நிறைவேறி வருகின்றன. ஆனால் ரோடு போடும்போது அதிகமான பணம் செலவாகிறது. எனவே ரோடு போடும் திட்டங்களுக்கு 50 சதவீதம் பணம் கொடுக்க முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரோடுகள் போடும் திட்டங்களுக்குச் சர்க்கார் 50 சதவீதப் பணம் கொடுக்கத் தயாராயிருந்தாலும், கிராம மக்கள் 50 சதவீதப் பணம் கொடுக்க முடியாத இடங்களில் ரோடுகள் போட முடிவதில்லை. நாம் நீட்டி மக்களிடையே ஒரு மனப்பான்மையை வளர்க்க விரும்புகிறோம். நமது நாட்டு மக்களிடையே, எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை மாறி, இத்திட்டங்கள் மக்கள் இயக்கமாக மாற வேண்டும், எல்லாக் காரியங்களையும் தாங்களே செய்ய முன்வர வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை மக்களிடையே வளர்ப்பதற்காக இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களையும் இப்பேர்ப்பட்ட விதிகளையும் வகுக்கிறோம். ஆகையால், ரோடு போடுவதற்காக மாத்திரம், முழுக்க முழுக்க சர்க்காரே செய்யாவிட்டாலுங்கூட, கிராம மக்கள் 25 % கொடுத்தால் போதும் என்றும், சர்க்கார் 75 % கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமானால், அந்த அளவுக்கு



[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [29th April 1960]

இப்பொழுதுள்ள முறையிலே மாற்றம் செய்யப்படுமானால், இன்னும் அதிகப்படியான கிராமங்களிலே ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும் கிராமங்கள் ரோடு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. சென்னை மாகாணத்தை விட்டு மற்ற இடங்களுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றனவே தவிர, சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களில் ரோடு வசதிகளோ மற்ற வசதிகளோ அதிகமான அளவில் ஏற்படவில்லை. மற்ற இடங்களையும் சென்னை மாகாணத்தையும் வந்து பார்த்தவர்கள் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். புள்ளி விவரமும் அம்மாதிரியாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவித் தொகையை 75% என்ற அளவுக்கு விதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் ரோடு இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற அளவில் போட்டுக் கொடுக்க முடியும், நம்முடைய திட்டமும் நிறைவேற முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. 50 சதவிகிதம் மக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதியை மாற்றி, 25 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும் என்ற அளவிலே மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம குடி தண்ணீர் பாதுகாப்புத் திட்டம்; தேசிய குடி தண்ணீர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்பவைகளின் கீழ் ஓவர்-டாங்குகள் கட்டுகிறோம். ஒரு கிராமத்தில் போய்ப் பார்த்தால் ஒரே ஒரு கிணறு இருக்கும். அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கலாம். அதைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு அனுப்பிப் பார்க்கும்போது, 'உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது, இந்த இடத்திலே ஓவர்-டாங்க் கட்ட முடியாது' என்று முடிவு செய்யப்படுவதை நாம் ஒரு விதத்திலே பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு கிணறு தவிர, அனேக கிணறுகள் இருக்கும்போது, ஒன்று இல்லாவிட்டால் இன்னொரு இடத்தைப் பரிசோதனை செய்து பார்த்து, அந்தக் கிணற்றில் ஓவர்-டாங்க் கட்ட முடியும். ஆனால், ஒரு கிராமத்தில் ஒரே கிணறு இருந்தால், சுற்றிலும் இருக்கும் இரண்டு, மூன்று மைல்களுக்குள்ளே கிணறு இல்லையென்றால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகையால், வருஷக் கணக்காக, கொஞ்சம் உப்புத் தண்ணீராக இருந்தாலும், அதையே அவர்கள் குடித்துப் பழகியிருப்பதால், மேலும் அந்தத் தண்ணீரை பரிசீலனை செய்து அந்த இடங்களில் ஓவர்-டாங்க் கட்ட அனுமதி தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், நம்முடைய அம்மையார் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுவார்கள், நிலக்கோட்டை பகுதியிலேயும் மதுரை தாலுகாவிலேயும் ரோடுகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன என்று. பல கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் இல்லாமலும், அவைகளிலே இன்னும் சரியான அளவில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்றும் கூறுவார்கள். ஆகையால், மதுரை தாலுகாவிலும்,

29th April 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

நிலக்கோட்டை தாலுகாவிலும் இன்னும் அதிகமான அளவில் ரோடு வேலைகளை எடுத்து, அங்கு அதிக சீக்கிரம் ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன். சர்க்கா விஷயமாக எல்லோரும் கூறினார்கள். தூல் அதிகமாகத் தேங்கிக் கிடக்கிறபடியால், சர்க்காவில் மேலும் மேலும் தூங்க முடியாமல் கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், உடனடியாக கிராம மக்கள் தூற்கும் தூலை உடனுக்குடன் எடுத்து, மறுபடியும் அவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்கான வசதியை அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

**SRI P. S. ELLAPPAN:** அம்மையார் அவர்களே, இந்த கிராமச் சிரமைப்பு விஷயங்களைப்பற்றி எல்லோரும் அவரவர் கிராமங்களில், அவரவர் ஜில்லாக்களில் என்ன விதமாக வேலை நடக்கிறது என்பதைப்பற்றி அழகாகச் சொன்னார்கள். நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். 'உம்மை என்ன சொல்லி எத்துவனோ' என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சொன்னாராம். அதுபோல், ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் விஷயத்தை எப்படிச் சொல்வது, அழகாகச் சொல்வதா, அழுது கொண்டு சொல்வதா, நடக்கிறது என்று சொல்வதா, இது ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்வதா என்று யோசித்துப் பார்த்தால், ஒன்றும் புரியவில்லை. எங்கள் தாலுகா மதுராந்தகம் தாலுகா. அதில் மதுராந்தகம், வைய்யாபூர், இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களையும் எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலை ரொம்பத் தீவிரமாக நடக்கிறது. சில சமயம் இஷ்டப்பட்டால் என்னைக் கூப்பிடுவார்கள்; இஷ்டம் இல்லாவிட்டால், 'போகிறான்' என்று விட்டுவிடுவார்கள். கலெக்டர் எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து, 'நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உங்கள் டைரிகளைக் காண்பியுங்கள்' என்று கேட்பார்கள். 'இரண்டு சர்க்கா கொடுத்தேன்; மூன்று கோழி கொடுத்தேன்; எருப் பள்ளம் வெட்டச் சொன்னேன்' என்று இப்படியெல்லாம் பதில் சொல்வார்கள் அதிகாரிகள். இதுதான் நடக்கிற சமாச்சாரம் போல் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறது உண்டு.

ஆனால், அந்த இரண்டு பிரிக்காக்களை எடுத்து அங்கே வேலை செய்கிறார்களே, அங்கே கஷ்டங்கள் என்ன இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், சாதாரணமாக ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கோ அல்லது விவசாய மக்களுக்கோ, அங்கே ஒருவிதமான நன்மையும் நடக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. ரோடு போட்டிருக்கிறார்களா? வீடு கட்டிக்கொள்வதற்குக் குடிமனை ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? குடி தண்ணீருக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறார்களா? இப்படியெல்லாம் கேட்டால், '75 சதவிகிதம் தொகை கொடுத்துவிட்டால் கிணறு எடுத்துவிடுகிறேன்' என்று அதிகாரிகள் சொல்வதாக மக்கள் சொல்கிறார்கள். தாசில்தாரைக் கேட்டால், 25 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெல்பேர் ஆபீசரைக்



[Sri P. S. Ellappan]

[29th April 1960]

கேட்டால், 'பூராவும் அவர்கள்தான் செய்யவேண்டும், நாங்கள் ஒன்றும் பண்ணுவதற்கு இல்லை' என்று சொல்கிறார். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் தகராறு செய்துகொண்டு இருப்பதால், எத்தனை குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதெல்லாம் எடுக்காமல், ரொம்ப மோசமாக ஒன்றும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. இந்த விதமாக அந்தத் தாலுகாவில் இரண்டு பிரிக்காக்களை எடுத்தாய்விட்டது. இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களில் உள்ள குறைகள் கூடுமானவரை நிவர்த்திசெய்துவிட்டு அடுத்த பிரிக்காக்களுக்குப் போனால், மனுக் கொடுக்கமாட்டான். எடுத்துக் கொண்ட பிரிக்காவில் ஒரு காரியமும் நடக்காமல், அடுத்த பிரிக்காவுக்குப் போய்விட்டால், இவர்கள் தொடர்ந்து மனுக்கொடுத்துக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். இப்படிப் பலவிதமான சீர்திருத்தங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு நம்முடைய மினிஸ்டர் கனம் தாமையர் அவர்கள் இருக்கிறார்களே அவரைத் தயவு செய்து இந்தச் சர்க்கார் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை பாவது டெவலப்மென்ட் எங்கெங்கே நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அனுப்பினால் கூடுமானவரை கொஞ்சம் நல்லவிதமாக காரியங்கள் நடக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

போன தடவை ஒரு கூட்டத்திற்கு அவர் வந்திருந்தார். மந்திரி வருகிறாரே என்று மாலை, அது இது எல்லாம் தயாராக வைத்திருந்தார்கள். 'டெக்ரேஷன்' என்று சொல்வார்களே, அதெல்லாம் செய்து, மந்திரி வரப்போவதை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள் அங்குள்ளவர்கள். மந்திரி வந்தார். மாலையை அவருக்குப் போட்டார்கள். போட்டவுடனே, மந்திரி என்ன சொன்னார்? 'உங்கள் டைரியைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றார். எல்லோரும் அவரவர் டைரியை எடுத்துவந்தார்கள். எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், மந்திரி அவர்கள். பார்த்துவிட்டு, 'நீ எந்த ஊருக்குப் போனாய்? என்ன விசாரித்தாய்? ஏன் இந்த ஊருக்குப் போகவில்லை' என்று இப்படியெல்லாம் கேட்டுவிட்டு, 'ஒன்றும் இங்கே நடக்கவில்லை; என்னை ஏமாற்றுவதற்காகவா இப்படிச் செய்தீர்கள்? மாலையைப் போட்டுவிட்டால் பேசாமல் போய்விடுவேன் என்று நினைத்தீர்களா' என்று சொல்லி, ரிகார்டுகளையெல்லாம் சுருட்டிக் கட்டி வண்டியிலே போடும்படி பர்ஸனல் க்ளார்க்குக்குச் சொல்லி, அவை எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரைப்போல் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் ப்ளாக்குகள் எல்லாம் சீர்திருந்திவிடும். மந்திரி அவர்கள் அப்படிக்கோபமாக வந்துவிட்ட பிறகு, ஒவ்வொரு அதிகாரியும் திடுக்கிட்டுபோய், என்ன நடக்குமோ எது ஆகுமோ என்ற நினைப்பில் பேப்பர்களை உடனுக்குடனே பைசல் செய்யவேண்டும் என்று அடித்துப் பிடித்து வேலை செய்வதில் முனைந்தார்கள். அதுதான் கொஞ்சம் காரியம் நடந்தது. அதன் பிறகுதான் டெவலப்மென்ட் ப்ளாக் டெவலப்மென்டாக உருவம் பெற ஆரம்பித்தது.

முக்கியமான விஷயம் நான் சொல்கிறேன். மதுராந்தகத்திற்கு, கிராம ஜனங்களும், சேரி ஜனங்களும் சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்கு ஏராளமான பேர் வருகிறார்கள். மதுராந்தகத்தில் நாகஸித்தார் ஆபீஸ் இருக்கிறது. எஸ்டேட் மானேஜர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. மாலிஸ்ட்ரேட் ஆபீஸ் இருக்கிறது. ஹெல்த் ஆபீசர் ஆபீஸ் இருக்கிறது.

29th April 1960]

[Sri P. S. Ellappan]

கிறது. பஞ்சாயத்து ஆபீசும் இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் கோர்ட்டுக்கு வந்துகொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலையிலே அங்கு ஒரு கக்கூஸ் இருக்கிறது. இரண்டு பக்கமும் வேலம் முள் போட்டிருக்கிறார்கள். இது ஐந்து வருஷமாக இருக்கிறது. நேராகக் கலெக்டரையும் அழைத்து வந்து தாட்டினேன். அப்பொழுது ஸ்ரீமான் குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கலெக்டராக இருந்தார். 'இது சர்க்கார் ஆபீஸ், ஜனங்கள் போக்கு வரத்து இருக்கக்கூடிய இடம், இங்கே ஹெல்த் ஆபீசர் இருக்கிறார். இருந்தும் கக்கூஸின் நிலைமையைப் பாருங்கள், மக்கள் என்ன அவஸ்தைப்படுகிறார்கள்' என்று அவரிடம் காண்பித்தேன். அவர் வந்து பார்த்தது 1958-ம் வருஷத்தில். அது என்ன ஆயிற்று இதுவரைக்கும்? நடவடிக்கை கிடையாது. அந்தக் கக்கூசுக்குப் போகாமல் சற்று தூரம் நடந்து சென்று போய்வருவோம் என்று, கோர்ட்டுக்கு வந்தவர்கள், போய் விட்டால், அந்த சமயம் பார்த்து மாஜிஸ்ட்ரேட் கூப்பிடுகிறார். அப்பொழுது ஆள் இல்லை என்றால், அபராதம் போட்டு, அடுத்த வார்தா போட்டுவிடுகிறார். ஜனங்கள் இதனால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அங்கே. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

மதுராந்தகத்திற்கு மின்சாரம் வந்துவிட்டது. இருந்தாலும், தாசில்தார் ஆபீசுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடவில்லை. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், ஜமாபந்தி நடக்கும்போது ஒன்பது பெட்ரோமாக்ஸ் லைட்களை ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித்து அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுராந்தகத்தில் கொசு உபத்திரவம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. பாவம் பண்ணியவர்களைத்தான் மதுராந்தகத்திற்கு அனுப்பவேண்டும், அவர்களுடைய பாவமெல்லாம் போய்விடும். அந்த அளவுக்கு கொசு உபத்திரவம் இருக்கிறது. லட்சம் ரூபாய்க்கு டி.டி.டி. மருந்து வாங்கிவைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அதற்கென்று ஒரு ஆபீஸ் வைத்திருக்கிறார்களே சம்பளம் கொடுத்து, என்று கேட்டால், 'டவுனுக்கு அடிக்கமாட்டோம், வில்லேஜ்களுக்குத்தான் நாங்கள் அடிப்போம்; நகரத்தில் அடிப்பதானால் அதற்குப் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது, அவர்கள்தான் அதைச் செய்யவேண்டும்' என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தைக் கேட்டால், 'எண்ணெய் தெவிக்கத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம்; டி.டி.டி. அடிப்பது எங்களுடைய வேலை இல்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அந்த ஜனங்கள் புழுவாய்த் துடிக்கிறார்கள். ஹெல்த் ஆபீசர் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்களேயொழிய, அங்கு போய்ப் பார்த்தால் ஒருவரையும் காணோம். ஜனங்கள் படும் அவஸ்தை சொல்லிமுடியாது. இதனால் எல்லாம் மக்கள் எம்.எல்.ஏ-யைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்று சற்று யோசிக்கவேண்டும். என் போன்ற அப்பாவியைப் பார்த்து, 'இதோ வருகிறார் எம்.எல்.ஏ. என்ன செய்துவிட்டார்?' என்று என்னைத் திட்டுகிறார்கள். என்னைத் திட்டட்டும். திட்டு வாங்கிப் பழகிப்போன கட்டை இது; இதற்கு ரோஷம் ஒன்றும் கிடையாது. என்ன சொன்னாலும், சொல்லட்டும் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்.



[29th April 1960]

**THE HON. SRI P. KAKKAN:** 'என்னைப்போல அப்பாவி' என்று சொல்லாதீர்கள். நீங்கள் அப்பாவி இல்லை.

**SRI P. S. ELLAPPAN:** அப்படியென்றால் எவ்வளவோ காரியங்கள் நடந்திருக்கவேண்டும். விவசாயத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ளுவோம். விரை கொடுக்கவேண்டும். . . . . (டெம்பரரி சேர்மன் மணி அடித்தார்.)

என்ன அம்மா! அதற்குள்ளே பெல்லை அடித்துவிட்டீர்கள்? நான் எப்படி பேசுவது? இன்னும் எவ்வளவோ சொல்ல வேண்டுமே? நேற்று இப்படித்தான் 5 நிமிஷங்களிலே எல்லா வற்றையும் சொல்லிவிடுங்கள் என்றார்கள். எப்படிச் சொல்வது?

**TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL):** இருக்கிற நேரத்தை பதர்ந்து கொடுக்கவேண்டியது என்னுடைய கடமையானதினாலே, 10 நிமிஷங்கள் ஆனதும் மணி அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

**SRI P. S. ELLAPPAN:** சரி அம்மா, பிளாக்கை கொஞ்சம் வெளிச்சம் பண்ணுங்கள், கருப்பாக பண்ணுதீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**\*SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER:** கனம் சபைத்தலைவி அவர்களே, தற்பொழுது விவாதத்தில் இருந்துவரும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக தேசிய வளர்ச்சி திட்டங்கள், சமுதாய நல திட்டங்கள் ஆகியவைப்பற்றி சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்திருப்பதிலே பார்த்தால் 210 பகுதிகளில் இந்தத் திட்டங்கள் அமுலில் இருந்து வருகின்றன என்பதை கான்கிரேட். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக இது அமுலில் இருந்து என்ன வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது என்பது அதை ஒவ்வொருவரும் வரவேற்று பேசியதிலிருந்து தெரிகிறது. இருந்தாலும் சில அங்கத்தினர்கள், எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கூட கருப்பு, சிவப்பு, கரி பூசுவது என்றெல்லாம் ஏதோ பேசினார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே பங்கு கொண்டு இதில் வேலை செய்தவர்கள் பேசக்கூடியது மாதிரி பேசவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. நன்றாக இந்தத் திட்டங்களில், தான் பங்கு கொண்டு வேலை செய்திருப்பார்களே யானால், ஜனங்கள் எந்த நிலையில் இதன் பலனை அனுபவித்தார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்து தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் எந்த நிலையில் விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பொருளாதாரம் எந்த நிலையில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நன்றாக அறிவோம். முக்கியமாக விவசாய அபிவிருத்திக்காக என்னென்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போமானால், சமுதாய நல திட்டம், தேசிய வளர்ச்சி திட்டம் அமுலில் இல்லாத இடங்களில் இருப்பதைவிட எல்லாவித வசதிகளையும் மக்களுக்கு இந்தப் பகுதிகளில் சர்க்கார் அளித்திப்பதை

29th April 1960] [Sri P. M. Munusami Gounder]

நாம் காணலாம். அதிலும் கடன் வசதி ரொம்பவும் முக்கியமானது. நீண்ட காலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன் ஆகியவைகள் கொடுத்து உதவி பெருவது மிக்க சௌகரியமாக இருக்கிறது.

கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 500-க்கு குறைவான தொகையாக இருந்தால் டெப்யூடி தாசில்தார் கொடுக்க வேண்டும், ரூ. 500-க்கு மேற்பட்ட தொகையாக இருந்தால் பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீஸர் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இந்த விதிப்படி டெப்யூடி தாசில்தாருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் சரியான, நேர்மையான முறையில் நடப்பதில்லை. அவர்களுக்கு ஏதோ சில ஆதாயத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் ரூ. 2,000 கடன் வாங்கவேண்டுமென்று முற்பட்டாலும்கூட, அதை நான்கு விண்ணப்பங்களாக பிரித்துப்போட்டு 500 ரூபாய்க்கு குறைவாக போடும்படியான துணை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்படி தவறுதலான வழி காட்டி வருகிறார்கள் என்று கடந்த சட்டசபை கூட்டத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். கட்டாயம் இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசருக்கு பூரண அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது தனிப்பட்ட தாசில்தார்களுக்கு கொடுத்தால் பாதகம் இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். இம்மாதிரி டெப்யூடி தாசில்தார்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதால், நாம் ஏந்த நோக்கத்தோடு விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ அது நிறைவேறுவதில்லை. அது நோக்க விவசாயிகளுக்கு போய் சேருவதில்லை. ஆகையால் அவசியம் சர்க்கார் இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு டெப்யூடி தாசில்தார்களுக்கு கொடுத்திருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை நீக்கி, பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசர்களுக்கு இதை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு நாம் பல வழிகளில் விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிப்பதோடுகூட, நில அரிப்பு சம்பந்தமான ( Soil Conservation ) திட்டத்தை எங்கள் பகுதியிலே அமுலாக்கி உதவி செய்யப்பட்டுவருகிறது. குறிப்பாக கிருஷ்ணாகிரியில் ஊத்தங்கரை பிர்காவில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மேலும் நிலங்களை பராமரிப்பு செய்து, வளம் செய்து அதிலிருந்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் நல்ல பலனை மக்கள் அனுபவித்துவருகிறார்கள். இதை ஒரு வரப்பிரசாதமாக கருதுகிறார்கள். கிருஷ்ணாகிரி, ஊத்தங்கரையை விட வேப்பனப்பள்ளி பிர்காவில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான இடங்களுக்கு நில அரிப்பு சம்பந்தமான திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அப்படி விஸ்தரிப்பதின்மூலம் நாம் விவசாயத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய திட்டங்களின்மூலம் சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே பல அங்கத்தினர் பேசினார்கள். ஐந்து சதவிகிதம் பொதுமக்கள் கொடுக்க



[Sri P. M. Munusami Gounder] [29th April 1960]

பேசினார்கள். ஐம்பது சதவிகிதம் பொதுமக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்கள் 50 சதவிகிதம் கொடுப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் அதை தளர்த்தி குறைந்தது நான்கில் ஒரு பங்காவது ஜனங்கள் கொடுப்பது என்றும், பாக்கி முக்கால் பங்கு சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால் உண்மையாகவே அதிகமான சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக உண்மையாகவே பிற்போக்காக உள்ள இடங்களில் வேப்பனப்பள்ளி, ஊத்தங்கரை போன்ற இடங்களில் 100 சதவிகிதம் சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்கும் உண்மையாகவே பொருளாதார நிலையின் காரணமாக மக்கள் கொடுக்க முடிய வில்லையே தவிர, அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்பது அல்ல. அவர்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை அதிகமாக இருந்து, பொருளாதாரம் நல்ல முறையிலே அமைந்திருந்தால் தான் நாம் வேலைகளை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். இம்மாதிரி முழுப் பங்களையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்களுக்கு சேவை செய்வது போலாகும். ஆகவே, சாலைகள் அமைக்கும் விஷயத்தில் மக்கள் 50 சதவிகிதம் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று விதியை தளர்த்தி வேப்பனப்பள்ளி, ஓசூர் தாலுக்கா போன்ற பிற்போக்கான இடங்களில் பூரணப் பொறுப்பையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ரோடுகள் போடும்போது யாராவது ஒருவர் குறுக்கிட்டு அந்த இடத்தில் ரோடு போடக்கூடாது என்று தடுப்பார்களேயானால், வேலை நிற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஹரி ஜன காலனி, பிற்போக்கான மக்கள் குடியிருக்கும் இடமாக இருந்தால் ஹரிஜன வேல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து ரோடு போடவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அது மாதிரி ஒரு நிலை இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் ஏதாவது தடை ஏற்பட்டால் அந்த நிலத்தை சர்க்காரே ஆர்ஜிதம் செய்து ரோடு போடும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர், பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபிஸ், குவார்டர்ஸ் ஆகியவைகளுக்கு கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அது மிக்க வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். ஆனால் அவைகள் எந்த இடத்தில் இருந்தால் நல்ல முறையில் அமையும் என்பதை நாம் புர்க்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். பிரகா எந்த இடத்தில் இருக்கிறது, மக்கள் எங்கு அதிகமாக வாழ்கிறார்கள், என்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பொறுத்து, இவைகளுக்கான இடங்களை குறிப்பிடுவது உண்டு. மற்றொன்று பிரகாவில் நல்ல வசதியாக இருக்கக்கூடிய இடம் எது என்று பார்த்து அந்த இடத்தில் இவைகளை அமைப்பது. எல்லா வசதிகளும் இருக்கக்கூடிய இடம் என்று பார்க்கும்பொழுது எங்கேயாவது அவைகள் ஒரு மூலையில் இருந்துவிடும். மய்யமான ஒரு இடத்திலிருந்து ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளை செய்யமுடியாமல்

29th April 1960] [Sri P. M. Munnusami Gounder]

போய் விடும். அம்மாதிரி ஒரு கடைசியில் இவைகள் இருக்குமே யானால் அதனால் மக்களுக்கு மிக்க சங்கடம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அத்தமாதிரி சில இடங்களில் இருக்கிறது. இருந்தாலும், அதுமாதிரி இல்லாமல் எந்த இடம் ஊருக்கு செண்டராக இருக்கிறதோ, மய்யமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் இவைகள் அமைய வேண்டும். இப்பொழுது சாலைகள் மற்ற வசதிகள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கும்பொழுது, எந்த இடம் மய்யமாக இருக்கிறதோ அங்கு இந்த கட்டிடங்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் சேலம் ஜில்லாவில் 48 பிளாக்குகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 21 பிளாக்குகள் இதுவரையில் அமுல் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. 27 பிளாக்குகள் மேலும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிளாக்குகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் பிளாக்குகள் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு அதிகமான பிளாக்குகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கு ஐனத்தொகையும் அதிகம், பிற்போக்கான மக்களும் அதிகம். படிப்பில் எடுத்துக்கொண்டால், நமது மகாணத்திலேயே படிப்பு உள்ளவர்களில் குறைந்த தொகை சேலம் ஜில்லாவில் தான் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் படித்தவர்கள் 13 சத விதிகம் என்று புள்ளிவிவரங்களில் பார்க்கிறோம். அந்த மாதிரி எல்லா விதத்திலும் கடைசி ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது சேலம். பிளாக்குகள் எடுப்பதிலும் கடைசி ஸ்தானத்தில் வைத்திருப்பதை விசேஷமாக அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் கண்டாகக் காணலாம். ஆகவே, அங்கு அதிகமாகப் பிளாக்குகள் ஒதுக்கப் பட்டு, மேலும் அதிகமாக பிளாக்குகளை எடுத்து, மக்களுக்கு இந்த சர்க்காரால் செய்யப்படும் முற்போக்கான வேலைகளில் ஈடுபட நல்லதொரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எலக்டிரிகேஷன் செய்வதில், குறிப்பாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், சமுதாய நலத் திட்டங்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளைப் பார்க்கும்போது, மினிமம் காரண்டி கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை. அப்படி மினிமம் காரண்டி கூட கொடுக்க இயலாத நிலையில், சர்க்காரிலே தேசிய நல திட்டம் இருக்கும் பகுதிகளிலாவது, சலுகைகள் கொடுத்து, வருஷத்திற்கு 10 கிராமங்கள் என்ற முறையில், அதிகமாகச் சேர்த்தால், பிற்போக்கான இடங்களுக்கும் கிடைக்கும், அங்கு எல்லா வசதிகளும் ஏற்படும், என்பதை மின்சார வசதி செய்வதில் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களைச் சேர்த்து, திட்டங்களைப் பற்றி விவாதிக்க, அபிவிருத்திகளைப் பற்றி யோசனைகள் கொடுக்க, இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருதரம் செமினார் போடுகிறோம். திரு. மணிகார் கூட சொன்னார்கள், திருவண்ணாமலையில் நடந்த



[Sri P. M. Munusami Gounder] [29th April 1960]

செமினாரில் நல்லதொரு விதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பல யோசனைகளைச் சொல்லும் போது, அதிகாரிகளும், மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கலந்து ஆலோசித்து யோசனைகள் சொல்லி அவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இம்மாதிரி செமினார்களை அடிக்கடி நடத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஏற்றதான யோசனைகளை அறிந்து திட்டங்களை மேலும் அதிகமாக, வெற்றி கரமாக நடத்த மக்கள் ஒத்துழைப்பும், யோசனைகளும் கிடைக்க நல்ல வாய்ப்பாக அமையும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** தலைவரவர்களே, இந்த கம்யூனிடிப் ப்ராஜெக்ட் மானியத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத்தின் முன்னேற்றம், கிராமத்தில் நேரிடையாக தொடர்பு ஏற்படக்கூடிய ஒரு Project என்றால், இதற்கு முதல் இடம் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால், பிற்போக்கான இடங்களுக்கு, இந்த திட்டங்கள் மூலம் எல்லாவிதமான துறைகளிலும், முக்கியமாக விவசாய சம்மந்தமாக அபவிருத்தி ஏற்படுகிறது. புதுப் பஞ்சாயத்து சட்டப்படி அக்டோபர் 2-ம் தேதி, 75 select area க்களை பஞ்சாயத்து யூனியனாக ஏற்படுத்தப் போகிறோம். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு, சகல விதமான அதிகாரங்களும், கிராம ராஜ்யம் ஏற்படும் நிலையில், கொடுக்கப்படுகிறது: எலி மெண்டரி ஸ்கூல்கள், ரோடு பராமரிப்பு, சுகாதாரம், டிஸ்பென்சரி கூட, அவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதெல்லாம் வரவேற்கத்தக்கது. புறம் போக்கு இடங்களும் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால், பல துறையில் விருத்தி செய்ய வழி ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக மரங்கள் நடுவதன் மூலம், விறகு பஞ்சம் குறைய வழி ஏற்பாடு ஆகிறது. மைனர் இர்ரிகேஷன் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது. பல வருஷங்களாக, மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். மைனர் இர்ரிகேஷன் பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகள் இடம் இப்பொழுது இருப்பதால் பல கஷ்டம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மடை அடைப்பு கால்வாய் கவனிப்பு அவர்களிடம் இருந்து கொண்டு இருப்பதால் ஒழுங்கினங்கள் ஏற்பட்டு, அழிவு ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பொதுஜன் தொடர்புள்ள பஞ்சாயத்திடம் கொடுப்பதால், நிர்வாகம் நேர்மையாக இருக்க முடியும். பஞ்சாயத்தின் பொறுப்பில் வந்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது அநேகமாக பட்டாதார்கள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான் அதைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது வாரம் 60, 40 என்று வந்தவுடன், நிலச்சுவான்தார்கள் குடிமராமத்துச் செய்ய உற்சாகமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனில் வந்து விட்டால், மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருப்பார்கள், அவர்கள் சேர்ந்து செய்யமுடியும். கூடுதலாக, 60 பங்கு வாங்குபவர்கள் ஒரு அக்கரை எடுத்துக் கொள்வார்கள். கிராம ராஜ்யம் ஏற்பட வழி ஏற்படுகிறது.

கிராம சேவக்குகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள். கிராம சேவக்குகள் தங்கள் வேலையைச் செவ்வனே செய்ய கிராம அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம். ஆனால், இப்

29th April 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

பொழுது ஹெரிடிடரி வில்லேஜ் ஆபீசர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஒரு அக்கறையும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களை வைத்துத்தான், எல்லாவிதமான கிராமக் காரியமும் நடத்த முடியும். கிராம அதிகாரிகள் தயவு இல்லாவிட்டால், முன்னேற்றத் திற்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்வதில் கிராம சேவைகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகள், கிராம சேவக் இருப்பது தன் வேலைக்குப் போட்டியாக உள்ளவர்கள் என்ற மனப்பான்மை யுடன் இருக்கிறார்கள். கிராம சேவக்குகள் தங்களுக்கு ஒரு போட்டியான அதிகாரி என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் கிராம சேவக்குகள் தொண்டு செய்வதற்கு முடிவதில்லை.. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தால், கிராமங்கள் முன்னேற வழி உண்டு. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப் படி அவர்களை அப்புறப் படுத்த முடியா விட்டாலும், அவர்களுக்கும், கிராம சேவக்குகளின் ட்ரெயினிங்கைக் கொடுத்து, அவர்களையும் ஒத்துழைக்கச் செய்ய லாம். இனிமேல் வரக் கூடிய கிராம அதிகாரிகள், ஹெரிடிடரிப் படி வந்தாலும், அவர்களும் ஆறு மாதம் கிராமசேவக்கு Training பெற்றால்தான் வி. எம். ஆக இருக்கத் தகுதி என்ற முடிவு ஏற்படவேண்டும். இது என்னுடைய முக்கியமான வேண்டி கேள்.

இப்பொழுது பிளாக்டு தேர்ந்து எடுக்கக் கூடிய போக்கு வேறு விதமாக இருக்கிறது. முன்னாலெல்லாம், பிற்போக்கான இடங்களை எடுத்து வந்தார்கள். மத்திய சர்க்காரின் உத்தரவுப்படியோ அல்லது கொள்கைப் படியோ இப்பொழுது அம்மாதிரி எடுப்பதில்லை. அபிவிருத்தி அடைந்த இடத்தை இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது சரியில்லை. பேக்வர்ட் பிரதேசங்களையே முதலில் எடுக்கவேண்டும். பேக்வர்ட் ஏரியாக்களுக்கே முதல் இடம் கொடுத்து, அபிவிருத்தி செய்தால்தான் நல்லது. அந்த இடங்களில் இருப்பவர்கள் மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, முதலில் பேக்வர்ட் ஏரியாக்களை அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்தாலும், நம் மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை மாற்றி, பேக்வர்ட் ஏரியாக்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள். இவர்கள் கண்ட்ரோல் பூராவும் டிபார்ட்மெண்ட் ஹெட்டிடம் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதாவது அவர்கள் ஒழுங்கினங்கள் செய்தால் பி.டி.ஓ. நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நேரடியாக கண்டிக்க வழியில்லை. கான்பிடென்ஷியல் ரிபோர்ட்கூட அவர்கள் எழுத முடியாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால், குற்றங்குறை இருந்தாலும், டிபார்ட்மெண்ட் ஹெட்டுக்குச் சொல்லித்தான் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கான்பிடென்ஷியல் ரிபோர்ட்டாவது, பி.டி.ஓ.கள் கொடுக்கும் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வழி செய்ய வேண்டும். நேரடியாகக் கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருப்பதால் ப்ளாக் ஆபீசர்களால் எந்த



[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [29th April 1960]

விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். E.L.O. பதவி விவசாய பட்டதாரிகளிடம் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதுதான் நியாயமாக இருக்கும். டெவலப்மெண்ட் வேலையில் ஜாஸ்தி விவசாய வேலையாக இருப்பதால் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்பொழுதுதான் நல்ல அபிவிருத்தி காண முடியும். இனிமேல் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்களுையாவது விவசாய graduate களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் அவசியம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

இப்பொழுது கூட சென்னையில் seminar நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நாலேந்து ஜில்லாக்களிலிருந்து official and non-official களை batch ஆக வைத்து seminar நடத்துகிறார்கள். இது ரொம்பவும் அவசியம். இதற்கு முன்பு நாலேந்து செமினர்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள். மதுரையில் கூட நடந்தது. நாலேந்து ஜில்லாக்களைச் சேர்த்து நடத்தினார்கள். இப்படி நடத்தினால் தான் அவரவர்கள் தங்களுடைய அதுபவங்களை வந்து சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லா தலை நகரங்களிலும் seminar நடத்தினால் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ சௌகர்யமாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் ஜனங்களுக்கும் என்ன நடக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். அதிகாரிகளுடன் அவர்களுக்கு நேரடித் தொடர்பு இருக்கும். மற்றும் பலர் அதைக் கவனித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே ஜில்லா வாரியாக நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது போக, ப்ளாக் மீட்டிங்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடுவது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடுவது என்று வைத்தால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்கும். அந்த அதிகாரிகளுடன் நேரடி தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இரண்டு மாதங்களுக்கு என்று மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் வரமுடியாவிட்டாலும் சில டிஸ்ட்ரிக்ட் ஆபிசர்களையாவது வரச் சொல்லலாம். அப்படி இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை என்று வைத்தால்தான் அந்த ஏரியாவில் இருப்பவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படும்.

Block Area-ல் இப்பொழுது ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களை வைத்துவிட்டு சில மாதங்கள் கழித்து வேறு இடங்களில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் வைத்துவிட்டு அதை எடுப்பது என்றால் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். அதனால் அங்குள்ள ஜன்ங்கள் வருத்தமடைவார்கள். உதாரணமாக சங்கரன் கோவில் பகுதியில் சேர்ந்தமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் முதலில் ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டரை ஆரம்பித்தார்கள். சேர்ந்தமங்கலம் மேல நீலிதனல்லூர் ப்ளாக்கில் இப்பொழுது அந்த கரும்பு

29th April 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

இல்லை என்று நினைத்து அந்த ஹெல்த் செண்டரை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற உத்தேசிக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டரை வைக்க வேண்டும் என்று பிரயத்தனப்பட்டால் அதை வைப்பதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய செண்டரை எடுப்பது என்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

\*SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல திட்டப் பகுதிகளில் இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டமும், அதைப்போலவே ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் சட்டமும், அதாவது ஜில்லா அபிவிருத்தி சட்டமானது டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்து விட்டது. அதைப் போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டமானது ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்து விட்டது. அதை சர்க்கார் அமுல் நடத்துகிறபோது சில பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. அவைகளைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் சட்டமானது அமுலுக்கு வந்தது. ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் நிறைவேற்றிய சட்டத்தைப் பார்த்தால் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் சேர்மன் கலெக்டராக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தை இயற்றினோம். ஆனால் கெசட் நோடிபிகேஷனைப் பார்க்கும் போது டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்றை அமைத்து அதன் மூலம் ஸ்பெஷல் ஆபிசர் என்ற காரணத்தையொட்டி டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டரை அதற்குச் சேர்மன் என்று கெசட் நோடிபிகேஷன் சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே சட்டம் இயற்றிய போது ஒன்றாகவும் கெசட் நோடிபிகேஷன் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆபிசர் என்று சொல்லி இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டியின் தலைமை தாங்கச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சமயத்தில் பல அமைச்சர்கள் சில மாவட்டங்களுக்குச் சென்று மாவட்ட டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கிறார்கள். இது நாம் சட்டம் இயற்றியதற்கு மாறாக இருக்கிறது. நாம் சட்டம் இயற்றியபோது கலெக்டரை தலைமை தாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் தலைவர் என்ற முறையில் தலைமை தாங்க முடியும் தவிர கலெக்டர் என்ற முறையில் தலைமை தாங்க முடியாது. மாவட்ட டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்லி அந்த இடத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் அட்வைசரி வருகிறது. ஆகவே சட்டத்திற்கு மாறாக இப்படி ஆரம்பிப்பது உசிதம் அல்ல. அதைப் போலவே ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கும் மாவட்ட கவுன்சிலுக்கும் விதிகள் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது வரையில் அந்த விதிகளை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவில்லை. அதன் காரணமாக பல



[Sri S. M. Annamalai]

[29th April 1960]

சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாவட்ட டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் அல்லாது டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டி என்று சர்க்கார் அமைப்பதாக கெஜட் நோட்டிபிகேஷனிலிருந்து தெரிய வருகிறது. 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய விதிகள் இன்னும் பிறப்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. 1959-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைப் பார்த்தால் அதன்படி ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வரலாம் என்று 152-வது செக்ஷன் சொல்லுகிறது. அதன்படி ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் நிறைவேற்றி கலெக்டருக்கு அனுப்பினால் தனக்கு இன்னும் விதிகள் வரவில்லை, தான் எப்படி அதை அப்ரூவ் பண்ணுவது என்று கலெக்டர் சொல்லுகிறார். அதைப்போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் ரீஜனல் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே அதிகாரம் கிடையாது. 144 செக்ஷன்படி ஆர். டி. ஓ-க்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் ரீஜனல் இன்ஸ்பெக்டர் அதிகாரம் செலுத்தி வருகிறார். இது என்னை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சட்டம் போடுவது ஒன்றாக இருக்கிறது; ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறபோது அதற்குத் தகுந்த விதிகளை பிரப்பிக்காமல் அமூல் நடத்தப்படுகிறது. ஆகவே எந்த முறையில் இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தை நல்ல முறையில் எப்படி பயன்படுத்துவது (?) எப்படி அமூல் நடத்துவது என்று தெரியாமல் அதிகாரிகள் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே தான் இந்த சட்ட மன்றத்தில் போலீஸ் அமைச்சரை ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதாவது பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு சிவில் கிரிமினல் சூட்டுகளை விசாரிக்கக்கூடிய அதிகாரம் கிடையாதா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் அழகாக பதில் சொல்லி இருக்கிறார். பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே அதிகாரம் கிடையாது என்று பதில் சொன்னார்.

இன்றைக்கு தயவு செய்து இந்த அமைச்சர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளை சென்று பாருங்கள். இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகும் கூட வழக்குகளை வாங்கி விசாரித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். கிரிமினல் வழக்கானாலும், சிவில் வழக்கானாலும், இன்னும் வாங்கி விசாரிக்கக் கூடிய நிலையிலே பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த வழக்குகள் பிறகு ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு களுக்குச் சென்றால் செல்லுமா, செல்லாதா என்ற ஐயப்பாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டத்திற்கும், மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் சட்டத்துக்கும், இன்னும் சர்க்கார் விதிகள் பிறப்பிக்காமல் இருப்பதால், அதிகாரிகள் கூட, அவற்றை எப்படி அமல் நடத்துவது என்று தெரியாமல், குழப்பமாக இருக்கிறது. ஒரு சட்டத்தை நல்ல முறையிலே இயற்றினால், அதை அமல் நடத்துவதற்கான விதிகளை, ஈக்கிரம் கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் செய்தால்தான் அது நல்ல முறையிலே அமுலாகும்.

29th April 1960] [Sri S. M. Annamalai]

மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலுக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று நவம்பர் மாதம் 30-ல் அன்று கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் தரப்பட்டது. அது சமுதாய நலத்திட்ட அதிகாரிகளுக்கு டிசம்பர் மாதம் 3 அல்லது 4-ம் தேதி சென்றது. ஆனால் சர்க்கார் உத்தரவு 10 நாட்களுக்கு அவகாசம் தந்து அதன் பிறகு அந்த தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறது. தேர்தலை நடத்த டிசம்பர் 12 அல்லது 13 தேதி உத்தரவிட்டார்கள். எனவே 10 நாட்கள் இடைவெளி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏழு அல்லது எட்டு நாட்கள்தான் இருந்தன. அந்த ஏழுமீட்டு நாட்களிலே, பல கிராமங்களிலே உள்ள தலைவர்களிடத்திலே சென்று, இப்படி இரு தேர்தல் நடக்கப் போகிறது என்று அறிவிக்கவே இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆகியிருக்கும். இந்த சட்டம் 1958-ம் ஆண்டிலேயே சட்டமாக்கினோம். அதை அமுல் நடத்தும்போது ஏன் இவ்வளவு அவசரம் ஏன் இதை சிந்தித்து செய்திருக்கக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஒரு மாவட்டத்தை வடக்கு, தெற்கு என்று பிரிப்பதற்கு ஜனவரி 13-ம் தேதி அன்று சர்க்கார் உத்தரவு பிரப்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு ஆறு வாரம் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்குள் மக்களின் ஆட்சேபணையை தெரிவிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டு இருந்தது. அதன்படி பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதி வரையில் காலம் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு, சர்க்காருடைய உத்தரவை உறுதி செய்து, பிறகு மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலையோ, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலையோ, அமுலுக்கு கொண்டுவரமுடியும். ஆனால் பிப்ரவரி 26-ம் தேதி அன்றே, வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் வந்து, மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியது எந்த வகையில் நியாயமோ, புரியவில்லை. ஆகையினாலே நான் இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்னால் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சட்டத்தை பாராமக்களுக்கு நல்லமுறையிலே பயன்படும்படி அமுல் நடத்தும்படி அமைச்சரவர்களை மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கக்கூடிய அறிக்கை, உண்மையிலேயே பாராட்டத் தக்கதாக இல்லை. 3-வது பக்கத்திலே ரசாயன உரங்கள் குறித்த காலத்தில் கிடைக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 12-வது பக்கத்திலே ரசாயன உரங்கள் குறித்த காலத்திலே பின் முரணாக இருக்கிறது. ரசாயன உரங்கள் குறித்த காலத்திலே கிடைப்பதில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் இதே சட்டமன்றத்திலே புகார் செய்து இருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member started at 11.35 and so he has got only one more minute.

\* SRI S. M. ANNAMALAI: நம்முடைய மாநிலத்துக்கு, மத்திய சர்க்காரை நமக்கு எவ்வளவு ரசாயன உரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறோமோ அதில் 55 சத விசிறம் தான் தருகிறார்கள், அது கூட



[Sri S. M. Annamalai]

[29th April 1960]

நமக்கு குறித்த காலத்தில் வந்து சேருவது இல்லை என்று இந்த சட்ட மன்றத்திலே விவசாய இலாகா அமைச்சரவர்கள் பல முறை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக 5-வது பக்கத்திலே ரசாயன உரம் குறித்த காலத்திலே கிடைக்கிறது என்று சொல்லி இருப்பது, முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது.

**SRI K P PALANISAMY :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே.

இன்றைய தினம் நமது தேசத்தில் காந்திஜியின் லட்சியத்திலே நம்முடைய திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். முன்பெல்லாம் மக்களை நேரிலே சென்று பார்ப்பதற்கும், அவர்களிடத்திலே திட்டங்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது. இந்த திட்டத்தினால் இப்பொழுது அது சாத்தியமாகிறது. ஏழை மக்களும், விவசாயிகளும் இத் திட்டங்களினால் நன்றாகப் பயனடைய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், சில இடங்களிலே பயன்படுகிறது. சில இடங்களிலே பயன்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாடு முன்னேறி விவசாயிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டும். அவர்கள் முன்னேறி விவசாயம் செய்யக் கடன் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. அதனுடைய நோக்கம், ஏழை விவசாயிகள் நிலத்தை உழுவதற்குக் கடன் வாங்க தாசில்தார், கலெக்டர் ஆபிஸ்களுக்கு சென்று வாங்க முடியாமல் இருந்தது. அதை மாற்றி அமைக்க இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்றாலும், ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தத் திட்டமும் அவ்வளவாகப் பயன்படவில்லை. பிளாக் ஆபிஸ்களில் அடிக்கடி தொடர்பு உடையவர்களுக்கும், ஏற்கனவே செல்வாக்கு உடையவர்களுக்கும் தான் கடன் கிடைக்கிறது என்று புகார்கள் வருகின்றன. எனவே ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இத்தனை கடன் மனுக்கள் தான் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துவிட்டால் அதற்குமேல் மனுக்கள் போட மாட்டார்கள். சாதாரண மக்களும் கடன் பெறுவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பங்கள் போட்டால் காலதாமதம் ஆகிறது. துரிதமாக அவற்றை பரிசீலிக்க வேண்டும்.

பிளாக்குகளிலே அரிஜனங்களுக்கு மாத்திரம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை அரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் செய்யும் என்று பிளாக் அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் சரியாக அதை கவனிப்பதில்லை என்று நினைக்கிறேன். பிளாக்குகளிலே இவர்கள் நல்ல முறையிலே முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதால், சென்ற ஆண்டு வேலையே இன்னும் நடக்காமல் இருக்கிறது.

அதையும் குறிப்பாக நல்ல முறையில் செய்து, அந்தந்த வருஷத்தில் சாங்ஷன் செய்யக்கூடிய வேலைகள், அந்தந்த வருஷமே நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

29th April 1960] [Sri K. P. Palaniswamy]

பிளாக்குகள் உள்ள அனேக இடங்களில் கூட அரிஜனங்களில் பலர் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு தாசில்தார் மூலமோ, Welfare Department மூலமோ, கிணறு வெட்டி அதிகாரத்தைக் கொடுத்துக் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கல்வித்துறையில், அரிசனங்களுக்கும், பிற பட்ட மக்களுக்கும் கல்வி வசதியளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கிராமங்களில் இன்றும் அநேகம் பேர் படிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டுமானால், கிராமங்களில் Adult School வைத்துப்படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் தான் இந்த மாதிரியான Adult School கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பிற்போக்கான கிராமங்களில் வைக்கப்படவில்லை. ஆகவே இதையும் கவனித்துச் செய்யவேண்டும்.

மேலும் அரிசன மக்கள் உள்ள இடங்களில் பாத்ரூம், குழாய்கள் கட்டி, ஏதோ பணம் கொடுக்கிறார்கள். பாத்ரூம், குழாய்கள் வைத்துக் கொடுத்தாலும் கூட அவற்றை அரிசனங்கள் பயன்படுத்துவதில்லை, ஆகையால்தான் அதிகமாக கட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் அப்படி இருக்கலாம். டூக்கியமாக இந்த காலத்தில் நல்ல முறையில் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று பொதுவாக எல்லோரும் கருதுகிறபோது பாத்ரூம்களையும், குழாய்களையும் அரிசனங்கள் உள்ள இடங்களில் பரவலாக வைத்துக்கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

இன்னும் வருகிற அக்டோபர் 2-ம் தேதி பஞ்சாயத்து யூனியன் களை பிளாக்குகளுக்கு விஸ்தரிக்கப் போகிறார்கள். கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துகளுக்கு வரிபோடும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்கட்சிக்காரர்கள் தலைமையில் இயங்கக்கூடிய பல பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள அரிசனங்களிடமிருந்து எனக்கு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. முன்பு எங்கள் வீடுகளுக்கு வரி இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது பஞ்சாயத்து கைமாறிவிட்டதால் ஒரு வீட்டுக்கு 4 கதவுகள் வைத்தால், கதவுகளுக்கு வரி போடுவதாக என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது நல்ல தல்ல. இவற்றை பஞ்சாயத்து கமிஷனர் கவனித்து அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அதோடு கூட அரிசனங்களுக்கும், குறைந்த வருவாய் உள்ள விவசாயிகளுக்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

**SRI T.R. RAMAMIRTHA THONDAMAN:** உதவி தலைவரவர்களே! இன்றைய தினம் சமுதாய நல திட்ட மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள், பல கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக சென்ற காலத்தில் நமது நாட்டில் இருந்த அரசியல் அமைப்பு,



[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th April 1960]

அரசியல் இயந்திரங்கள் அத்தனையும் மாற்றி, மகாத்மாஜி நினைத்த கிராம ராஜ்ய அமைப்பை ஏற்படுத்த நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நல்ல நடவடிக்கைகளை நோக்குகின்ற நேரத்தில், நமது உள்ளம் பூரிக்கிறது. சென்ற கால அமைப்பில் ஒரு தாசில் தாரரையோ, ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிசரையோ, என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக்கூடிய அஸிஸ்டண்டு என்ஜினியரையோ, என் போன்றவர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பிச் சென்றால், அவர்களிடத்தில் உள்ள டவாலி போட்ட சேவகர்கள் 'துரை தீனி திங்கிரர், பார்க்க முடியாது' என்று எவ்வளவு பெரியவர்களையும் திருப்பி அனுப்பிய கஷ்டமான நிலைமையை 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அனுபவித்த நாம், இன்று உயர்தர அதிகாரிகள் என்று சொல்லக்கூடிய; நீர்ப்பாசன இலாக்கா Chief Engineer ஆக இருந்த போதிலும் மாகாண தலைமைப் பதவிகளில் இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்த போதிலும் அவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் மக்களுக்கு சேவகர்கள்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றத்தை உண்டு பண்ணிக் கொடுத்து, கிராம மக்கள் முன்னேறவும், பழைய நிலைமையில் இருந்து மாற்றப்படவும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அபிவிருத்தி இலாகாவின் மூலம் அமுல் நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை பார்க்கும்போது, இதைவிட உயர்ந்த திட்டம், காந்திஜியின் கணவை நன்வாக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்க முடியாது என்பதை தெரிவித்து இந்த மாதிரியான திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யத் தொகையை பரிபூரணமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைப்பதில், என்னுடைய தாலுகாவில் மூன்று பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. பலர் பல குறைபாடுகள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான குறைபாடுகள் அங்கேயிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அங்கு ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் சீக்கிரம் அமைக்கப்படவில்லையே என்றுதான் கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைப்பதில் காலதாமதத்தை தவிர்த்து, சீக்கிரம் அமைக்க வேண்டுமென்றுதான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அமைத்து, கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு கிராம சேவகர்கள் கிராம விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகள், இன்னும் Loan R.I. இதுபோன்ற அதிகாரிகளை வைத்து, ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் வேண்டிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதைப் பார்த்தால் இந்த நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறையை சமாளிக்க, இந்த இலாக்காவின் பணி மிக மிக அவசியம் என்பதை நாம் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளலாம். கிராமத்திலே, கழிவு பொருள்களைக் கொண்டு கம்போஸ்டு உரம் தயாரிக்க, பஞ்சாயத்து போர்டுகள், கிராம ஜனங்கள், விவசாய அதிகாரிகள் போன்ற மூன்று பேரும் இணைந்து, எப்படி கழிவுப் பொருள்களை சேமிப்பது, எப்படி குழி போடுவது, எப்படி பாதுகாப்பது, எப்படி கழிவுப் பொருள்களை உரமாக மாற்றினால், அசுத்தம் நீங்கி, கிராம சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கின்றது, எப்படி இந்த கம்போஸ்டு உரத்தை நிலங்களுக்கு போடுவதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது, என்பன போன்ற விஷயங்களில் யோசனை கூறி, கெட்டதை நீக்கி, நல்லதை

29th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

அதிகப் படுத்தக்கூடிய கருத்துடன், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் development council-கள் அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய விஷயம்.

அதே போன்று கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், பணக் காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள்தான் கல்வி கற்க முடியும் என்ற நிலைமை மாறி, கிராமப் பகுதி மக்களும் கல்வி கற்க வேண்டுமென்பதற்காக 300 ஜனத் தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து, கல்வி அபிவிருத்தி அதிகாரி கிராமங்களுக்குச் சென்று, கல்வியின் அவசியத்தையும், கல்விக் காக சர்க்கார் அளிக்கக்கூடிய உதவியையும், கல்வியினால் வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய நன்மையையும் எடுத்துச்சொல்லி, நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, பாடம் மக்கள், ஆணும் பெண்ணும் இருசாராரும், கல்வி கற்று முன்னுக்கு வரும்படியான அளவில், இந்த திட்டத்தை அமைத்திருப்பது மிக மிக பாராட்டுக்குரிய விஷயம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஜப்பானிய முறைப்படி எப்படி எருப் போடுவது, நடவு நடுவது என்பது போன்ற காரியங்களை எடுத்துச் சொல்வதோடு, விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் சென்று நடைமுறையில் பயிற்சி அளிப்பது போன்ற காரியங்களையும் செய்து இருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்கு உரியது.

அடுத்து கால்நடை அபிவிருத்தி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் கால்நடைச் செல்வம் உயர்ந்த செல்வம் என்று மதிக்கப்பட்டு, கால்நடைகளை பேணி வளர்த்த நாடு இந்த நாடு என்பது நமக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டில் விவசாயிகள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டு பூராவும் உழைத்து, உழைப்பின் பலனை, உழைப்பின் பெருமையை 'பொங்கல்' என்று தை மாதம் முதல் தேதி திருவிழா நடத்தி, மறு நாள், தங்கள் உழைப்பில் உறு துணையாக இருந்த மாடுகளுக்கு, மாட்டுப்பொங்கல் என்று வைத்து, கால்நடையை பேணி வளர்த்த நாடு. அப்படிப்பட்ட இந்த நாட்டில் மாட்டிச் செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக, கால்நடை அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் என்று ஏற்படுத்தி, அந்த அதிகாரிகள் மூலம், கிராமப் பகுதிகளில் மாடுகளை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்பதை விளக்க ஒவ்வொரு மாதமும் கூட்டங்களை கூட்டி விவசாயிகளை அழைத்து, மாடுகளை நன்றாகப் பேணி வளர்த்திருப்பவர்களுக்கு பரிசு வழங்குவது போன்ற திட்டங்களை வைத்து கிராமப் பகுதிகளில் கால்நடைகள் வளர்ச்சியடைய செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் குடிதண்ணீர் வசதி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால்—சென்ற காலத்தில் காலரா அம்மை போன்ற தொத்துநோய்கள் பரவிய கொடூரமும்—அதுவும் எதைச் சாப்பிடுவது, எதைச் சாப்பிடக்கூடாது என்கிற பாசுபாடு இல்லாமல் வாய்க்கால் ஜலத்தையும், குளத்து ஜலத்தையும், மழை பெய்து தேங்கியிருக்கக்கூடிய ஆபாச ஜலத்தையும் குடித்துக் குடித்து, அதனால் பல வியாதிகளுக்கு உள்ளாகி அந்த வியாதியினாலேயே பலர் இளமையிலேயே இறந்து இருக்



[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th April 1960]

கிறார்கள், காலரா, அம்மை போன்ற தொத்து நோய்களுக்குப் பலியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும் போது—இன்றையதினம் அந்த மக்கள் எல்லாம் எவ்வாறு காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, ஆங்காங்கே குழாய்கள் பைப்புகள் இறக்கி சுத்தமான குடிதண்ணீர் கிடைக்கும்படியான வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து ஹரிஜனங்கள், ஏழை விவசாயிகள்—தொத்துநோய்களுக்கு ஆளாகி பலியாகாதவாறு காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் இந்த இலாகா செய்து வருகிற அரிய பல காரியங்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதற்காக மிக மிக மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் அதே இலாகா ஆங்காங்கே தாய் சேய் நலவிடுதிகளை ஏற்படுத்தி பெண்கள் கஷ்டம் இல்லாமல் சுகமாக பிரசவிப்பதற்கும், கர்ப்பம் தரித்த ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே தங்களை நல்லமுறையில் பேணி, பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் பயிற்சி அளிப்பது, மருத்துவ உதவி அளிப்பது ஆகிய எல்லா வசதிகளையும் கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம் என்றால் இது மிக மிக பாராட்டத்தக்கதாக மட்டும் இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லோரும் மிக மிக சந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு நிலை நம்மிடத்தில் தோன்றியிருக்கிற காரணத்தினால் நாமும் மிக மிகப் பெருமை அடைகிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் கிராம டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம், நேஷனல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம் இவற்றின் கீழே பல பல ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் அவற்றை யார் பாராமரிப்பது, யார் அடிக்கடி செப்பனிடக் கூடிய வேலையைச் செய்வது என்பது திட்டவட்டமாக வரையறை செய்யப்படாமையினால் ஒரு சமயம் ஜில்லா போர்டு என்கிறார்கள்—அங்கே கேட்டால் தங்களிடம் பணம் இல்லை, ஆகவே நாங்கள் எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்று அவர்கள் கை விரிக்கிறார்கள்—மராமத்து இலாகா தாங்கள் செய்வ தில்லை என்கிறார்கள்—இப்படி இங்கும் இல்லாமல் அங்கும் இல்லாமல் புதிதாக போடப்பட்ட ரோடுகள், ஆஸ்பத்திரி கட்டிடங்கள் முதலியன வீணாகப் போகாதவாறு பாதுகாக்க, மராமத்து செய்ய தனி இலாகா என்றாவது ஏற்படுத்தி—அதுவும் ஜில்லாவில் உள்ள வேலைகள் அதிகமாகப் போய்விட்ட காரணத் தினால், கலெக்டர் எல்லா வேலைகளையும் கவனிக்க முடியாமல் திண்டாடுகிற காரணத்தினால், ரெவின்யூ அதிகாரி என்றோ, டெவலப்மெண்ட் கலெக்டர் என்றோ இன்னும் ஒன்றிரண்டு பேர்களை நியமித்து வேலை சரிவர நடக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று பலகாலமாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தமூலம் அது நடக்காத காரணத்தினால், உடனடியாக இரண்டாக பிரிந்த பகுதிகளிலாவது, இரண்டு இரண்டு டெவலப்மெண்ட் கலெக்டர்கள் என்று போட்டு இந்த வேலைகளை எல்லாம் திறம்படச் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நம் அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

29th April 1960]

**SRI A. GOVINDASAMY:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்காக மூன்று கோடியே முப்பது லட்சத்து எண்பத் தோறாயிரம் ரூபாய் கோரியிருக்கிறார்கள். இதிலே தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக மொத்தம் 49.53 லட்சம் ரூபாய் கேட்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை போதவே போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்று எதுவும் இல்லாத பகுதிகளில் முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்றால் தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ்தான் பல திட்ட வேலைகளை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்—எல்.டி. ஸ்கீம் நடைபெற்று வருகின்றன. அதிலே ஏற்கெனவே ஜில்லா போர்டுகள் தங்கள் பங்குத் தொகையைக் கொடுத்து விட்டார்கள். பொதுமக்கள், பஞ்சாயத்து, ஜில்லா போர்டு ஆகியவை இதில் ஒரு பங்குத் தொகை கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால்—குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் கல்லாப காலனி ஒரு ரோடு போடுவது பொதுமக்கள் 1,250 ரூபாய் கட்டியும், ஜில்லா பங்குத் தொகை வரவில்லை என்ற காரணத்தினால், அவ்வேலை தடைபட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பொதுமக்கள் இன்னும் அதிகமாக தாங்களே பணம் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தினால், உழைப்பை அளிக்க முன்வந்த காரணத்தினால், இப்போது அந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும் என்றால் தல அபிவிருத்திக்காக இன்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ஒரு கோடியாகப் பெருகினால் நல்ல கணிசமான அளவு இந்த வேலைகளை செய்ய முடியும் என்பது என் கருத்து.

எல்லா பிரிக்காக்களுக்கும் சமுதாய நல திட்டத்தையும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தையும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் கொண்டு வந்து விட முடியும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலும்கூட நீடித்துப் போகும்படியாக இருக்கிறது நிலைமை.

அதிலும் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறுபத்தைந்து ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட பிரதேசத்திற்கு ப்ளாக் என்று தேர்ந்தெடுப்பதிலும்கூட கலெக்டர் அவர்களுடைய சிபார்சுகளின்படி நடக்கிறார்களா, அல்லது வேண்டுமென்றே சில பகுதிகள் விலக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தொடர்ச்சியாக உள்ள கிராமங்களை எடுக்கும் போதே—எனக்குத் தெரியும்—வேண்டுமென்றே சில கிராமங்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலெக்டர் அவர்களுடைய சிபார்சுப் படிக்கூட எடுக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[Sri A. Govindasamy]

[29th April 1960]

மேலும் ப்ளாக் அட்வைசரி கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக நான் சொல்ல முடியும். போளூர் ப்ளாக்கில் போட்டவர்கள் அத்தனைபேரும் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. எதற்காகச் சொல்கிறேன்? அந்த ப்ளாக்குக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கிறவரைக்கூட காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் என்ற காரணத்தினால் அதில் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் வருகிறார்கள் என்றால் வரவேற்பு கொடுக்கவேண்டும், பாராட்டு நடத்தவேண்டும் என்றால் எல்லாம் இவர்களுடைய விழாக்களாக அமைக்கப்படுகிற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில்—பஞ்சாயத்து போர்டு சட்டமா, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களா—எல்லாவற்றிற்கும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்து உழைக்க வேண்டும், ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெற்றுக்கொள்வதிலே, எங்கள் உழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதிலே அரசாங்கம் தயங்குகிறது இவர்கள் கமிட்டிக்கு அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதிலேயே கட்சிகண்ணோட்டத்துடன்தான் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். ப்ளாக்குகளை அமைப்பதில்கூட கட்சிகண்ணோட்டத்தோடு தான் அமைக்கிறார்கள். வேண்டும் என்றே சில இடங்கள் விலக்கப்படுகின்றன. புதிதாக ப்ளாக் எடுத்துக் கொள்வதற்கு இன்ன இன்ன கண்டிஷன்கள் என்று 6 ஏற்படுத்தி அதில் 3 கண்டிஷன்களையாவது நிறைவேற்றக்கூடிய இடத்தில் அமைக்கப்படும் என்கிறபோது, கலெக்டர் சிபார்சு செய்கிறதற்கும் போதே, கஞ்சனூர், விக்கிரவாண்டி விடப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில பகுதிகள் பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் 1947-ல் இருந்தே கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிலவிடங்களில் தொகையும் செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வருகின்றன. ஏற்கெனவே முதன் முதலில் இந்தத் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஜில்லா போர்டு ஒரு பக்கம், இன்னொரு பக்கத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேலை செய்யவேண்டும். இதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சில குழப்பங்கள் வருகின்றன. ஜில்லா டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் ஏற்பட்டதும் இரண்டு கூட்டங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. எந்த விஷயங்களை எடுத்து இங்கே பரிசீலனை செய்வது என்கிறபோது, அங்கத்தினர் ஏதாவது தீர்மானம் கொடுக்கிறபோது, இது எல்லாம் பஞ்சாயத்திலே பார்க்கவேண்டிய விஷயங்கள், இங்கே கொண்டுவரக்கூடாது என்று தடுக்கிறார் கலெக்டர். “எந்த எந்த விஷயங்கள்தான் இங்கே விவாதிக்கப்படலாம் என்பதாக அரசாங்கத்திடம் இருந்து திட்டவட்டமாக உத்தரவு வந்திருக்கிறதா?” என்று கேட்டால் அப்படி ஒன்றும் கிடையாது, நாம் பொதுப்படையாக பார்த்து விவாதிக்க வேண்டும் என்கிறார். இங்கே எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. யாவரும் வருகிறார்கள். படிச் செலவு ஆகிறது. ஆனால் இப்படி எந்த விதமான உருப்படியான திட்டம் உருவாவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறபோது ஜில்லா போர்டே இருந்தால் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. கிராம ராஜ்யமாக ஆகவேண்டும் என்றால் கிராம

29th April 1960]

[Sri A. Govindasamy]

பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதாகத் தீர்மானித்து நாம் அந்தச் சட்டத்தை மிகவும் விரிவாக, உற்சாகத் தோடு நிறைவேற்றியிருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

இப்பொழுது, பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர்களே பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்ஸில் மெம்பர்களாக இருக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதனால் ஒரு தேர்தலை நாம் தவிர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கிராமங்களில் சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் கிராமங்களைப் பாதுகாக்க முடியும். பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவருக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்ஸிலில் அதிகம் அக்கறை இருக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, ஹெஸ்கூல் போன்றவைகள் யார் நிர்வாகத்தில் வரும்? சர்க்கார் அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதற்கு ஒரு கமிட்டி போடப்போவதாக சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு கமிட்டி போட்டால் அது எப்படி வேலை செய்யும் என்பது சந்தேகம்தான். அவைகளை சர்க்கார் ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப் படவேண்டும். இல்லை, ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினோம் என்றால், அதிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் விருப்பு, வெறுப்புக்களுக்காளாகி உபாத்தியாயர்கள்—அடிக்கடி மாற்றப் படுவார்கள். அது, முடிவாகவில்லை என்று என் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அதை உருவாகும் போது யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். பின்னர், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் என் பகுதியில் நன்கு வேலை செய்து வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டங்களில் பேசும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதில் ஒத்துழைக்கவில்லை என்ற பொருள் பிரதிபலிக்கும்படி பேசி வருகிறார்கள். அமைச்சர்கள் என் தொகுதிக்கு வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அப்பொழுது தெரியும் அங்கு எங்கள் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது. ஆனால் எங்கள் ஒத்துழைப்பு அரசாங்கம் தான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகிறது. என் தொகுதியில் ஒரு சேரியில் என் தலைமையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் போட்டார்கள் கலெக்டர் அவர்கள். என் தலைமையில் அந்தக் கல் போடப்பட்டது என்ற காரணத்திற்காக அந்தக் கல்லை தோண்டி எடுத்து விட்டார்கள். எந்த எஞ்ஜினியர் அந்தயிடம் அதற்குத் தகுதியானது என்று சொன்னாலோ, அவர்களே அங்கு ஹெல்த் கண்டிஷன் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார். நான் கலெக்டரிடம் இதுபற்றி சொன்னபோது அவர் சொல்கிறார், நான் இதுபற்றி ஏதாவது செய்தால் நானும் உங்களைச் சார்ந்தவன் என்று சந்தேகப்படுவார்கள், ஆகவே இந்த விஷயத்தை அப்படியே விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்கிறார். சமாதானமாக. கல்லை எடுக்கும்போது ஏன் எடுக்கிறீர்கள் என்று கலெக்டர் கேட்டார்களா? ஆக, கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் வேலை செய்யப்படுகிறது. சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதி களிலுள்ள ஆதி திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குதல்,



[Sri A. Govindasamy]

[29th April 1960]

கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தல், சுடுகாடு கொடுப்பது, அங்கு போவதற்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பது இவைகளுக்காக பீ.இ.ஓ.யிடம் கேட்டால் அவர் சொல்கிறார், டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பர் ஆபீசரிடம் சொல்லுங்கள் என்று. இதில் எனக்கு ஒரு சம்பந்தமுமில்லை என்கிறார். அதனால் அவர் வேலை பாதி குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே அந்த வேலைகள் இவர்கள் மூலம் செய்யப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், கிராம சேவர்களுக்கு அதிகப் படியான வேலையிருக்கிறது. அதிகப்படியான ரிட்டேர்ன்ஸ் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. விவசாய மேஸ்திரிகள் செய்யவேண்டிய வேலைகளை இவர்களே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, அவர்களின் வேலையை அதிகரித்திருப்பதால் அவர்கள் எந்தவிதமான வேலையும் செய்ய முடியாததொரு நிலை உருவாகிறது. அடுத்து, பல்வந்தராய் மேத்தா கமிட்டி பீ.இ.ஓ-க்களுக்கு ஜீப் வேண்டுமா? என்பதுபற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாசில்தாருக்கு ஜீப் இல்லாதிருக்கும்போது பீ.இ.ஓ-க்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பது என்றால் தாசில்தாரை விட பீ.இ.ஓ. க்கு அதிகாரம் அதிகம் என்று மக்கள் நினைக்கக் கூடும். இல்லாவிடில் பீ.இ.ஓ-க்களை கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்களாக ஆக்கிவிடுங்கள். ஆல் இந்தியா ஸ்கிமில், மற்ற மாகாணங்களில் உள்ளது போன்று, இவர்களை கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்களாக ஆக்கி விடுங்கள். அப்படி அவர்கள் அந்தஸ்தை உயர்த்தி விட்ட பின், அவர்களுக்கு ஜீப் கொடுங்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது) கடைசியாக, எவ்வளவோ எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும். ஒரு ப்ளாக்கிற்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் அதைக் குறைத்து அதனால் மிச்சம் ஏற்படுகிற பணத்தை திட்டத்திற்காக செலவு செய்யலாம் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**SRI M. KALYANASUNDARAM :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பற்றி அவரவர்கள் எந்தெந்த கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்களோ அந்தக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் உயர்வாகப் பேசிக்கொள்ளலாம். • இது ஒரு பெரிய புரட்சி என்றும், கிராம ராஜ்யம் ஏற்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இது ஒரு புரட்சி அல்ல. இதனால் கிராமங்களிலுள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்களின் அந்தஸ்தை பெருமளவில் அவர்கள் இஷ்டம் போல் பேசுவதற்கு உரிமையை உயர்த்தி விட முடியாது. சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் உச்ச வரம்பு மசோதாவின் அடிப்படையில் கூட உழவர்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்திவிட முடியாது. கிராமங்களில் வசதியுள்ளவர்கள், வசதியற்றவர்கள் என்றிருக்கும் வரையில் ஏற்றத்

(Mr. Speaker in the Chair.)

தாழ்வுகள் நீடிக்கத்தான் செய்யும். இதற்கு சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று பெயர் வைத்தவர்கள், இதற்குப் பெயர் ஒரு வரையறையோடுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக்

29th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தாலும் கிராம மக்களுக்கு அது பயன்பட வேண்டுமென்பதில் கருத்து வித்தியாசம் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில்தான் எதிர்கட்சிகள் இதில் ஈடுபடவேண்டுமென்றும், இதில் கட்சிப் பிரசாரம் இருக்கக் கூடாதென்று அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். கட்சிப் பிரச்சனைகளுக்கு இதில் இடம் அளிக்காமல் ஆளும் கட்சியினர்தான் முதலில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். பல வேலைகளில் கலந்து கொள்ளும்போது என்னிடம் வருபவர்களிடம் நான் சொல்வது இதுதான். என் பெயரை எதிலும் போடக் கூடாது, அப்படிப் போட்டால் அதில் கட்சிப் பிரசாரம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே, நடக்கக் கூடிய வேலைகள் கூட என் பெயரைப் போட்டால் நடவாமல் போய் விடும், ஆகவே என் பெயரையோ அல்லது என்னை தலைமை தாங்கவோ அழைக்காதீர்கள் என்று நான் சொல்வதுண்டு, என்னிடம் வருபவர்களிடம். கட்சிப் பிரச்சனை இருக்கக் கூடாது என்று சொல்பவர்களே கட்சிப் பிரச்சனைகளைப் புகுத்துகிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். நான் சில நிகழ்ச்சிகளை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறேன். அங்கு, திருச்சி தாலுகாவில் இதுவரையில் ஒரு ப்ளாக் கூட கிடையாது. கிட்டத்தட்ட இது அமுலில் வந்து எட்டு வருடங்களாகியும் கூட திருச்சி தாலுகாவில் ஒரு ப்ளாக் கூட பொறுக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு ப்ளாக் இருக்க வேண்டுமென்ற கோட்பாடு இருந்தாலும், திருச்சி தாலுக்காவில் ஒன்றில்லை, ஆகவே அங்கு ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. திருவாரம்பூரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நேற்று நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், மணியங்காடத்தை தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாக. என்னை அங்கிருந்து தேர்ந்தெடுத்தார்கள் அங்குள்ள மக்கள், என்ற குற்றத்திற்காகவா அதை எடுக்காததற்குக் காரணம். அப்படியானால் இங்கு எனக்கு ஆதரவு இல்லை என்று நினைக்கிறார்களா? அதை அப்படி விட்டு விடுகிறேன். அரூர் தாலுகாவில் ஒரு ப்ளாக் ஆரம்பிக்கப்பட்டு துவக்க விழா நடந்தது. அந்த கிராமத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவரும், அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். ஆகவே அங்குள்ள பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு இதில் எவ்வித பங்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று அவரைப் புறக்கணித்து விட்டு விழா ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும், ஆளும் கட்சியினர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரிக்கிறார்கள். இன்னொரு பகுதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, ஜில்லாக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் சொன்னதைக் கேட்கவேண்டுமென்று பி.இ.ஓ.-க்கள் எல்லாம் பயந்து அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவருக்கு எந்தவிதப் பொறுப்பும் கொடுக்கவில்லை. நல்ல வேளை என்னிடம் வந்து புத்திமதி கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன், ஒருவிதக் குழப்பமும் ஏற்படுத்தக்கூடாது, விழாவைச் சிறப்பாக நடத்திக் காட்டுங்கள், அப்படிச் செய்து நாம் நல்ல புத்தி



[Sri M. Kalyanasundaram] [29th April 1960]

அவர்களுக்கு ஏற்படும்படி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். அந்த விழாவும் வெற்றிகரமாக நடந்தேறியது, அப்படி அந்த விழா வெற்றிகரமாக நடந்தேறியதற்குள்ள பொறுப்பு என்னைத் தான் சாரும். அந்தக் கௌரவத்தோடு அந்தக் காங்கிரஸ் தலைவர் நடந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் அதிகாரிகளுக்குத்தான் பெரிய சங்கடம் ஏற்படுகிறது. நாம் அதிகாரிகளைக் குறை கூறுகிறோம். நாம் சரியாக நடந்துக்கொண்டால்தான் அதிகாரிகளை குறை கூற முடியும். துரதிர்ஷ்டவசமாக, காங்கிரஸ்காரார்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் என்பது அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று. மற்றவர்கள் அதில் எப்படி ஈடுபடலாம், அதனால் ஏற்படும் பலனால் எதிர்கட்சியினர் எப்படி செல்வாக்கைப் பெறலாம் என்று நினைக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். இந்த எண்ணம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களைக் கூட விடவில்லை.

இதிலே நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இதன் கீழ் வேலை செய்து வருகின்ற கிராம சேவக்குகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இதிலுள்ள மற்ற டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அவர்கள் எதிர்கட்சிகள் பக்கமே போகக்கூடாது என்ற எண்ணம், அவர்கள் பக்கம் போனால் ஏதாவது தங்களுடைய உத்யோகத் திற்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலையில் அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் பக்கம் இருந்து வேலை செய்தால்தான் நமக்கு சரியாக வேலை செய்ய முடியும், என்ற எண்ணம் அதிகாரிகளிடையே வளர்ந்து இருக்கிறது. இதற்கு பல உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும். நான் உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நாள் குளித் தலையிலுள்ள இன்ஸ்பெக்டர் பங்களாவில் நானும், நண்பர் கருணாநிதி அவர்களும் ஒரு கூட்டத்திற்குப் போவதற்காக அங்கு சிறிது நேரம் தங்கியிருந்தோம். நாங்கள் தங்கியிருந்த அறைக்கு அடுத்த அறையில் இந்த சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிற ஜாயின்ட் டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் 'அவர்கள் வந்து தங்கியிருக்கிறார்கள். அன்று அவர் இந்த இலாக்காவின் கீழ் இருக்கின்ற அதிகாரிகளை எல்லாம் அழைத்து வைத்து ஒரு ஆலோசனைக் குழு நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக நாங்கள் அறிந்து கொண்டோம். இவ்விதம் அதிகாரிகளுக்கு வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருப்பதை எங்களால் அடுத்த அறையிலிருந்து கேட்க முடிந்தது. நாங்கள் தங்கியிருந்த அறைக்கும் அவர்கள் தங்கியிருக்கிற அறைக்கும் இடையில் ஒரு பலகை தான் இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வது இங்கு நன்றாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தது, "வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லுகிற பிரகஸ்பதிகளுக்கு இவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள்" என்று அதிகாரிகளுக்கு சொல்லுகிறார் இந்த அதிகாரி. வடக்கு வாழ்கிறது அல்லது தேய்கிறது என்பது என்னைப்பொறுத்த வரையில் அது வேறு விஷயம், வடக்கே வாழ வேண்டியவர்கள் வாழ வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வாழ தகுதியற்றவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அதே போன்று தெற்கேயும் வாழ தகுதியற்றவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், வாழ

29th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டியவர்கள் வாழ வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தான் என்னுடைய கருத்து. அதற்கும் இதற்கும் அல்லது அங்கேயும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றனவா? இல்லையா? என்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுக்கும் விவரங்களைவிட என்னால் கூடுதல் விவரங்களை கொடுக்க முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இம் மாதிரிப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வு போக வேண்டும் என்பதற்காக திராவிட நாடு என்று தனியாக பிரிய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக் கொள்பவன் அல்ல நான். ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள். அது வேறு அரசியல் பிரச்சனை. ஆனால் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று இப்போது அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பது திராவிட முன்னேற்ற கழகம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியினரை, பிரகல்பதிகள் என்று ஒரு டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் கூறுவதற்கு என்ன காரணம் என்று தான் என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையிலேயே, பிரகல்பதி என்றால் அறிவாளி என்று தான் அர்த்தம். இருந்தாலும்கூட இந்த அதிகாரி கூறியதன் நோக்கம் என்ன என்பதை ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும், ஏதோ இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நடத்துவதற்கு எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்து உழைப்பும் தேவை என்று எல்லாம் சொல்லிவிட்டு, இப்படி அதிகாரிகள் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும்? அதிலும் இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அதிகாரியின் தலைமையின் கீழ் ஒரு இலாக்கா இயங்குகிறது என்றால், இந்த நாட்டின் நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இவருடைய திறமை என்ன என்பதை இங்கு வந்து நான் லிஸ்ட் ஆப் கேஜட்டட் ஆபிசர்ஸ் என்றிருப்பதில் பார்த்தேன். நாகராஜ மணிகார் அவர்கள் கூட தகுதியுடையவர்களைத்தான் இதில் நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், அதே சமயத்தில் எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்து தியாகிகள் என்று இருப்பவர்களுக்குத்தான் எல்லா உத்தியோகங்களும் அளிக்கப்பட்டு வருவதாக குறை கூறப்பட்டன. இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், உண்மையிலேயே தியாகிகளை நாம் கௌரவிக்கவேண்டியது தான், தியாகிகளாக இருந்த பகவத்சிங், திருப்பூர் குமார் போன்றவர்களை எல்லாம் இன்று மறந்து விட்ட நிலையில் தான் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே தியாகிகளை நாம் மறக்கக் கூடாது, நம் நாட்டிலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களிலுள்ள பலரும் தியாகங்கள் செய்ததின் விளைவாகத் தான் நம்மைப் போன்றவர்கள் இம்மாதிரி சபையில் வந்து பேச முடிகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தியாகிகளுக்கு எல்லாம் நாம் என்றென்றைக்கும் வணக்கம் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அன்றைக்கு எந்த கட்சி எந்த செயலை செய்திருந்தாலும் சரி, அவைகள் எல்லாம் சுதந்திரத்திற்காக செய்யப்பட்ட செயல்களை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அது மட்டுமல்ல, இரயில்வேயில் 1942-லிருந்து இம்மாதிரி கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க



[Sri M. Kalyanasundaram] [29th April 1960]

லாம் என்பது மட்டுமல்ல, இம்மாதிரிப்பட்டவர்களை, வேலையிலிருந்து நீக்க இருந்தாலும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். என்னைப்பொறுத்தவரையில், 1940-லேயே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவன் நான். அதன்பின் 1947-ம் வருடம் ஆகஸ்டு மாதம் 14-ந்தேதியிலிருந்த அரசியல் கட்சிகளை கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்து சலுகை கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே தியாகிகளை பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற சின்ன புத்தி எனக்கு கிடையாது. இந்த சபையில் எத்தனை அரசியல் கட்சிகளாக இருந்து, எத்தனை விதமான எண்ணங்களை வைத்துக் குந்தாலும், உண்மையிலேயே தியாகம் செய்த தியாகிகளை நாம் குறை கூற கூடாது. அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை நாம் செய்யவேண்டியதுதான். அவர்களுடைய குடும்பம் தவிக்கிறது என்றால் அதற்கு உதவி செய்வதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக இந்த நிர்வாகத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. தியாகிகளுக்காக ஐந்தோ, பத்தோ ஏக்கர் நிலங்களை கொடுக்கட்டும், நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்த மான்யமே அவர்களுக்காகத்தான் இருக்கிறது என்று கருதக்கூடாது. ஆகவே அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகள் மற்றவர்களை இவ்விதம் சொல்லுவதையும் நாம் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இந்த அதிகாரியினுடைய தகுதியைப்பற்றி நான் கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்ஸ் லிஸ்டில் பார்க்கும்போது, இவருக்கு கிழேயுள்ள அலிஸ்டண்ட் அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் “க்யூ” என்ற இனத்தில் (காளம்) அவர்களது தகுதியை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அதிகாரியின் பெயரின் பக்கத்தில் “க்யூ” என்ற காளமே காலியாக விடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஏதாவது இவருடைய தகுதியைப் போட்டிருந்தால் அவரைப்பற்றி நம்மால் நன்றாக புரிந்துகொள்ள முடியும். ஏதோ 56-வது ஆண்டிலிருந்து கன்பர்ம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பெரிய சம்பளத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் “க்யூ” என்று போட்டிருப்பது மட்டும் விடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிப்பட்டவர்களின் தகுதியை ஏன் சர்க்கார் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை. இப்படியிருந்தால் இந்த நிர்வாகத்தில் மக்களுக்கு எப்படி திருப்தி ஏற்பட முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகாரிக்கு தகுதி இல்லை என்பதை நான் பெரிய பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை..... (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன் : நான்காவது பாரம் வரை படித்தவர்கள் கூட செக்ரட்டரியாக இருக்கிறார்கள்....) நான் அவ்விதம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. அவருடைய தகுதியை இதில் போட்டிருந்தால் என்ன என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். நான் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலும் தான் படித்திருக்கிறேன், ஆனால் நான் உணருகிறேன், ஒரு கிராஜ்யுட்க்கு தெரிந்திருப்பதை விட நமக்கு அதிகம் தெரிந்திருக்கும் என்று நான்

29th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். குறைவாக தகுதியிருந்தாலும் அதை சொல்வதற்கு ஏன் அஞ்சவேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். நான் இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். பொதுவாக இந்த இலாகா யார் யாருக்கு பயன்படுகிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதில் மூன்று கோடி முப்பது லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இதில் மக்களுடைய பங்கு நான்கு வருட காலமாக இரண்டேகால் கோடி இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member has got two minutes more.

SRI M. KALYANASUNDARAM: மக்களுடைய பங்கு இதில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு உண்மையான விவரமாய் இருக்கும் என்பதை பற்றி நாம் ஆலோசிக்கும் பொழுது, சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் வேலைகளைப் பார்க்கும்போது, இது சரியாக இருக்குமா என்றுதான் என்ன வேண்டியதாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே சமுதாய நலத்திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் எந்தவிதமான உழைப்பையும் கொடுப்பதற்கு என்றைக்கும் தயங்க மாட்டோம். ஆனால் இரண்டேகால் கோடிக்கு மக்களுடைய பங்கு, அல்லது மக்களுடைய உழைப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இதை யார் அலேஸ் செய்தார்கள்? இதில் எவ்வளவுதான் செலவு செய்திருந்தாலும், இது எந்த அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மேலும் இதில் எவ்விதம் எல்லாம் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் இப்போது விளக்கப்போவதில்லை. அதற்காக இந்த சபையின் நேரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எவ்வளவோ விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட, பறவைகளாகட்டும், கால் நடைகளாகட்டும் வெட்டப்படுகிற கிணறுகளாகட்டும், இவைகளின் மூலமாக மக்கள் பலன் பெறுகிறார்களா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்தால், இதில் செலவு செய்திருப்பது எத்தனை கோடி? மக்களின் உழைப்பின் மூலமாகவும், நன்கொடை மூலமாகவும், கிடைத்திருக்கும் பங்கு எவ்வளவு? என்று மதிப்பிடும்போது நாம் இதில் ஏற்படுகிற வேஸ்டேஜ்-ஐயும் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவோ திறமையாக நடக்கின்ற டிபார்ட்மென்ட்-களில்கூட வேஸ்டேஜ் ஏற்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் வேஸ்டேஜ் ஏற்படுவதற்கு எவ்வளவோ சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது கிராமப் புறங்களில் ஜனங்களுடைய பங்கு என்ன என்று மதிப்பிட்டிருப்பது உண்மையான மதிப்பிடாக இருக்குமா என்பதையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து விவரங்கள் தந்திருந்தால் நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு இடம் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட ஏற்பாடுகளை செய்தால் நலமாக இருக்கும். நான் இதில் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் ....



[Sri M. Kalyanasundaram] [29th April 1960]

(மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். . இன்றைக்குப்போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காகவோ, அல்லது காங்கிரஸ்காரர்களுக்காகவோ அல்ல, அதை நினைத்துக்கொண்டு கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் இவைகளை எல்லாம் பார்க்காமல் இந்த நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற பல பிரச்சனையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக எல்லா பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு பரிசீலனை கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலமாக இதன் பேரில் சொல்லப்பட்ட சாதக பாதகங்களையும் பரிசீலனை செய்வதற்கும் திட்டங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான பல யோசனைகளைச் சொல்லுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

12-30  
p.m.

கிராம சேவக்குகளைப்பற்றி பல கனம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். கிராம சேவக்குகளின் கஷ்டங்களைப் பரிசீலித்து அவர்கள் குறைகளைத் தீர்த்து அவர்களுக்கும் திருப்தியளிக்க வேண்டும். அவர்கள் சம்பள விஷயமாகவும் மற்றவிஷயங்கள் சம்பந்தமாகவும் சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகளில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுகள் வெளியிடப்படாமலிருக்கும்போது அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பற்றி பேசச் சங்கடமாக இருக்கிறது. எனவே அதைப்பற்றி நான் இப்போது பேச விரும்பவில்லை. சம்பளக் கமிஷனின் ரிப்போர்டு வந்தபிறகு அதைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் பெண் அதிகாரிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நேற்று அவர்களைப்பற்றி ஸ்ரீ. கோதண்டராமன் குறிப்பிட்டபோது சரிவர பதிலளிக்கப் படவில்லை. பெண் அதிகாரிகள் பல இடங்களுக்குத் தனியாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. சிக்கனத்தை முன்னிட்டு, அதிகாரிகள் பியூன்களை தங்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. பெண் அதிகாரிகள் தூரத்திலுள்ள இடங்களுக்குப் போகும்போது தங்களுடன் பியூன்களை அழைத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று அந்த உத்தரவை திருத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

கனம் சபா

நாயகர் அவர்களே, நமது நாட்டில் நல்ல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தி விடுவோமானால், இன்றுள்ள பல குறைகளை நீக்கிவிட முடியும் என்று நாம் நம்புகிறோம். இந்தத் திட்டம் ஒன்றும் புரட்சிகரமான திட்டம் அல்ல என்று ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார். கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கண்ணோட்டத்தில்

29th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

பார்க்கும்போது, இதில் உண்மையிலேயே புரட்சி கிடையாது தான். ஏனென்றால், கம்யூனிஸ்டுகள் புரட்சி என்ற வார்த்தைக்குக் கொடுக்கும் அர்த்தத்திற்கும் நம் கண்ணோட்டத்தில் புரட்சிக்கு உள்ள அர்த்தத்திற்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. எனவே இதில் எந்தவிதமான புரட்சியும் இல்லை என்று அவர் சொன்னது குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆனால் அவரே, இத்திட்டத்தால் சில நன்மைகள் ஏற்படும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார். இத்திட்டங்களால் அம்மாதிரி நன்மைகள் ஏற்படுமானால் அதையே புரட்சியாக நாம் கருதுகிறோம். அது ஒரு வேளை, நமக்கு இருக்கக்கூடிய மிதவாத அறிவை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கலாம். சமுதாய நலத் திட்டங்கள் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. இத்திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் நடக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிதான் நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் அரசியல் அடிமைகளாக இருந்தபோது, நம் நாட்டு மக்களிடையே, அதிலும் குறிப்பாக கிராம மக்களிடையே, நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, நாம் எதையும் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இல்லை என்ற எண்ணம் வளர்ந்தது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு மக்களிடையே இன்னொரு மனப்பான்மை வளர்ந்துவிட்டது; அதாவது, சுதந்திரம் வந்து விட்டது, நாம் எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை, எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்துவிடும் என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்து விட்டது. இந்த இரண்டு மனப்பான்மையும் வளர்ச்சிக்கு அடி கோலுபவை அல்ல. இன்று நம் கிராம மக்களிடையே எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி—மனோபாவம்—இருக்க வேண்டும் என்றால், தங்கள் காரியத்தைத் தாங்களே செய்து கொள்ள முடியும் என்ற மனோபாவம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை நாம் உண்டாக்க வேண்டும்; நாம் அதற்குரிய திட்டங்களை உருவாக்கி நிறைவேற்ற வேண்டும்; அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அவர்களுக்கு நாம் அளிக்க வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே செய்துதர வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை மக்களிடையே பரவினால், நன்மை ஏற்படுவதற்கு பதிலாக பல தீமைகள்தான் விளையும். இன்று மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு, எல்லாவற்றையும் தாங்களே செய்து கொள்ள முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டால் மற்றவைகளெல்லாம் தானாகவே நடந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது கிராமங்களில் எல்லாத் துறைகளிலும் புதிய சக்தி தர, புத்துயிர் தர முயற்சி செய்துவருகிறோம். அது எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பது குறித்து கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்க முடியும். அந்தக் கருத்து வேற்றுமைகள்கூட, சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் நன்றாக நடந்திருக்கிறது, சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் சாதாரணமாக நடந்திருக்கிறது, சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் நன்றாக நடைபெற வேண்டும் என்ற முறையில் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் எங்கே நடைபெறுகிறதோ அதைப் பொறுத்து இருக்கின்றன, இந்தக் கருத்து வேற்றுமைகள். இந்தத் திட்டம் எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிகரமாக நடந்



[Sri C. Subramaniam]

[29th April 1960]

திருக்கிறது என்று சொல்லுவது தவறு, இது எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிகரமாக இல்லை என்று சொல்லுவதும் தவறு என்பது என் அபிப்பிராயம். வருங்காலத்தில் இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடக்கக்கூடிய முறையில் இவைகளை வகுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், நாம் இத்திட்டங்களில் இதுவரையில் பெற்றிருக்கும் அனுபவத்தைக் கொண்டு வருங்காலத் திட்டங்களை வகுக்கிறோம்; புதிய திட்டங்களை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, புதிய சௌகரியங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சமுதாய நலத் திட்டம் வரும்போது, உடனடியாக ரோடுகள் வேண்டும், உடனடியாக பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டும், உடனடியாக மக்கள் மனமகிழ் மன்றங்கள் வேண்டும், உடனடியாகக் கிணறுகள் வேண்டும், உடனடியாக மற்ற வசதிகள் வேண்டும் என்ற உணர்ச்சிதான் மக்களுக்கு அதிகமாக இருந்தது. மக்களுக்கு அதிக ஊக்கமும் இருந்தது. இந்த உணர்ச்சி சமுதாய நலத்திட்டத்தில் இருந்ததைவிட அதிகமாக லோகல் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்ஸில் மக்களுக்கு இருந்தது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் இந்த ஸ்கீம்களால் மட்டுமே உயர்ந்து விடாது. பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பொறுத்துதான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். முதன் முதலாக, சமுதாய நலத் திட்டம் பல இடங்களில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதை வெட்டப்படுகின்றன, எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன, எத்தனை கம்யூனிடி ஹால்கள் கட்டப்படுகின்றன, என்பதையெல்லாம் பார்த்து நாமும் அந்த சமயத்தில் திருப்திப் பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அது உண்மையான சமுதாய அபிவிருத்தி அல்ல. உண்மையான சமுதாய அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமானால், கிராமப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் அந்த முறையில் செயல்பட வேண்டும். நமது சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தால் அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது திருப்தியளிக்கவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனவே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தால் சமுதாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அது நிறைவேறிய ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் வாழ்வும் முன்னேவிட உயர்ந்திருக்கிறதா, ஒவ்வொரு குடும்பமும் முன்னேவிட அதிகமான சௌகரியங்கள் பெற்றிருக்கிறதா என்று பார்த்துதான் நாம் தீர்ப்புக் கூற வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும்போது, அது செயல்பட்டது பல இடங்களில் திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஆகையால் கிராமங்களில் பெரும்பாலோரின் தொழில் விவசாயம் நன்றாக வளம்பெறச் செய்யக்கூடிய வகையில் இத்திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களை அந்த முறையில் வெற்றிகரமாக நடத்த என்னென்ன திட்டங்களை நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இத்திட்டங்களைப் பரிசீலித்து வருகிறோம். இந்த எட்டு வருஷ அனுபவத்தைக் கொண்டு இத்திட்டங்களை இந்த நோக்கத்துடன் பரிசீலிக்கும் போது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு குடியானவனின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர வேண்டும், ஒவ்வொரு பண்ணையாளின் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர வேண்டும், ஒவ்வொரு குடும்பத்தின்

29th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

வாழ்வும் சிறக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால், திட்டங்களில் ஆங்காங்குள்ளவர்களுக்குப் பொறுப்பு இருந்தால்தான் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்று தெரிகிறது. வெளியிலிருந்து வரும் சக்தியால் அதைச் சாதிக்கமுடியாது. இக்காரணத்தால், இத்திட்டங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களாலும் பஞ்சாயத்துக்களாலும் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காக, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களையும் பஞ்சாயத்துக்களையும் அமைத்து அவைகளிடம் இத்திட்டங்களை ஒப்படைக்க முயற்சி செய்துவருகிறோம். புதிய திட்டங்கள் நன்றாக நடக்கச் செய்வதற்காக இவ்வாறு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும் போது, 'முன் இருந்ததே பரவாயில்லை போலிருக்கிறது இப்பொழுது வருவதில் அதைவிடக் கஷ்டம் இருக்கிறது' என்று பேசினார்கள். புதிய மாறுதல்கள் ஏற்படும்போது, முன் இருந்த ஜில்லா போர்டு முறையே பரவாயில்லை போலிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அது வாஸ்தவம்தான். மாறுதல் ஏற்படும்போது, முன் இருந்தது மறைந்து, புதிய அமைப்பு ஏற்படுகிற வரையில், முன் இருந்த சௌகரியங்கள் கூட இல்லாமல், கொஞ்சம் குறையும் நிலைமையை இடைக்காலத்தில் பார்க்கிறோம். அது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நாம் போட்டிருக்கும் திட்டம் முழுவதும் நிறைவேறும்போது, முன்பு இருந்த அமைப்பைவிட இது நன்றாக இருக்கிறதா இல்லையா என்றுதான் நாம் இதிலே முக்கியமாக பார்க்கவேண்டும். மாறுதல் ஏற்படும்போது, இடைக்காலத்தில் ஏற்படும் இடைஞ்சலைப் பார்த்து, முன் இருந்த ஜில்லா போர்டே பரவாயில்லை போலிருக்கிறது என்ற கருத்தை நாம் கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பள்ளக் டெவலப்மென்ட் அட்வைஸரி கமிட்டி போடுவதைப் பற்றி திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டு, அதிலே காங்கிரஸ்காரர்களையே போட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ தெரியாது. அதற்கெல்லாம் இடம் இல்லாமல், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் வந்துவிடுகிறது. அது வெறும் அட்வைசரி கமிட்டி மட்டுமல்ல, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நடத்தும் பொறுப்பே அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே நாம் இதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம். பஞ்சாயத்து அமைப்பதிலே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அமைப்பதிலே, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமைப்பதிலே கட்சிக் கொள்கைகளுக்கோ அல்லது கட்சி முரண்பாடுகளுக்கோ இடம் இல்லை, எல்லாக் கட்சிகளும் இதிலே ஒன்றாகச் சேர்ந்து உழைக்கும் வாய்ப்பு இதிலே இருக்கிறது என்பதை அவ்வப்போது வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அதில் ஏதோ எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களையே நாங்கள் அதிகமாகப் போடுகிறோம் என்ற குறை இருக்குமானால், அந்தக் குறையையும் தவிர்ப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர் என்றால் உடனே பரவாயில்லை, காங்கிரஸ் அழிந்து போனாலும் பரவாயில்லை, மற்றவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று மற்றவர்கள் நினைக்கக்கூடிய முறை இருக்குமானால்,



[Sri C. Subramaniam]

[29th April 1960]

ஓரளவு கட்சிக் கண்ணோடு பார்க்கும் நிலைமை நமக்கும் வந்து விடுகிறது. 'அந்தச் சின்ன புத்தி எனக்கு இல்லை' என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு இந்தச் சின்ன புத்தி இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால், வேறு கட்சிகளே இல்லாமல் ஒழிக்கப்பட்டு விடும். வேறு அரசியல் கட்சிகளே இருக்க முடியாது. வேறு அரசியல் கட்சி இருந்தால் வாழவே முடியாது என்ற கொள்கை உடையவர்களுக்கு இந்தச் சின்ன புத்தி எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இதைவிடப் பெரிய புத்தியில் எல்லோரையும் அழித்துவிடக்கூடிய பெரிய கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு சின்ன புத்தி ஏன் இருக்கப் போகிறது? எங்களைப் பொறுத்த வரையில் சில இடங்களில் புத்தி வந்துவிடுகிறது என்றால், அதையும் தவிர்ப்பதற்கு, மாற்றிக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்கிறோம் தவிர எல்லோரையும் அழித்துவிடவேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர்கள் அல்ல நாங்கள்.

**SRI M. KALYANASUNDARAM:** வைத்துக்கொள்ளுகளேன்.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** உங்களுடைய கொள்கையை எங்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது ராஜாஜி சொல்வதைப்போல் அல்லவா இருக்கிறது? கம்யூனிஸ்டு கொள்கையை ஏற்ற எந்த அரசாங்கமாய் இருந்தாலும், இப்பொழுது உட்கார்ந்திருப்பதுபோல் எதிர் வரிசையிலே யாரும் உட்கார்ந்திருக்க முடியாது; புதிய கட்சி யாரும் ஆரம்பித்து, புதிய கொள்கையை யாரும் பரப்ப முடியாது. இதை குரூபத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

**SRI M. KALYANASUNDARAM:** நீங்கள் செய்யுங்கள்.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** உங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, 'அதைச் செய்யுங்கள், செய்யுங்கள்' என்று ஏன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்? அது அல்லவே உங்களுடைய கொள்கை. இங்கு பேசுவதற்கு மட்டுமல்ல, வெளியிலே பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் மட்டுமல்ல, நாடகம் போடுவதற்கும் எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்திருப்பது எங்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை. ஆகவே, எங்கள் கட்சியின் கொள்கை வேறு; அவர்கள் கட்சிக் கொள்கை வேறு. குறை கூறுபவர்களில், ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியானது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி பாக மாறிவிட்டது என்று சொல்கிறவர்களுக்கு நான் சொல்லக் கூடியது, அப்படி மாறியிருந்து நாங்கள் இப்பொழுது அதிகாரத்தில் இருப்பதாக இருந்தால், எதிர்க் கட்சி இருப்பதையே அனுமதித்திருக்க முடியாது, எதிர்க் கட்சிகளே இயங்க முடியாது என்பதுதான்.

நான் சொல்ல வந்தது, இதிலே நமக்கு இருக்கும் குறைகளை மறைத்துப் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. குறைகளை எப்படித் தவிர்த்து நமக்குள்ளே ஒத்துழைப்பை எப்படிப் பெருக்கிக் கொள்வது என்பதைப்பற்றி இன்றைக்கு ஆலோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில்தான் திட்டங்கள் நிறை

29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

வேற்றும்போது நாம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி, அதன் மூலமாக கிராம மக்களுக்கு ஒரு புதிய வாழ்வு ஏற்படுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய முடியும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்குப் புதிய சட்டங்கள், புதிய அமைப்புக்கள், புதிய பொறுப்புக்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தப் புதிய சட்டம் என்ன, புதிய அமைப்பு என்ன, புதிய முறைகள் என்ன, எதற்காக இம்மாதிரி அமைத்திருக்கிறோம் என்பதை நிறைவேற்றுகிறவர்கள், இதை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுகிறவர்கள், உண்மையிலேயே உணராவிட்டால், நல்ல முறையில் இதை அமுலுக்குக்கொண்டு வருவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகையால்தான், பஞ்சாயத்துச் சட்டம் புதிதல்ல; முன்னமேயே சட்டம் இருந்தது. என்றாலும் இப்பொழுது புதிதாக சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். முன்னே ஜில்லா போர்டுகள் இருந்தன. அவர்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு வேண்டாம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்றால் இதிலே இருக்கும் மாறுதல்கள் என்ன, முன் இருந்த சட்டத்தின் தன்மை என்ன, முன் இருந்த அமைப்பு என்ன, என்பதை யெல்லாம் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் செயல்படக்கூடிய தலைவர்கள், அங்கே இருக்கும் அங்கத்தினர்கள், அவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்யக்கூடிய மற்ற எல்லோருமே இதை உணர்ந்திருந்தால்தான், இந்த மாறுதலை ஏற்றுக்கொண்டு, மாறுபட்ட அமைப்பின் கீழே வெற்றி காண முடியும். அதற்காகத்தான் இங்கு ஒரு ஸெமினார் நடப்பதைப்பற்றி திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதையும் இங்கே வைக்கச் சொன்னதற்கு முக்கியமான காரணம், இங்கு சட்டசபை நடக்கும்போது அந்த ஸெமினார் நடந்தால் ஒருசமயம் நம்முடைய சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அதிலே கலந்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான். ஆனால், இரண்டு மூன்று பேர்கள்தான் அந்தப் பக்கத்தில் போயிருக்கிறார்கள். போகாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இதோடு நின்றுவிடப்போவதில்லை. இங்கு ஆரம்பித்து, கலெக்டர், மற்ற அதிகாரிகள், முக்கியஸ்தர்கள், இவர்களை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கருத்தரங்கை நடத்தியதற்குப் பிற்பாடு, இது ஜில்லாவிலும், ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், அங்கிருக்கும் சிறு சிறு அதிகாரிகள் முதல்கொண்டு மற்றவர்களும் அதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலர்கள் எல்லோருக்குமே கருத்து அரங்குகள் மூலமாக என்ன புதிய சட்டம், நாம் எதற்காக அமைத்திருக்கிறோம், நாம் செய்ய வேண்டிய பணி என்ன, பொறுப்பு என்ன, கடமைகள் என்ன என்பதை இவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்வதற்கு இந்தக் கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. யாருக்கு இந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு இதன் மூலம் எல்லா விளக்கங்களும் ஏற்பட்டு, அதன் மூலமாக அவர்கள் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.



[Sri C. Subramaniam]

[29th April 1960]

பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏற்படுத்துவதிலே ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் பண்ணவேண்டும், உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சுலபமாகச் சொல்கிறார்கள். நான் கருதுவது என்னவென்றால், இதுமாதிரி புதிய அமைப்பு வரும்போது, என்ன என்ன தயார் செய்யவேண்டுமோ, எதை எதை சீர்படுத்த வேண்டுமோ, எந்த எந்தக் கருத்துக்களை மக்களுக்குத் தெரியப் படுத்தவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் தெரியப்படுத்தி, அந்த அடிப்படையிலே ஆரம்பம் செய்தால், இதிலே வெற்றி பெறுவதற்கு வழி இருக்கிறது. ஒன்றுமே இல்லாமல், சட்டம் செய்தாய் விட்டது, தப்போ சரியோ, அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் ஒப்பு வித்தால் இரண்டு மூன்று வருஷம் குழப்பமாக இருந்த மேற்கொண்டு சரியாய்விடும் என்று சொல்லி, மூன்று தடவைகளிலே கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, எல்லாவற்றையும் உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று முடிவு செய்திருக்கலாம். கஷ்டம் இல்லை. இருந்தாலும், இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியின் மூலமாக வெற்றி காணவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான், படிப்படியாக 75 பள்ளக்குகள் என்று எடுத்துக் கொள்ளும்போது, அந்த 75-க்கு வேண்டிய எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்துவிட்டு, அங்கிருக்கும் மக்களுக்கும் இதைப்பற்றித் தெளிவுறச் செய்துவிட்டு, படிப்படியாகப் போகவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆகையால்தான் இதிலே சிறிது காலதாமதம் ஆகிறது. அப்படிச் காலதாமதம் செய்வதினால் நன்மைதான் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தக் காலத்தை நாம் வீணாக்கவில்லை. என்ன என்ன தயார் செய்யவேண்டுமோ அதைத் தயார் செய்வதற்கு இந்த இடைக்காலத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம். இந்த அடிப்படையிலே புதிய பொறுப்பை, அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு நாம் ஒப்புவிக்கும்போது, அந்தப்பிரதிநிதிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, அங்கு வெற்றி பெறுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுத்துவதற்காக இந்தச் சபையில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எல்லாக் கட்சிகளும் பாடுபடவேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்.

இது வரையில் நடந்துவந்திருக்கும் பல குறைகளைச் சொன்னார்கள். மற்றக் கட்சிகாரர்களெல்லாரும் போய்ப் பார்க்க ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்து, எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. பார்லிமென்டரி கன்ஸல்டேட்டிவ் கமிட்டியில் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் ப்ளாக் ப்ளாக் காகச் சென்று அங்கு நடந்திருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கொடுக்கக்கூடாது, இதையெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது, அவர்கள் வந்தாலும் வெளியே ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில்லை. அவர்களே போய்ப் பார்த்து கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது, நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

29th April 1960]

**SRI M. KALYANASUNDARAM :** 'அவர்கள் வந்தால் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளமாட்டேன்' என்று தென்னாட்டு மந்திரி சொன்னதாக பார்லிமென்டில் வந்தது.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** தென்னாட்டு மந்திரி என்றால், இதை எந்த நாட்டு மந்திரி சொன்னாரோ எனக்குத் தெரியாது.

**SRI M. KALYANASUNDARAM :** சென்னை மந்திரிதான்.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அப்போது தென்னாட்டு மந்திரி என்று சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். எவ்வளவு தூரத்திற்கு உண்மையோ தெரியாது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி கலந்து கொள்ளும் கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் கலந்துகொண்டாலும், மந்திரிகள் ஒதுங்கியிருந்ததாக எனக்குத் தெரியாது. அம்மாதிரி செய்திருந்தால், அது தவறு. அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் நடந்ததாகத் தெரியாது. ஒரு கட்சிக் காரர்கள் வருகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் வந்ததனால் அவர்களுடைய தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்றோ, எங்களுடைய தரம் குறைந்துவிட்டது என்றோ சொல்லமுடியாது. ஒரு கட்சிக்காரர் வருகிறார் என்பதற்காக வரமாட்டேன் என்று யாரும் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. அப்படியாவது தவறாகச் சொல்லியிருந்தால், அதைத் திருத்திக் கொள்வது அவசியம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். இது மாதிரி எல்லோரும் பார்க்கவேண்டும், இதிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 'எவால்யுவேஷன் கமிட்டி' என்று சென்னைப் பிராந்தியத்திற்கு ஒரு தனி கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இந்த வருஷம் சுற்றிப் பார்த்து அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். என்ன குறைகள் இருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏற்படி ஏற்பட்டது? காங்கிரஸ்காரர் மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் சென்ற விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்ட பிற்பாடு 'இப்பொழுது இருக்கிற முறையில் போகுமானால், இதன் மூலம் வெற்றிகரமாக நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது, பணியாற்ற முடியாது, ஆகையினால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏற்படுத்தவேண்டும்' என்கின்ற சிபார்சை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். பிற்பாடு இப்பொழுது அந்த சிபார்சுகளை நிறைவேற்றும்பொழுது எல்லா அம்சங்களிலும் அடிப்படையில் மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டியிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள்.

ஆதிமூலம் அவர்கள் இப்பொழுது அதிக ரூபாய் சம்பளமாக வீணாக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக மேலாகப் பார்க்கும்பொழுது, வெளியில் பார்க்கும் பொழுது இன்றைக்கு நிர்வாகம் பூராவுக்குமே சம்பளமாக அதிகத் தொகை போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சிலர் நினைக்கலாம்.



[Sri C. Subramaniam]

[29th April 1960]

அது நிஜமாகக்கூட இருக்கும் என்று சிலருக்குத் தோன்றலாம். இதை நன்றாக யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்குத் தான் முக்கியமாகச் செலவழிகிறது. அதனால் கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கிய தொகை பூராவுமே சம்பளத்திற்குப் போகிறது என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? அதே மாதிரிதான் விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், சர்க்கார் செலவழிக்கவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? கடன் கொடுப்பது, பங்கு கொடுப்பது இருக்கட்டும். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்களை நியமித்து, வில்லேஜ் லெவல் வொர்கர்ஸை நியமித்து, விவசாய மேஸ்திரி, டெமான் ஸ்ட்ரேட்டர்களை நியமித்து மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது தான் சர்க்காருடைய பொதுப் பணியாக இருக்கிறது. அதில் தான் முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக விவசாயத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், சம்பளம் கொடுக்காமல் முடியாது. அதே மாதிரி என்ஜினீயரிங் துறையிலும், என்ஜினீயர்கள்தான் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதைக் கணக்கு போட்டுப் பார்த்தால் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்காமல் எப்படி காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? செய்ய முடியாது. அதேமாதிரிதான் கூட்டுறவுத் துறையிலும். வெடரினரியிலும் அப்படித்தான். அதேமாதிரி டாக்டர்கள் தேவையாக இருக்கிறது. அதிகச் சம்பளம் கொடுத்துத் தான் டாக்டர்களை அதிகமாக வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் சம்பளத்தில் போகிறது என்று சொன்னால், உண்மையாகவே பலருக்குத் தோன்றலாம் எதற்காக இவ்வளவு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. இன்றைக்கு அவர்கள் செய்யக்கூடிய பணி என்ன என்பதையெல்லாம் பார்த்து, ஒன்றிரண்டு இடத்தில் ஒரு அதிகாரிக்கு செய்யவேண்டிய வேலை ஒன்று மில்லை என்றால், அவரை எடுத்துவிடலாமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்ததில், ஒன்றிரண்டு இடத்தில் அதிகாரிகள் தேவையில்லை என்பதையும் கூட உணர்ந்து அதை எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்பதுபற்றியும் பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு எல்லாம் வீணாக சம்பளத்திலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நிர்வாகம் எப்படி நடைபெறவேண்டும் என்பதை உணராமல் சொல்லுகிறதாக ஏற்பட்டு விடும். அதன் மூலம் மக்களிடையே கூட ஒரு குழப்பமான கருத்து பரவி விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இத்தனை அதிகாரிகள் எதற்கு? அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை நமக்கு பிரித்துக் கொடுத்துவிடக்கூடாதா என்ற நினைப்பு வந்துவிடும். ஆகையினால் இம்மாதிரி நிலைமையை யோசித்துப்பார்க்காமல் மேலெழுந்தவாரியாக சொல்லுவதை தவிர்ப்பது அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மக்களுக்காகச் செய்யக்கூடிய வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பல விதத்தில் சௌகரியம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி சௌகரியம் செய்து கொடுப்பதற்கு மக்களும்

29th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

ஓரளவு உதவ முன்வருவதன் மூலம்தான், சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய நிதியை வைத்துக்கொண்டு, மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய பங்கையும் வைத்துக்கொண்டு பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்ன? இன்னும் கொஞ்சம் வரி போட்டு பூரா பணத்தையும் சர்க்காரே கொடுத்தவிடலாம். அப்படிச் செய்தால், இது என்ன மனப் பான்மையில் கொண்டுபோய்விடும் என்றால், எல்லாம் செய்ய வேண்டியது சர்க்கார் தான் என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அப்படியில்லாமல் நாமே நமக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து கொள்ள முடியும் என்று மக்களிடையே ஒரு தன்னம்பிக்கை ஏற்படவேண்டுமென்று முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். அம்மாதிரி தன்னம்பிக்கை ஏற்படவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத் தான் இம்மாதிரி மக்களும் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். முதலில் நடக்க முடியாமல் இருக்கும்பொழுது உதவி கொடுத்து நடக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு கொஞ்சம் நடக்க ஆரம்பித்த பிற்பாடு, உதவி இல்லாமலே நடக்கக்கூடிய சக்தி வந்துவிடுகிறது. அதைப் போலத் தான் இப்பொழுது சர்க்கார் கொஞ்சம் உதவி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பிற்பாடு சர்க்கார் உதவி இல்லாமலே மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொள்ளுவதற்கு வேண்டிய தன்னம்பிக்கையையும், சக்தியையும் பெற்று விடுவார்கள். இன்றைக்கு பல திட்டங்களை, பல காரியங்களை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொன்னால், கிராம மக்களுக்கு அவர்களாகவே செய்துகொள்ளக் கூடிய சக்தி இன்றைக்கு ஏற்படுகிறதோ, அன்று தான் நாம் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இன்றைக்கு அந்த வழியைக் காட்டுவதற்காகத்தான் இந்தமாதிரி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். 'உங்களிடம் சக்தி இருக்கிறது. நீங்கள் நினைத்தால் இந்த வேலைகளை நீங்களே செய்து கொள்ள முடியும்' என்ற தன்னம்பிக்கையை மக்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்காகத் தான் 100-க்கு 50 மடங்கு, 25 மடங்கு நீங்கள் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அம்மாதிரி இந்தத் திட்டங்களில் மக்கள் பங்கு கொள்ளுவதன் மூலம் தான் அவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை ஏற்படும். கிணறு வெட்டுவது பற்றி பல பேர்கள் பேசினார்கள். 50 பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இல்லை. 100-க்கு 25 பங்கு மக்களிடத்திலிருந்து வந்தால் போதும். அதுவும் பிற்போக்கான மக்கள் உள்ள இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடங்களில் 75 சதவிகிதத்திற்கு மேல் 15 சதவிகிதம் ஹரிஜன நல இலாகாவினால் கொடுக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி இடங்களில் மக்கள் 100-க்கு 10 பங்கு தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

பிற்போக்கான இடங்களில் எந்த விதத்திலும் மக்கள் உதவி செய்ய முடியாது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பணம் கொடுப்பது மட்டும் உதவி இல்லை. பிற்போக்கான இடங்களில் வேலையில்லாமல் எத்தனையோ மாதங்களுக்கு வீணாக காலத்தை மக்கள் கழிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால், அங்குள்ள மனித சக்தி பூராவையும் பயன்படுத்தினால், அது ஒன்றே போதும், கிராம மக்களின் வாழ்க்கை உயர, அதற்குரிய நல்ல திட்டங்களை வகுக்க என்பதில் சந்தேகம்



[Sri C. Subramaniam]

[29th April 1960]

இல்லை. பெரிய திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமானால், மக்களுடைய வாழ்வு உயரவேண்டுமானால் இன்றைக்கு கிராமங்களில் வீணாகக்கூடிய மனித சக்தியை பூரணமாக உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அதன் மூலம்தான் பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்த முடியும். அவர்கள் சொல்லுகிற புரட்சி அல்ல, நான் சொல்லுகிறது நன்மை ஏற்படக்கூடிய புரட்சி. மனித சக்தியை ஒன்று திரட்டினால் நான் சொல்லக்கூடிய நன்மையுக்கும், புரட்சி ஏற்பட்டு விடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் 3 மாதங்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள், 4 மாதங்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள் சில இடங்களில் வேண்டுமானால் 8 மாதங்களுக்கு வேலை செய்யலாம்—பற்ற சமயங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கும்பொழுது அவர்களுடைய உழைப்பை கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும். அதன் மூலம் இதுவரையில் இல்லாத ஒரு பெரிய சக்தியை கிராமங்களில் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம். அதற்கு என்ன செய்வது என்பது பற்றித் தான் நாம் எல்லோரும் ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், வழி காணக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கு இது தான் வழி. இன்றைக்கு உங்களுடைய பொது உழைப்பைக் கொடுங்கள் என்று கிராம மக்களைக் கேட்கிறோம். வேலையில்லாத காலத்தில் பொது நன்மைக்காக, கிராம நன்மைக்காக, குழந்தைகளுடைய நன்மைக்காக கிராம மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுத்தால், எத்தனையோ காரியங்களை செய்து முடிக்கலாம். ஒரு தடவை வேலை செய்து தங்கள் சக்தியினால் ஒரு ரோடு ரோடமுடியும் என்று தெரிந்துவிட்டால், உடனே அடுத்தாற்போல் கிணறு வெட்டுவதற்கு ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. ஒரு காரியத்தை சாதித்து முடித்து விட்டால், பிறகு எல்லாக் காரியங்களையும் நம்மால் சாதிக்க முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடும். குழந்தை ஒரு தடவை விழுந்தாலும், பிறகு மறுபடியும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடக்க ஆரம்பிக்கிறது. கொஞ்சம் நடக்க ஆரம்பித்தவுடன் தன்னம்பிக்கை வந்தவுடன் தானாகவே நடக்க ஆரம்பிக்கிறது. பிறகு நாளடைவில் விரைவாக நடக்கிறது. பின்பு ஓடவும் செய்கிறது. அதேபோலத் தான் கிராம மக்கள் வாழ்க்கையும். ஒரு காரியத்தை தாங்கள் சாதித்துவிடமுடியும் என்று தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்ட உடனேயே மற்ற காரியங்களை சாதித்துவிடமுடியும் என்ற நம்பிக்கை மனதிலே தானாக விழுந்துவிடுகிறது. சர்க்காரே 100-க்கு 100 பங்கு போட்டு செய்யவேண்டும், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமாட்டோம் என்று சொன்னால், அதில் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு விட்டால் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு நடுவில் 10, 15 சதவிகிதம் பணம் போய்விடும். அந்த நிலைமையில் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன்வந்தால், இந்த இயக்கம் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அந்த நன்மையை நாம் பெற முடியாது. அதைத் தான் நாம் குறிக்கோளாக மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த குறிக்கோளை வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டும், எந்த முறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் என்ற அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, பணத்தையெல்லாம்

29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

அவர்களிடம் ஒப்புளித்து அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளையும் ஒப்படைக்கிறோம். 'வரி வசூல் செய்வதில் உங்களுக்கு வரக்கூடிய பங்கு இது, இன்னும் பணம் அதிகமாக வேண்டுமானால், உங்களிடமே சக்தி இருக்கிறது. அதை பயன்படுத்திக் கொள்ள முன்வரவேண்டும்' என்ற முறையில் தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதுமாதிரி ஒரு இடத்தில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்தால், அதைப் பார்த்து மற்ற இடங்களில் அதைவிட அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வருவார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதன் மூலமாக நல்ல பலன் ஏற்படும். ஒரு பக்கத்தைப் பார்த்து, இன்னொரு பக்கத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும். தொத்து வியாதி பரவுவது போல், நல்ல விஷயமும் பரவலாம். அம்மாதிரி பரவுவதற்குரிய மனித சக்தி கிராமங்களில் இருக்கிறது. இந்த சக்தியைப் பரவலாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லாமே குறையில்லாமல் நன்றாக நடக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் மகாத்மா காந்தியைப் போல் குறை இல்லாமல் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. அதேபோல் மற்ற கட்சியினர்களும் 'நாங்கள் எல்லோரும் மனிதப் பிறவிகள் இல்லை. தெய்வப் பிறவிகள், நாங்கள் செய்வதில் குற்றமே சொல்ல முடியாது' என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். வேறு வித்தியாசங்கள் நம்மிடையே இருக்கலாம். ஆனால் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில், பெரிய இயக்கத்தை நடத்துவதில், எல்லோரும் கட்சியை மறந்துவிட்டு ஒத்துழைப்பதற்கு இதிலே இடம் இருக்கிறது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளைக் குறைத்துக்கொள்ளுவதற்கு இதிலே இடம் இருக்கிறது என்கிற கருத்தைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கும் நிறைவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது, குற்றம் குறையே இல்லை என்ற கருத்தை நான் தெரிவிக்கவில்லை. இந்த மான்யத்தை ஏற்றுக்கொள்வதென்றும் என்று சொல்லும்பொழுது இந்த 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வது மட்டுமல்ல, இதன் மூலமாக நான் சொல்லுகிற ஒரு புரட்சி சமுதாயத்திலே ஏற்படவேண்டும், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய வறுமை நீங்கவேண்டும், மூட நம்பிக்கைகள் போகவேண்டும், அறியாமையை நீக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய கிராம மக்கள் நல்லதோர் வாழ்வு பெறுவதற்கு இந்த மான்யத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதுமட்டுமல்ல, இங்கு வோட்டு அளிப்பதுமட்டுமல்ல, அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நினைவிடத்துக்காட்ட, உறுதி சொல்லக்கூடிய முறையில் வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு—வேறு எந்த மான்யத்திலும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டதில்லை — நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் முறையிலே வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஏகமனதாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100.'



[29th April 1960]

The cut motion was put and lost.

It being 1 o'clock, Mr. Speaker, proceeded, pursuant to the rules, successively to put forthwith the question on the Demand under discussion and also the questions on the other Demands notice of which had been given by the Government.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 39,05,900 under Demand V—Registration Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 10,81,300 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### DEMAND XXIII—KHADI.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 2,48,78,000 under Demand XXIII—Khadi.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### DEMAND XXIX—FAMINE

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding rupees 3,09,100 under Demand XXIX—Famine.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### DEMAND XXX—PENSIONS.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,65,56,500 under Demand XXX—Pensions.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### DEMAND XXXI—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,29,53,800 under Demand XXXI—Stationery and Printing.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

29th April 1960]

DEMAND XXXII—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 74,92,800 under Demand XXXII—Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 2,54,68,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Public Health.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIII—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 11,50,000 under Demand XLIII—Commutated Value of Pensions.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIV—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 5,51,46,300 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 16,45,63,500 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(5) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1960.

MR. SPEAKER: I have to announce that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960.

VII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960.’

1-06  
p.m.